

<diversamente=“coding“ >

Προγραμματισμός για βελτίωση της κοινωνικής ένταξης

project no: 2018-1-IT02-KA204-048292

ERASMUS+ KA204

Στρατηγικές συμπράξεις για την εκπαίδευση ενηλίκων

Διάρκεια: 24 μήνες (01/11/2018 - 31/10/2020)

IO1/A1 Δραστηριότητα 1:

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΨΗΦΙΑΚΕΣ

ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΚΩΦΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΚΑΙ ΨΗΦΙΑΚΩΝ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

<diversamente=“coding“ >

Πνευματικά δικαιώματα και αποποίηση ευθυνών

Το περιεχόμενο (περιεχόμενο που είναι εικόνες, κείμενο) αυτής της έκδοσης και όλα τα προϊόντα του DLEARN είναι πνευματικά δικαιώματα, διατηρούνται ρητά όλα τα δικαιώματα. Η πρόσβαση, η εκτύπωση και η λήψη περιεχομένου αυτής της έκδοσης επιτρέπεται πάντα υπό την προϋπόθεση ότι:

- σε κάθε αντίγραφο υπάρχει η αναγνώριση πνευματικών δικαιωμάτων και όλοι οι παρόντες όροι και προϋποθέσεις προκειμένου να επιτραπεί η χρήση του περιεχομένου της έκδοσης,
- οποιαδήποτε χρήση του προαναφερθέντος περιεχομένου (ή οποιουδήποτε μέρους αυτού) προορίζεται για απλούς ενημερωτικούς, προσωπικούς σκοπούς και χωρίς καθόλου εμπορικούς σκοπούς. Επιπλέον, αυτή η χρήση δεν θα πρέπει απολύτως να περιλαμβάνει αντιγραφή ή / και αποστολή ή μετάδοση αυτού του περιεχομένου σε οποιοδήποτε άλλο δίκτυο υπολογιστή ή σε άλλα μέσα,
- (3) τα έγγραφα που χρησιμοποιούνται ενδέχεται να μην τροποποιηθούν με κανέναν τρόπο.

Οποιαδήποτε άλλη χρήση αυτού του περιεχομένου θα τιμωρηθεί σύμφωνα με το νόμο. Η γραφική δομή και τα στοιχεία της δημοσίευσης δεν θεωρούνται μέρος των προαναφερθέντων εγγράφων - Όλα τα στοιχεία της έκδοσης προστατεύονται από το εμπορικό δίκαιο και άλλους νόμους, επομένως δεν μπορούν να αντιγραφούν ούτε να αναπαραχθούν σε οποιαδήποτε άλλη μορφή, είτε εν όλω είτε εν μέρει άλλαξε. Το λογότυπο και τα γραφικά αυτής της έκδοσης δεν επιτρέπεται να αντιγραφούν ούτε να υποβληθούν χωρίς σαφή άδεια από την DLEARN. Όλα τα γραπτά περιεχόμενα που προέρχονται από άλλες πηγές είναι πνευματικά δικαιώματα, διατηρούνται όλα τα δικαιώματα και ανήκουν στο δικό τους σήμα κατατεθέν.

Εμπορικά σήματα - Άλλα προϊόντα ή εταιρείες, που αναφέρονται σε αυτόν τον ιστότοπο, θα μπορούσαν να είναι εμπορικά σήματα καταχωρημένα από τον δικό τους κάτοχο.

© 2019 Dlearn, European Digital Learning Network. All rights reserved.

<diversamente=“coding“ >

Περιεχόμενα

1. Πλαίσιο και ιστορικό	4
Κωφή στην Ευρώπη	Error! Bookmark not defined.
2. Εισαγωγή (Πώς πραγματοποιήθηκε η έρευνα; Πώς προσεγγίσατε τους ερωτηθέντες; Ποιο ήταν το ποσοστό απόκρισης;)	Error! Bookmark not defined.
2.1 Δραστηριότητες, Μεθοδολογία και Συγκριτική Ανάλυση	Error! Bookmark not defined.
3. Έκθεση χώρας – Κύπρος	9
4. Έκθεση χώρας - Αυστρία	22
5. Έκθεση χώρας - Ελλάδα	32
6. Έκθεση χώρας - Ιταλία (Ergon, Dlearn).....	39
7. Έκθεση χώρας - Ισπανία.....	45
8. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΤΗΣ ευρωπαϊκής ΑΝΑΓΚΗΣ.....	57
9. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ και τελικές παρατηρήσεις.....	66

<diversamente=“coding“ >

1. Πλαίσιο και Ιστορικό >>

Η ομάδα του έργου αποτελείται από 6 εταίρους από 5 διαφορετικές χώρες.

- Ο **Σύνδεσμος P1 Ergon από την Ιταλία** συμμετέχει στο συντονισμό του έργου και στην ανάπτυξη της γενικής εποπτείας των εκπαιδευτικών ενότητων, μαζί με μια συγκεκριμένη συμμετοχή στην πιλοτική δοκιμή, όπως ορίζεται στην ενότητα αφιερωμένη στο IO2.
- Το **P2 Dlearn από την Ιταλία** είναι υπεύθυνο για το Σχέδιο Ποιότητας, καθώς και για ορισμένα καθήκοντα στην επικύρωση του μη τυπικού και άτυπου συστήματος μάθησης, και είναι υπεύθυνο για την καθοδήγηση του IO1 όπως ορίζεται στην ειδική ενότητα, μαζί με την ηγεσία του σχεδίου εκμετάλλευσης.
- Το **P3 Emphasys από την Κύπρο** είναι ο ηγέτης του IO2 και συμμετέχει επίσης στην ανάπτυξη και προμήθεια kit ηλεκτρονικού εργαλείου για μάθηση και, τέλος, συνυπεύθυνος στο σχεδιασμό συγκεκριμένων εκπαιδευτικών ενότητων.
- Το **P4 Platon από την Ελλάδα** θα είναι συμπιεστή για το IO2 και συν-υπεύθυνο στο σχεδιασμό συγκεκριμένων εκπαιδευτικών ενότητων.
- Το **P5 Funteso από την Ισπανία** θα ασχοληθεί με το P6 της διάδοσης, ορισμένων συγκεκριμένων δραστηριοτήτων στο IO1, καθώς και συμβάλλοντας στη μεθοδολογική δομή και στο σύστημα επικύρωσης της μη τυπικής και άτυπης μάθησης, μαζί με την υποστήριξη του P2.
- Ο **ισοσταθμιστής P6 από την Αυστρία** είναι ο ηγέτης στα αποτελέσματα της διάδοσης, καθώς και συνυπεύθυνος στις φάσεις της εμβάθυνσης των εκπαιδευτικών αναγκών στην πρώτη φάση, του σχεδιασμού συγκεκριμένων εκπαιδευτικών ενότητων και του πιλοτικού τεστ των αποτελεσμάτων.

Κωφοί στην Ευρώπη

Ακόμα και στις μέρες μας, τα άτομα με προβλήματα ακοής φαίνεται να αποκλείονται κοινωνικά. Ο κοινωνικός αποκλεισμός για άτομα με προβλήματα ακοής προκύπτει ως αποτέλεσμα ενός συνδυασμού παραγόντων όπως οι εκπαιδευτικές και οικονομικές πολιτικές, οι κανονισμοί κοινωνικής πρόνοιας και οι στάσεις των κοινωνιών εν γένει. Η δια βίου μάθηση θεωρείται κρίσιμη παράμετρος για την κοινωνική ένταξη των ατόμων με προβλήματα ακοής ή κωφών ενηλίκων.

Είναι πολύ κοινό για άτομα με προβλήματα ακοής ή κωφά άτομα να αντιμετωπίζουν προβλήματα γραμματισμού. Η έρευνα έχει δείξει ότι πολλοί από αυτούς τους μαθητές δεν αναπτύσσουν δεξιότητες ανάγνωσης και γραφής που είναι κατάλληλες για την ηλικία τους. Είναι αλήθεια ότι είναι δύσκολο να οριστεί ένα «τυπικό» άτομο με προβλήματα ακοής ή κωφά, όσον αφορά την εκπαίδευση, καθώς υπάρχουν διάφοροι παράγοντες που επηρεάζουν την κώφωση και επίσης η κώφωση έχει αντίκτυπο στα εκπαιδευτικά μονοπάτια. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα την ετερογένεια στα επίπεδα επίτευξης.

<diversamente=“coding“ >

Παρ' όλα αυτά, άτομα με προβλήματα ακοής ή κωφών σχεδόν ποτέ δεν ολοκληρώνουν υψηλότερες σπουδές. Η ακαδημαϊκή εκπαίδευση μπορεί να είναι πρόκληση για αυτούς. Η έρευνα υπογραμμίζει το χάσμα της εγγραφής και της συμμετοχής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση μεταξύ μαθητών με και χωρίς αναπηρίες, γεγονός που οδηγεί σε περιορισμένες ευκαιρίες για τους πρώτους να αποκτήσουν υψηλές δεξιότητες και μελλοντική απασχόληση. Τα άτομα με προβλήματα ακοής και τα κωφά άτομα συχνά δεν φτάνουν σε υψηλό επίπεδο εκπαίδευσης λόγω των κακών εξωτερικών συνθηκών. Ως αποτέλεσμα των προαναφερθέντων, η μετάβαση από το σχολείο στις σπουδές και η εργασία είναι δυσκολότερη για αυτούς, ειδικά εάν δεν παρακολουθούν ακαδημαϊκές σπουδές.

Είναι αναμφισβήτητο ότι οι τελευταίες δεκαετίες χαρακτηρίστηκαν από μια τεράστια εξέλιξη των Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών (ΤΠΕ), ιδίως υπηρεσιών και εγκαταστάσεων που βασίζονται στο Διαδίκτυο. Ο Ιστός παρέχει πολλές ευκαιρίες για πρόσβαση σε πληροφορίες, επικοινωνία και αλληλεπίδραση για όλους. Ωστόσο, έχουν καταβληθεί μικρές προσπάθειες για την εκμετάλλευση τέτοιων ευκαιριών στην εκπαίδευση και ιδιαίτερα στη δια βίου μάθηση εκπαιδευτική και επαγγελματική κατάρτιση για άτομα με προβλήματα ακοής ή κωφά άτομα. Επιπλέον, παρά το γεγονός ότι πολλές μελέτες έχουν επιβεβαιώσει ότι η τεχνολογία και το Διαδίκτυο μπορούν να διαδραματίσουν καθοριστικό ρόλο στην προσοχή των μαθητών και τα κίνητρα για τα προβλήματα προσβασιμότητας με προβλήματα ακοής παραμένουν ως επί το πλείστον άλυτα.

Με τη χρήση τεχνολογίας, είναι δυνατόν να δημιουργηθούν εκπαιδευτικά περιβάλλοντα χωρίς αποκλεισμούς που θα προσφέρουν βέλτιστες συνθήκες και θα ικανοποιήσουν τις ειδικές ανάγκες των ατόμων με προβλήματα ακοής. Με την ενσωμάτωση κατάλληλων τεχνολογιών και εργαλείων ΤΠΕ πολυμέσων στα εκπαιδευτικά προγράμματα, θα μπορούσε να βελτιωθεί η πρόβλεψη για άτομα με προβλήματα ακοής. Τέτοιες τεχνολογίες έχουν βασικά χαρακτηριστικά που μπορούν να βοηθήσουν τις διαδικασίες διδασκαλίας και μάθησης, όπως η διαδραστικότητα και οι πολλαπλές αναπαραστάσεις. Επιπλέον, τα άτομα με προβλήματα ακοής ενθαρρύνονται πολύ από τον υπολογισμό λόγω των νέων τρόπων επικοινωνίας και των δυνατοτήτων που προσφέρει και φαίνεται να είναι οι πρώτοι που υιοθετούν την τεχνολογία, ιδίως τις τεχνολογίες επικοινωνίας.

Ωστόσο, η πρόσβαση στον ψηφιακό κόσμο και οι κατάλληλες δεξιότητες για την εκμετάλλευση των πόρων της μπορεί να έχουν σοβαρό αντίκτυπο στις σχέσεις, την καριέρα και τη συνολική ποιότητα ζωής ενός ατόμου, και αυτό μπορεί να δημιουργήσει κοινωνικές ανισότητες στις σύγχρονες κοινωνίες. Οι ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, όπως τα άτομα με αναπηρία γενικά, και τα άτομα με προβλήματα ακοής και ειδικότερα κωφά, μπορεί να επηρεαστούν από τέτοιες ανισότητες.

Η έλλειψη άμεσης πρόσβασης στη γλώσσα είναι ιστορικά προβληματική για άτομα με προβλήματα ακοής. Για το λόγο αυτό, οι νέες τεχνολογίες και το Διαδίκτυο μπορούν να λειτουργήσουν ως καταλύτες για αυτές, σε κοινωνικό, εκπαιδευτικό και επαγγελματικό επίπεδο, καθώς βασίζονται κυρίως σε πληροφορίες κειμένου και εικόνας. Οι κωφοί είναι σε θέση να επικοινωνούν μεταξύ τους και τον γενικό πληθυσμό μέσω γραπτής γλώσσας και οι νέες τεχνολογίες μπορούν να εφαρμόσουν πλήρως αυτήν τη δυνατότητα, ωστόσο, ενδέχεται να αντιμετωπίσουν δυσκολίες στη διαδικασία απόκτησης δεξιοτήτων ανάγνωσης και γραφής. Μπορούν να συμμετάσχουν σε διαδικτυακές

<diversamente="coding" >

συζητήσεις, να έχουν πρόσβαση και να ανταλλάσσουν πληροφορίες με άλλους χρήστες του Διαδικτύου, να παρακολουθούν διαδικτυακά μαθήματα και να διεξάγουν επιχειρηματικές δραστηριότητες. Οι ΤΠΕ μπορούν επίσης να διαδραματίσουν καθοριστικό ρόλο στην παροχή λύσεων στα προβλήματα που σχετίζονται με την επικοινωνία στο χώρο εργασίας, προσφέροντας εναλλακτικά μέσα επικοινωνίας και συνεργασίας.

Όταν εξετάζουμε πιο στενά τη σχέση μεταξύ της ακοής και των ψηφιακών τεχνολογιών, βλέπουμε ότι είναι μια ιστορία αποκλεισμού και πιθανότητας. Υπάρχει μια ολοένα αυξανόμενη ανάγκη να παρέχονται ευκαιρίες σε άτομα με προβλήματα ακοής να αποκτήσουν δεξιότητες ψηφιακού αλφαριθμητισμού.

Στο πλαίσιο αυτό, το πρότζεκτ <diversamente="coding" > στοχεύει να αναπτύξει ένα εκπαιδευτικό μάθημα που απευθύνεται σε άτομα με προβλήματα ακοής προκειμένου να βελτιώσουν τις ψηφιακές τους δεξιότητες και την κωδικοποίηση χρησιμοποιώντας μια μεθοδολογία που εφαρμόζει τις ευρωπαϊκές συστάσεις ή την επικύρωση της τυπικής και μη τυπικής μάθησης για την αναγνώριση και τη μεταφορά των μαθησιακών αποτελεσμάτων. Σκοπός του έργου είναι να διευκολύνει την κοινωνική ένταξη και να αυξήσει τις ευκαιρίες απασχόλησης των ατόμων με προβλήματα ακοής σε ένα καινοτόμο πλαίσιο.

Το <diversamente="coding" > στοχεύει στην προώθηση της κοινωνικής ένταξης εστιάζοντας στην ανάπτυξη ψηφιακών δεξιοτήτων ατόμων με προβλήματα ακοής, όχι διδάσκοντας μόνο την παθητική χρήση ψηφιακών συσκευών, αλλά κάνοντάς τους σε θέση να προγραμματίσουν και να μάθουν ενεργά τα βασικά της κωδικοποίησης. Το έργο, ως εκ τούτου, στοχεύει στη βελτίωση των δεξιοτήτων ψηφιακού και προγραμματισμού τους, με μια μεθοδολογία που εφαρμόζει τις ευρωπαϊκές συστάσεις για την επικύρωση της μη τυπικής και άτυπης μάθησης, προκειμένου να διευκολυνθεί η αναγνώριση και η μεταφορά των μαθησιακών αποτελεσμάτων έτσι ώστε να είναι εξαγώγιμα Ευρώπη.

Οι παραμελημένες δεξιότητες και η γνώση των κωφών αποτελούν σημαντικό μέρος του ανθρώπινου και κοινωνικού κεφαλαίου, καθώς κωδικοποιούν, μαθαίνουν περισσότερες γλώσσες και «βλέπουν» την επικοινωνία με τρόπο πολύ παρόμοιο με αυτό που κωδικοποιεί. Η κοινωνία σπαταλά τώρα ένα σημαντικό μέρος αυτής της κληρονομιάς που δεν ξέρει ότι έχει, το οποίο είναι κρίμα για την κοινωνία της πληροφορίας, με βάση τη γνώση. Θα μπορούσαν, κατά κάποιον τρόπο, να υποστηρίξουν σχεδόν φυσικά την ολοένα και πιο ψηφιακή και τεχνολογική κοινωνία.

Το έργο στοχεύει στην ενίσχυση της βασικής συμβολής που έχει μια τέτοια καινοτόμος και ειδική εκπαίδευση για τους κωφούς, για την προσωπική τους ανάπτυξη, την κοινωνική ένταξη και τη συμμετοχή. Τα βασικά της εκμάθησης κωδικοποίησης θα είναι ένας τρόπος για την αύξηση του ψηφιακού αλφαριθμητισμού, αλλά ουσιαστικά, προωθεί επίσης την ανάπτυξη αυτών των εγκάρσιων δεξιοτήτων που βελτιώνει η κωδικοποίηση, για την προώθηση της σωστής εκμετάλλευσης των δεξιοτήτων, της αυτονομίας και της κοινωνικής ένταξης.

<diversamente=“coding“ >

Οι μη τυπικές μαθησιακές δραστηριότητες και μια ανοιχτή και καινοτόμος παιδαγωγική προσέγγιση είναι ορόσημα του έργου: **Το κύριο από αποτέλεσμα θα είναι μια διαδραστική και πολυλειτουργική πλατφόρμα ανοιχτού κώδικα εκπαίδευσης σχετικά με την κωδικοποίηση προσαρμοσμένη σε άτομα με προβλήματα ακοής.**

2. Εισαγωγή (Πώς πραγματοποιήθηκε η έρευνα; Πώς προσεγγίσατε τους ερωτηθέντες; Ποιο ήταν το ποσοστό απόκρισης;) >>

2.1 Δραστηριότητες, Μεθοδολογία και Συγκριτική Ανάλυση

Ιανουάριος 2019 – Ιούνιος 2019

Η ομάδα του έργου πραγματοποίησε μια ανάλυση σχετικά με το status quo με βάση μια μελέτη σχετικά με τις ανάγκες της ομάδας στόχου. Η ανάλυση διερεύνησε βαθιά, τις στάσεις και τα κενά των κωφών ανθρώπων σχετικά με τα συγκεκριμένα θέματα της ψηφιακής παιδείας, της κωδικοποίησης και της υπολογιστικής σκέψης.

Η ανάλυση που έγινε στους άμεσους δικαιούχους του έργου επικεντρώθηκε σε:

- γενικό επίπεδο ψηφιακού γραμματισμού στην κωφή κοινότητα.
- στάσεις και αντιλήψεις των κωφών ατόμων στον προγραμματισμό υπολογιστών.
- ιδέες για την εφαρμογή των βασικών γνώσεων της κωδικοποίησης στην καθημερινή ζωή.
- ενδιαφέρον για συμμετοχή σε εκπαιδευτικές δραστηριότητες.
- Τομείς ΤΠΕ κατάλληλοι για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας
- κοινή ορολογία στις χώρες των εταίρων.
- αγαπημένες μέθοδοι και όργανα εκπαίδευσης

<diversamente="coding" >

ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ: Ενημερωμένος ορισμός των τομέων κατάρτισης του εκπαιδευτικού μαθήματος

<diversamente="coding" > **TARGET GROUP**

Το άμεσο πρότζεκτ TARGET GROUP: εκπροσωπείται από ΕΝΗΛΙΚΑ ΑΤΟΜΑ (18-60) ΜΕ ΑΚΡΟΑΣΤΙΚΕΣ ΑΝΑΠΗΡΙΕΣ που δυσκολεύονται επίσης να εισέλθουν σε μια ολοένα και πιο τεχνολογική κοινωνία (τόσο από προσωπική όσο και από επαγγελματική άποψη), προκειμένου να βελτιωθεί η πρόσβαση στην εργασία αγορά.

Έμμεσος στόχος: κέντρα κατάρτισης, πάροχοι εκπαίδευσης ενηλίκων, πανεπιστήμια και κάθε είδους οργανισμός που παρέχει εκπαίδευση, ειδικά για κωφούς.

Κάθε ένας από τους εταίρους που συμμετείχε στη μελέτη τουλάχιστον 40 άτομα εκπρόσωποι της άμεσης ομάδας στόχου (30 άτομα με προβλήματα ακοής) και 10 εκπρόσωποι οργανισμών που συνεργάζονται με κωφά άτομα.

01/12/2018 - 20/02/2019

Ανάπτυξη της μεθοδολογίας για την απόκτηση και τη σύγκριση των ληφθέντων δεδομένων: η μεθοδολογική σχέση είναι μια κατευθυντήρια γραμμή για τους εταίρους, συμπεριλαμβανομένων των στόχων, μεθόδων, ερωτηματολογίων ως αναλυτικών οργάνων, μοντέλων ανάλυσης για τις τοπικές σχέσεις. Για την έρευνα, η οποία πραγματοποιήθηκε ως μέρος της Διανοητικής Εξόδου 1 στο πλαίσιο του προτζεκτ <diversamente="coding" >, η Κοινοπραξία αποφάσισε να δημιουργήσει και να διανείμει ερωτηματολόγια ηλεκτρονικά, χρησιμοποιώντας τις Φόρμες Google και γραπτά ερωτηματολόγια.

20/02/2019 - 30/03/2019

Επιλογή της ομάδας στόχου, διανομή και συλλογή 40 ερωτηματολογίων με τη συμμετοχή 40 ατόμων συνολικά, εκπρόσωπος των ομάδων στόχων (30 κωφοί και 10 που εκπροσωπούν την αναπηρία) για κάθε χώρα.

Για τη διεξαγωγή της έρευνας, αναπτύχθηκαν δύο ξεχωριστά ερωτηματολόγια, ένα για άτομα με προβλήματα ακοής, (η κύρια ομάδα-στόχος του έργου) και ένα για οργανισμούς που συνεργάζονται με τον στόχο. Τα ερωτηματολόγια στάλθηκαν μέσω e-mail και τα δεδομένα συλλέχθηκαν μέσω του Google Forms και οργανώθηκαν σε έγγραφα excel, σε ορισμένες περιπτώσεις χρησιμοποιήθηκαν γραπτά ερωτηματολόγια. Περιγραφικές στατιστικές χρησιμοποιήθηκαν για την ανάλυση των αποτελεσμάτων.

<diversamente=“coding“ >

01/04/2019 - 15/06/2019

Ανάλυση αποτελεσμάτων και ανάπτυξη των τοπικών σχέσεων στις προκαταρκτικές εκθέσεις των αποτελεσμάτων.

01/07/2019 - 01/09/2019

Συγκριτική ανάλυση και ανάπτυξη της τελικής έκθεσης σχετικά με τον ψηφιακό γραμματισμό και τη στάση των κωφών ανθρώπων στον κώδικα. Αυτή η έκθεση είναι μια ανάλυση όλων των συλλεγόμενων πληροφοριών σε επίπεδο χώρας και προσφέρει μια συγκριτική ανάλυση μεταξύ χωρών και υποομάδων. Η έκθεση θα είναι χρήσιμη για την ανάπτυξη και τον προγραμματισμό του περιεχομένου της εκπαίδευσης.

Σε αυτήν την περίοδο, πραγματοποιήθηκαν 5 Αναφορές Χωρών.

3. Αναφορά Χώρας - Κύπρος >>

Ιστορικά στοιχεία για την εκπαίδευση των Κωφών στην Κύπρο

Ιστορικές πληροφορίες σχετικά με την εκπαίδευση των ατόμων με προβλήματα ακοής και κωφών στην Κύπρο ξεκινούν τον εικοστό αιώνα με την ίδρυση του πρώτου σχολείου για τους κωφούς. Συγκεκριμένα, το 1953 ιδρύθηκε το πρώτο σχολείο για τους κωφούς στη Λευκωσία. Μέχρι τότε δεν υπήρχε πρόβλεψη για άτομα με προβλήματα ακοής ή κωφά άτομα και οι ευκαιρίες που τους δόθηκαν ήταν πολύ μικρές. Όπως τα περισσότερα σχολεία για τους κωφούς εκείνης της εποχής, το πρώτο κυπριακό σχολείο για τους κωφούς στόχευε περισσότερο στην παροχή προστασίας και φροντίδας σε άτομα με προβλήματα ακοής παρά στην προσφορά εκπαίδευσης.

Η εκπαίδευση για άτομα με προβλήματα ακοής και κωφά στην Κύπρο έχει περάσει από τρεις σημαντικές περιόδους. Η πρώτη περίοδος ξεκίνησε με την ίδρυση του πρώτου σχολείου, δηλαδή το 1953, και έληξε το 1986. Σε αυτήν την περίοδο άτομα με προβλήματα ακοής εγγράφηκαν αποκλειστικά στο σχολείο για κωφούς. Η δεύτερη περίοδος ξεκίνησε το 1987 και έληξε το 1992. Σε αυτήν την περίοδο επιχειρείται η ενσωμάτωση μαθητών με προβλήματα ακοής και κωφών για

<diversamente=“coding“ >

πρώτη φορά και ως αποτέλεσμα οι πρώτες εκπαιδευτικές μονάδες για αυτούς τους μαθητές εγκαθίστανται σε γενικά σχολεία. Η τελευταία περίοδος, που ξεκίνησε το 1993 και μέχρι σήμερα, είναι ίσως η πιο σημαντική, καθώς επιχειρείται η πλήρης συμπερίληψη ατόμων με προβλήματα ακοής και κωφών, και οι μαθητές περιλαμβάνονται σε γενικά σχολεία που αναπτύσσουν κατάλληλες υπηρεσίες για να τους υποστηρίξουν.

Η εκπαιδευτική πολιτική για άτομα με προβλήματα ακοής και κωφά στην Κύπρο έχει επηρεαστεί από ιδέες σχετικά με την ένταξη των παιδιών με αναπηρία στα γενικά σχολεία, οι οποίες τις τελευταίες δεκαετίες φαίνεται να επηρεάζουν τα εκπαιδευτικά περιβάλλοντα παγκοσμίως. Το 1987, ιδρύθηκε η Κυπριακή Ένωση Γονέων Κωφών Παιδιών (CPADC). Ο Σύλλογος απαίτησε την ένταξη μαθητών με προβλήματα ακοής ή κωφών σε γενικά σχολεία, καθώς τα ειδικά σχολεία για τους κωφούς θεωρήθηκαν μέρη απομόνωσης που οδήγησαν σε χαμηλά εκπαιδευτικά αποτελέσματα. Μόνο το 1993 όταν το Κυπριακό Κοινοβούλιο ψήφισε τον «Νόμο για την Ενσωμάτωση Κωφών Παιδιών στην Εκπαίδευση της Κύπρου» καλύπτοντας όλα τα επίπεδα εκπαίδευσης. Ο νόμος αντιμετώπισε πολλές προκλήσεις κατά την εφαρμογή του. Το 1999, το Κυπριακό Κοινοβούλιο ψήφισε έναν άλλο νόμο σχετικά με την Ειδική Αγωγή. Σύμφωνα με αυτό, τα γενικά σχολεία ήταν «το καταλληλότερο εκπαιδευτικό περιβάλλον για παιδιά με ειδικές ανάγκες, εκτός αν αναφέρεται διαφορετικά.

Σήμερα, ως αποτέλεσμα των προαναφερθεισών προσπάθειών και νόμων, η πλειονότητα των μαθητών με προβλήματα ακοής ή κωφούς στην Κύπρο φοιτούν σε γενικά σχολεία, με ή χωρίς υποστήριξη, ανάλογα με την περίπτωση. Τα σχολεία για τους κωφούς λειτουργούν κυρίως ως πάροχοι διαφόρων υπηρεσιών για αυτούς και τις οικογένειές τους.

Εκπαίδευση κωφών στην Κύπρο

Ενώ υπάρχουν πολιτικές και υποδομές για την παροχή Γενικής Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης σε άτομα με προβλήματα ακοής στην Κύπρο, υπάρχει ελάχιστη ή καθόλου πρόβλεψη για τη διά βίου μάθηση που απευθύνεται σε ενήλικα άτομα με προβλήματα ακοής.

Η κύρια ευθύνη για την εκπαίδευση και τα άτομα με προβλήματα ακοής αναλαμβάνουν το σχολείο για τους Κωφούς που χρηματοδοτείται από την κυβέρνηση στη Λευκωσία, όπου γίνονται δεκτοί μαθητές ηλικίας 3 έως 21 ετών. Αυτό το ίδρυμα προσφέρει ένα Κέντρο Ακτινολογίας και Τεχνολογικής Υπηρεσίας Πόρων, όπου παρέχεται συμβουλευτική και ακουστική λογική αξιολόγηση για άτομα ηλικίας 0-18 ετών. Υπάρχει επίσης μια Υπηρεσία Πρόωρης Παρέμβασης και Εκπαίδευσης, η οποία στοχεύει και υποστηρίζει παιδιά μεταξύ των ηλικιών 0-3 και των οικογενειών τους, και μια Υπηρεσία Ψυχολογικής Υποστήριξης για τους μαθητές. Το πιο σημαντικό, το Σχολείο για τους Κωφούς λειτουργεί επίσης ως σχολείο ημέρας, παρέχοντας στους μαθητές πιστοποιητικά αποχώρησης από το σχολείο ισοδύναμα με εκείνα άλλων δημόσιων σχολείων. Ανάλογα με τη ζήτηση, δημιουργούνται τμήματα Νηπιαγωγείου, Δημοτικού, Μέσης και Λυκείου. Τα αναλυτικά προγράμματα που διδάσκονται είναι τα ίδια με τα γενικά σχολεία, κατάλληλα προσαρμοσμένα για τη γλώσσα και διδάσκονται από αντίστοιχους καθηγητές σε κάθε επίπεδο και μάθημα.

<diversamente=“coding“ >

Όσον αφορά την τριτοβάθμια εκπαίδευση, η Κυπριακή Δημοκρατία έχει θεσπίσει διάφορες διευκολύνσεις για υποψηφίους με αναπηρία που επιθυμούν να συμμετάσχουν στις εθνικές εξετάσεις. Οι υποψήφιοι μπορούν να διεκδικήσουν διάφορες διευκολύνσεις, όπως παράταση της προθεσμίας και απλοποίηση της γλωσσικής έκδοσης. Επίσης, το 6% των θέσεων στα Δημόσια Πανεπιστήμια της Κύπρου θα διατεθεί σε «Κύπριους υποψηφίους με σοβαρά προβλήματα υγείας ή άλλα σοβαρά προβλήματα». Οι φοιτητές που παρευρίσκονται μπορούν να διεκδικήσουν διευκολύνσεις όπως η μεταγραφή της εξέτασης, η απλοποιημένη δοκιμαστική εξέταση, η επιείκεια σε συντακτικά και ορθογραφικά λάθη, και πιο συγκεκριμένα για άτομα με προβλήματα ακοής, διερμηνείς νοηματικής γλώσσας. Αυτές οι διευκολύνσεις μπορούν να παρασχεθούν μετά από αξιολόγηση του αιτούντος από την Ειδική Επιτροπή, υπεύθυνη για την παροχή των εγκαταστάσεων. Όσον αφορά τη διά βίου μάθηση, η Κυπριακή Δημοκρατία προσφέρει μαθήματα διαφόρων μαθημάτων στα Εκπαιδευτικά Κέντρα Ενηλίκων, στα οποία μπορούν να παρακολουθήσουν άτομα όλων των ηλικιών. Για άτομα με αναπηρία 75% ή περισσότερο, η παρακολούθηση είναι δωρεάν για όλα τα προσφερόμενα θέματα. Παρ' όλα αυτά, τα άτομα με προβλήματα ακοής θα δυσκολεύονταν να παρακολουθήσουν τέτοια μαθήματα εάν δεν εκπαιδεύονταν στην ανάγνωση των χειλιών, καθώς τα μαθήματα δεν είναι προσαρμοσμένα στις ανάγκες οποιασδήποτε ομάδας με αναπηρία.

Όσον αφορά την απασχόληση, η Κυπριακή Δημοκρατία προσφέρει προγράμματα για να βοηθήσει στην ενσωμάτωση ατόμων με ειδικές ανάγκες γενικά στο εργατικό δυναμικό. Πιο συγκεκριμένα, η κυβέρνηση χρησιμοποιεί το «Σχέδιο για τη Δημιουργία και Λειτουργία Μικρών Μονάδων για Αυτοαπασχόληση Ατόμων με Αναπηρίες», όπου παρέχεται χρηματοδότηση για να βοηθήσει στη δημιουργία μιας μικρής επιχείρησης. Το Σχέδιο Υποστηριζόμενης Απασχόλησης είναι ένα πρόσθετο πρόγραμμα που επιδοτεί οργανισμούς για άτομα με αναπηρίες, όπου η χορηγία χρησιμοποιείται για την πληρωμή του μισθού ενός προπονητή εργασίας για κάθε υποστηριζόμενο πρόγραμμα απασχόλησης. Επιπλέον, υπάρχει πρόβλεψη για την απασχόληση ατόμων με ειδικές ανάγκες στο δημόσιο τομέα, όπου το 10% των κενών θέσεων καλύπτεται από άτομα με αναπηρία που πληρούν συγκεκριμένα αντικειμενικά κριτήρια.

Στατιστικά, η Έρευνα Εργατικού Δυναμικού του 2011 έδειξε ότι το 20,6% των απασχολούμενων στην Κύπρο, ηλικίας 15-64 ετών, ανέφερε ότι αντιμετωπίζουν σοβαρά μακροχρόνια προβλήματα υγείας ή χρόνιες ασθένειες. Το αντίστοιχο ποσοστό μεταξύ των μη εργαζομένων αποδείχθηκε 30,9%. Αποδείχθηκε επίσης ότι το 6,4% των μισθωτών και το 16,2% των μη μισθωτών αναφέρουν ότι αντιμετωπίζουν σοβαρές δυσκολίες στις στοιχειώδεις δραστηριότητες. Εστιάζοντας στην ομάδα που ανέφερε ένα σοβαρό μακροχρόνιο πρόβλημα υγείας ή χρόνια ασθένεια και δυσκολίες σε βασικές δραστηριότητες, αποδείχθηκε ότι το 14,5% των εργαζομένων και το 52,9% των μη μισθωτών θα περιοριζόταν στον αριθμό ωρών την εβδομάδα θα μπορούσαν να εργαστούν, το 28,4% των εργαζομένων και το 60,2% των μη εργαζομένων δήλωσαν ότι, λόγω των προαναφερθέντων συνθηκών, θα μπορούσαν επίσης να περιοριστούν ή να περιοριστούν στο είδος της εργασίας τους, το 2,9% των εργαζομένων και το 21,9% των μη εργαζομένων θα αντιμετώπιζαν δυσκολίες Κατά τη μεταφορά από και προς την εργασία, το 3,9% των εργαζομένων και το 25,7% ανέφεραν την ανάγκη ή τη δυνατότητα να χρειαστούν προσωπική βοήθεια στην εργασία και το

<diversamente=“coding“ >

6,2% των εργαζομένων και το 40,5% των μη εργαζομένων ανέφεραν την ανάγκη ειδικών ρυθμίσεων στο εργασιακό περιβάλλον.

Τα παραπάνω δεδομένα απεικονίζουν μια εικόνα όπου είναι προφανές ότι παρόλο που οι νόμοι και οι κανονισμοί για την υποστήριξη ατόμων με αναπηρίες είναι πράγματι σε ισχύ, υπάρχει ένα κενό μεταξύ θεωρίας και πρακτικής, το οποίο χρειάζεται να γεφυρωθεί. Σύμφωνα με την τελική έκθεση της Κύπρου για τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία, η Κύπρος έχει δημιουργήσει ένα σύγχρονο και ισχυρό νομικό πλαίσιο για την προστασία και την προώθηση των δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία. Ένα παράδειγμα καλών πρακτικών για την προώθηση της ένταξης των ατόμων με ειδικές ανάγκες στο εργατικό δυναμικό είναι το «Σχέδιο Κινήτρων για την Απασχόληση Ατόμων με Αναπηρίες στον Ιδιωτικό Τομέα». Ωστόσο, παρ' όλα αυτά, «οι συστηματικοί μηχανισμοί για την εκτίμηση της αναπηρίας, της λειτουργίας, των επαγγελματικών αναγκών και των ικανοτήτων για την απασχόληση των ατόμων με αναπηρίες, καθώς και μηχανισμοί για την παροχή κατάλληλων κινήτρων για ένταξη στο εργατικό δυναμικό και στα επαγγέλματα κατ' απαίτηση, έχουν ακόμη δεν έχει καθιερωθεί ».

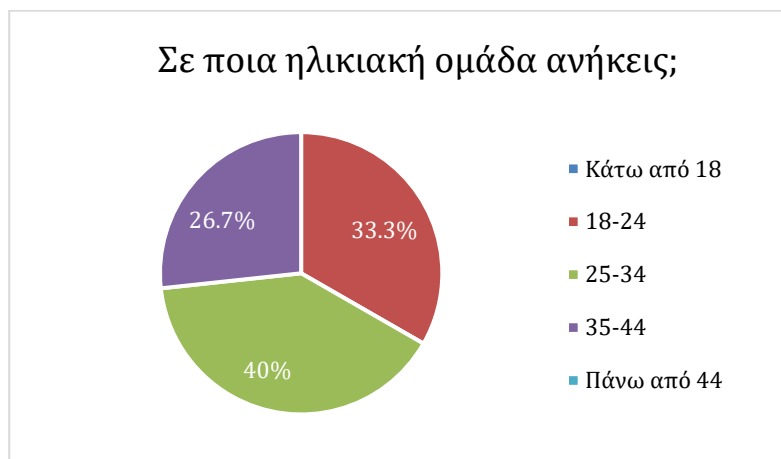
Συμπερασματικά, αν και υπάρχουν σημαντικές πληροφορίες για τις εγκαταστάσεις και τις παροχές για άτομα με ειδικές ανάγκες στην Κύπρο, λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με την κοινότητα με προβλήματα ακοής στην Κύπρο είναι αραιές. Η ανάγκη για πιο λεπτομερή έρευνα είναι προφανής. Επιπλέον, είναι σαφές ότι παρόλο που υπάρχουν διάφοροι μηχανισμοί για την ενίσχυση ατόμων με προβλήματα ακοής με εκπαίδευση και απασχόληση, οι ευκαιρίες για δια βίου μάθηση και εκπαιδευτική πρόοδο σε τομείς εκτός από την επαγγελματική είναι περιορισμένες.

• **Ανάλυση Αναφορών-Αναγκών Έρευνας**

Τα ερωτηματολόγια διανεμήθηκαν σε κάθε χώρα εταίρο μέσω διαθέσιμων μέσων. Στην Κύπρο ειδικότερα, το "Emphasys Center", έχει επικοινωνήσει με οργανισμούς που ασχολούνται με άτομα με προβλήματα ακοής μέσω email. Με αυτόν τον τρόπο η έρευνα θα μπορούσε να κοινοποιηθεί και το ερωτηματολόγιο θα μπορούσε να συμπληρωθεί από άτομα με προβλήματα ακοής, καθώς και από μέλη του προσωπικού.

<diversamente=“coding“ >

Συνολικός αριθμός 40 ατόμων συμμετείχε στην έρευνα που ήταν ανοιχτή για συμμετοχή από τις 9 Μαΐου 2019 και λήγει στις 17 Μαΐου. Τριάντα (30) από τους συμμετέχοντες ήταν άτομα με προβλήματα ακοής και οι υπόλοιποι (10) από τους συμμετέχοντες ήταν οργανώσεις. Όλα τα άτομα ήταν Κύπριοι πολίτες και ζουν σήμερα στην Κύπρο. Επίσης, όλοι οι οργανισμοί ήταν στην Κύπρο.

Οι μισοί από τους συμμετέχοντες με προβλήματα ακοής ήταν άνδρες και οι άλλοι μισοί ήταν γυναίκες. Όσον αφορά την ηλικία, όλοι οι συμμετέχοντες ήταν στην ηλικιακή ομάδα που στόχευε το έργο, δηλαδή μεταξύ 18 και 55 ετών. Συγκεκριμένα, οι περισσότεροι από τους συμμετέχοντες (40%) ήταν μεταξύ 25 και 34 ετών, ακολουθούμενοι στενά (33,3%) από εκείνους που ήταν μεταξύ 18 και 24, ενώ οι υπόλοιποι (26,7%) ήταν μεταξύ 35 και 44 ετών. Είναι αξιοσημείωτο ότι δεν υπήρχαν συμμετέχοντες μεταξύ 45 και 55 ετών.

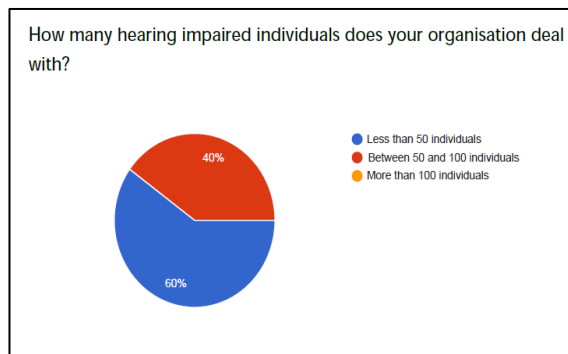
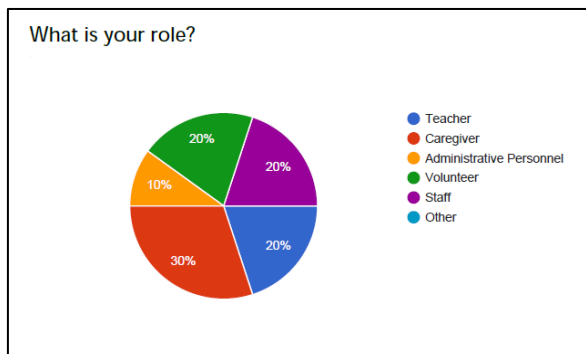
Όλοι οι οργανισμοί που συμμετείχαν στην έρευνα ασχολούνται με άτομα που αντιμετωπίζουν προβλήματα ακοής. Οι περισσότεροι από τους συμμετέχοντες είναι φροντιστές (30%), εκπαιδευτικοί (20%), μέλη του προσωπικού (20%) και εθελοντές (20%). Η πλειονότητα των οργανισμών (60%) ασχολείται με λιγότερα από 50 άτομα με προβλήματα ακοής, ενώ τα υπόλοιπα (40%) ασχολούνται με 50 έως 100 άτομα. Δεν υπήρχαν οργανισμοί που να ασχολούνται με περισσότερα από 100 άτομα με προβλήματα ακοής. Όλος ο οργανισμός που συμμετείχε στην έρευνα συνεργάζεται με άτομα ηλικίας μεταξύ 18 και 54 ετών.

Ανάγκες ανάλυσης-βασικών ευρημάτων

Το ερωτηματολόγιο που χρησιμοποιήθηκε για άτομα με προβλήματα ακοής χωρίστηκε σε πέντε μέρη. Το πρώτο μέρος αφορούσε τα δημογραφικά χαρακτηριστικά των συμμετεχόντων. Στη συνέχεια, το δεύτερο μέρος στόχευε στη διερεύνηση του γενικού επιπέδου αλφαριθμητισμού των ατόμων με προβλήματα ακοής. Το τρίτο μέρος επικεντρώθηκε στις στάσεις και τις αντιλήψεις των συμμετεχόντων έναντι του προγραμματισμού. Το τέταρτο μέρος αποσκοπούσε στη χαρτογράφηση ιδεών σχετικά με την εφαρμογή βασικών γνώσεων προγραμματισμού στην καθημερινή ζωή των συμμετεχόντων. Τέλος, το τελευταίο μέρος στόχευε στη μελέτη του ενδιαφέροντος των ατόμων

<diversamente=“coding“ >

σε εκπαιδευτικές δραστηριότητες και στην ενημέρωση σχετικά με τις προτιμώμενες μεθόδους και εργαλεία.

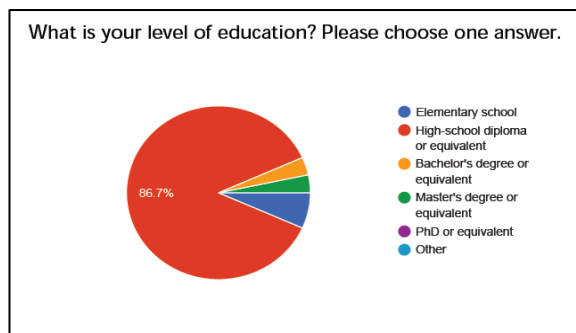
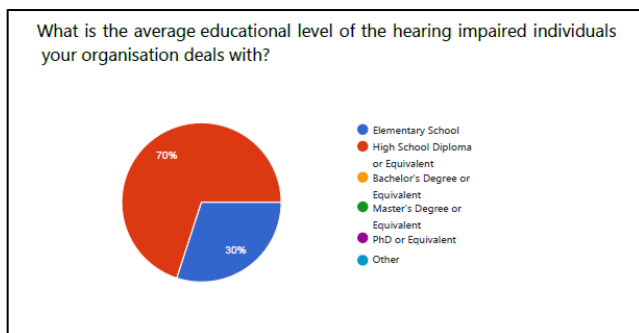

Αντίστοιχα, το ερωτηματολόγιο που χρησιμοποιήθηκε για οργανισμούς χωρίστηκε σε πέντε μέρη. Το πρώτο μέρος αφορούσε τα «δημογραφικά χαρακτηριστικά» του οργανισμού, όπως εάν ασχολείται ή όχι με άτομα με προβλήματα ακοής, την ηλικία της ομάδας-στόχου του κ.λπ. ασχολείται με τον οργανισμό. Το τρίτο μέρος αφορούσε τα μαθήματα κατάρτισης που προσφέρει ο οργανισμός. Το τέταρτο και πέμπτο μέρος αντιστοιχούσαν στο ερωτηματολόγιο των ατόμων.

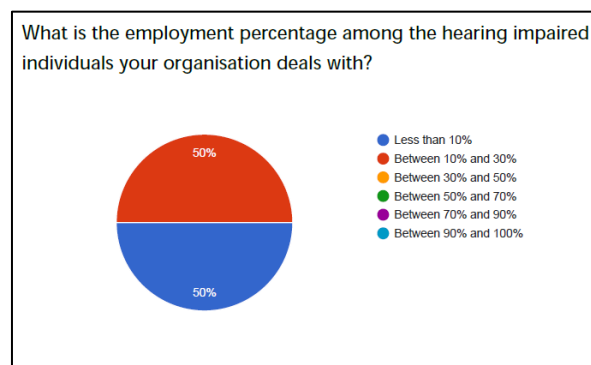
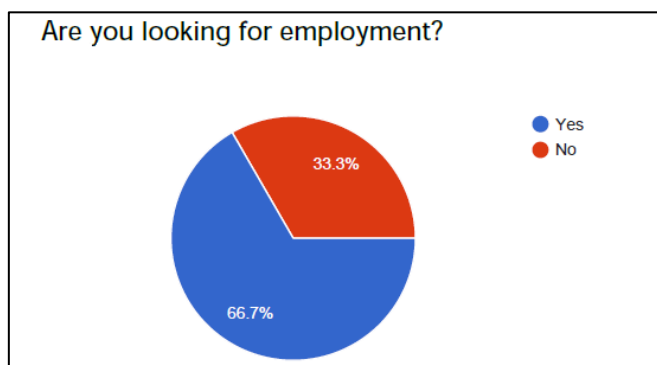
Γενικό επίπεδο γραμματισμού ατόμων με προβλήματα ακοής

Όσον αφορά το επίπεδο εκπαίδευσης ατόμων με προβλήματα ακοής, φαίνεται ότι η συντριπτική πλειονότητα των συμμετεχόντων (86,7%) έχει δίπλωμα γυμνασίου ή ισοδύναμο. Οι συμμετέχοντες με πτυχίο ή μεταπτυχιακό είναι μειονότητα, ενώ δεν υπάρχουν συμμετέχοντες με διδακτορικό ή ισοδύναμο πτυχία. Τα αποτελέσματα αντιστοιχούν στο ερωτηματολόγιο που απευθύνεται στους οργανισμούς. Η πλειοψηφία (70%) ατόμων με τα οποία ασχολούνται οι οργανισμοί έχει δίπλωμα γυμνασίου και τα υπόλοιπα (30%) δίπλωμα δημοτικού σχολείου. Σε αυτήν την περίπτωση δεν υπάρχουν συμμετέχοντες που να έχουν πτυχία τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Αυτά τα αποτελέσματα φαίνεται να συμφωνούν με τις υπάρχουσες προαναφερθείσες έρευνες που τονίζουν ότι υπάρχουν εμπόδια στην πρόσβαση των κωφών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και ότι τα άτομα με προβλήματα ακοής δεν ολοκληρώνουν ποτέ ακαδημαϊκές σπουδές (βλ. Γενική Επισκόπηση). Επίσης, αυτά τα αποτελέσματα τονίζουν την ανάγκη παροχής ευκαιριών για τους τελευταίους να έχουν πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και να αποκτούν δεξιότητες υψηλής ποιότητας.

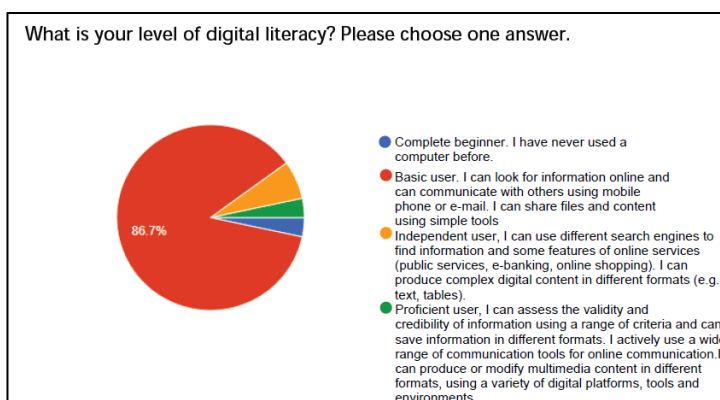
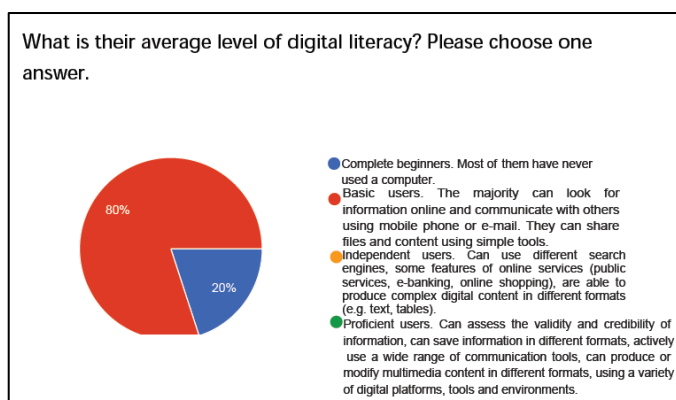
<diversamente="coding">

Όσον αφορά την απασχόληση, η πλειοψηφία (66,7%) των ατόμων απάντησε ότι αναζητούν εργασία. Αυτό έρχεται σύμφωνα με τα αποτελέσματα του ερωτηματολογίου που απευθύνεται σε οργανισμούς όπου φαίνεται ότι απασχολείται μόνο μια μειονότητα ατόμων με προβλήματα ακοής. Αυτό το εύρημα τονίζει το προαναφερθέν γεγονός ότι η μετάβαση από το σχολείο στην εργασία είναι δύσκολη για κωφά άτομα (βλ. Γενική Επισκόπηση). Οι κύριοι τομείς απασχόλησης για άτομα με προβλήματα ακοής είναι η υποστήριξη γραφείου και διοικητικής υποστήριξης (80%), ο δημόσιος τομέας (50%) και η εκπαίδευση (40%). Μόνο μια μειονότητα (10%) φαίνεται να απασχολείται στον τομέα της πληροφορικής.

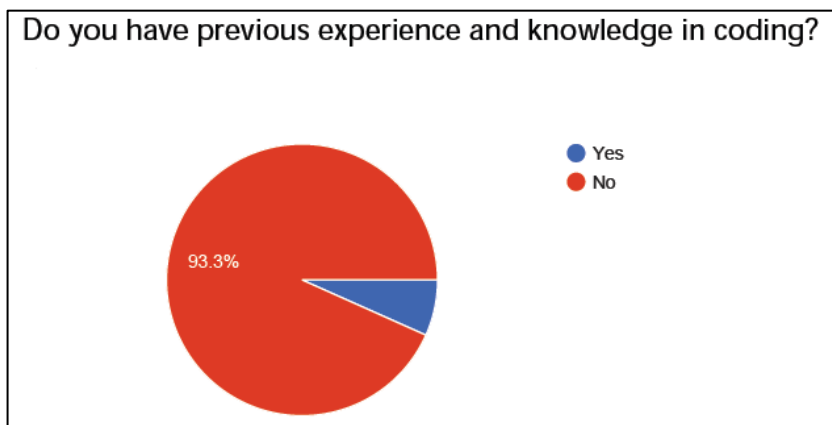
Όσον αφορά τον ψηφιακό γραμματισμό, τα αποτελέσματα και των δύο ερωτηματολογίων δείχνουν ότι οι περισσότεροι συμμετέχοντες με προβλήματα ακοής (80% και 86,7% στα ερωτηματολόγια αντίστοιχα) είναι βασικοί χρήστες υπολογιστών. Αυτό τονίζει, για άλλη μια φορά, την ανάγκη

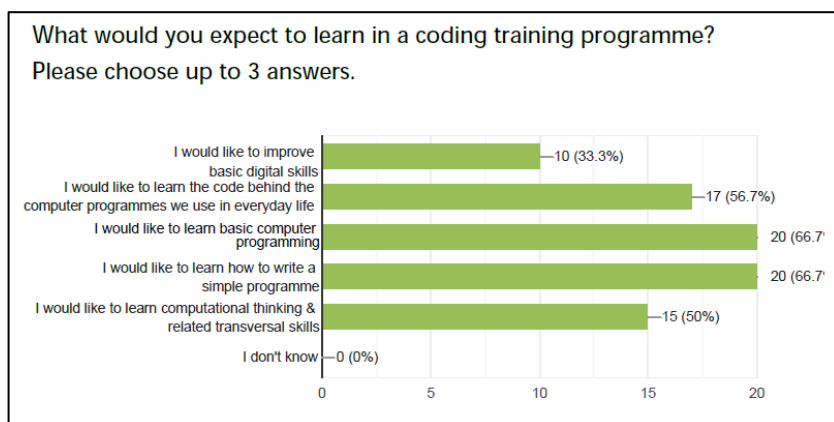
<diversamente=“coding“ >

παροχής ευκαιριών σε άτομα με προβλήματα ακοής να αποκτήσουν ψηφιακές δεξιότητες, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τις δυνατότητες που μπορεί να προσφέρει το τελευταίο σε ό, τι αφορά θέματα επικοινωνίας.

Στάσεις και αντιλήψεις για άτομα με προβλήματα ακοής στον προγραμματισμό υπολογιστών

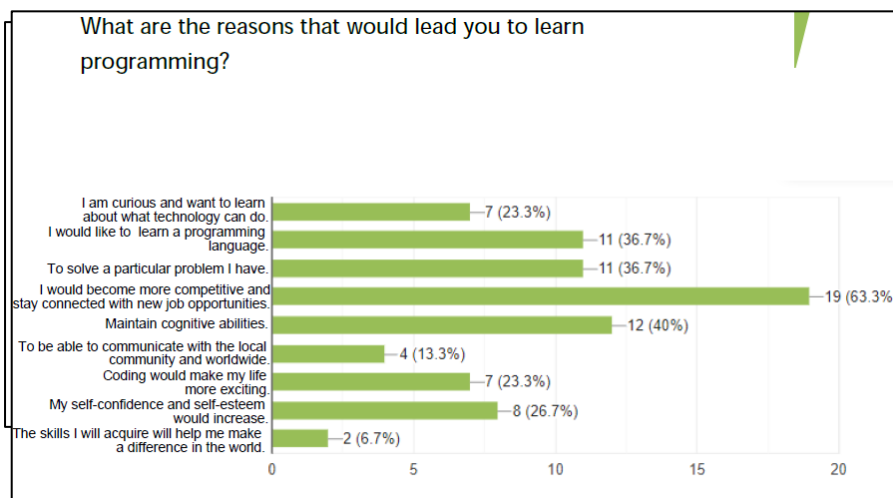

Όλα τα άτομα με προβλήματα ακοής (100%) που συμμετείχαν στην έρευνα ενδιαφέρονται να μάθουν προγραμματισμό, ενώ μόνο το 7% έχει κάποια προηγούμενη εμπειρία ή γνώση σε αυτόν τον τομέα, προερχόμενο από σχολείο ή άλλες σπουδές. Αυτό το αποτέλεσμα δείχνει το κενό στην παροχή εκπαιδευτικών προγραμμάτων, σχετικά με την κωδικοποίηση, που απευθύνονται σε άτομα με προβλήματα ακοής. Η πλειοψηφία των συμμετεχόντων (66,7%) θα ήθελε να μάθει πώς να γράφει απλά προγράμματα, να μάθει τον κώδικα πίσω από τα προγράμματα υπολογιστών που χρησιμοποιούν στην καθημερινή ζωή (56,7%) και να αποκτήσει υπολογιστική σκέψη και σχετικές εγκάρσιες δεξιότητες (50%). Αυτό το ενδιαφέρον μπορεί να προκύψει ως αποτέλεσμα του προαναφερθέντος γεγονότος ότι τα άτομα με προβλήματα ακοής έχουν μεγάλο κίνητρο από ψηφιακές τεχνολογίες και φαίνεται να φαίνεται να τα υιοθετούν νωρίς (βλ. Γενική Επισκόπηση).

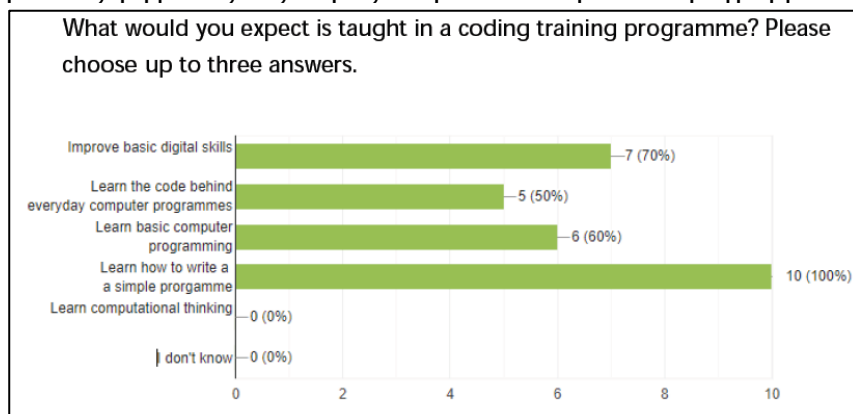

<diversamente="coding">

Εκπαιδευτικά μαθήματα που προσφέρονται από οργανισμούς

Φαίνεται ότι μόνο μια μειονότητα (20%) των οργανισμών που συμμετείχαν στην έρευνα προσφέρουν εκπαιδευτικά μαθήματα ψηφιακής παιδείας σε άτομα με προβλήματα ακοής (βασικές δεξιότητες, γενική ψηφιακή παιδεία ως μέρος της παρεχόμενης εκπαίδευσης). Το 40% των συμμετεχόντων απάντησε ότι υπάρχουν οργανισμοί που παρέχουν προγράμματα κατάρτισης προγραμματισμού ειδικά σχεδιασμένα για άτομα με προβλήματα ακοής, ενώ οι υπόλοιποι συμμετέχοντες απάντησαν ότι είτε δεν υπάρχουν είτε δεν γνωρίζουν τέτοια προγράμματα. Όταν ρωτήθηκαν τι περιμένουν να διδαχθούν σε ένα πρόγραμμα κατάρτισης κωδικοποίησης οι πιο δημοφιλείς απαντήσεις όπου μαθαίνουν πώς να γράφουν ένα απλό πρόγραμμα, βελτιώνουν τις βασικές ψηφιακές δεξιότητες και μαθαίνουν βασικό προγραμματισμό υπολογιστών.

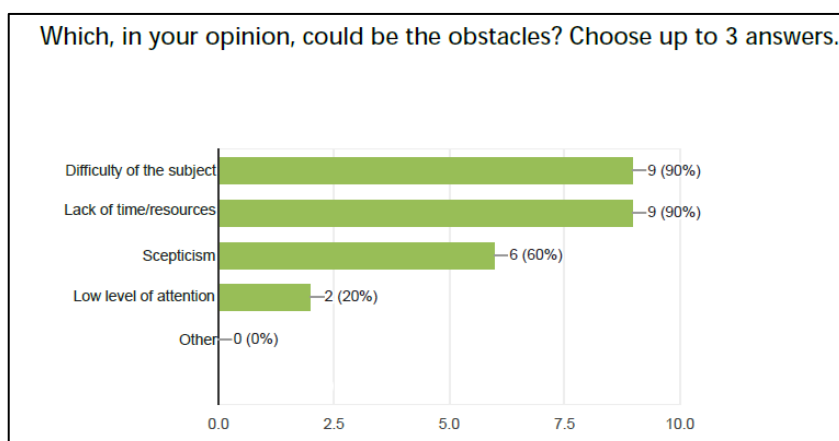
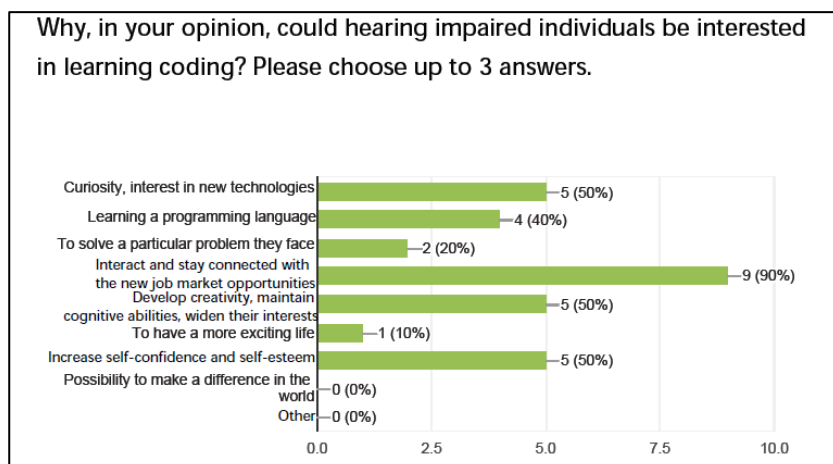

Ιδέες για την εφαρμογή των βασικών γνώσεων της κωδικοποίησης στην καθημερινή ζωή

Η πλειονότητα (63,3%) ατόμων με προβλήματα ακοής θα ήθελε να μάθει πώς να προγραμματίζει προκειμένου να γίνει πιο ανταγωνιστική και να παραμείνει συνδεδεμένη με ευκαιρίες εργασίας. Αυτό έρχεται σύμφωνα με το αντίστοιχο αποτέλεσμα στο ερωτηματολόγιο που απευθύνεται σε

<diversamente=“coding“ >

οργανισμούς καθώς η συντριπτική πλειονότητα των συμμετεχόντων (90%) απάντησε ότι ο κύριος λόγος για τον οποίο τα άτομα θα μπορούσαν να ενδιαφέρονται να μάθουν την κωδικοποίηση είναι να είναι σε θέση να αλληλεπιδρούν και να παραμένουν συνδεδεμένοι με το νέες ευκαιρίες στην αγορά εργασίας. Αυτό τονίζει, την ανάγκη παροχής ευκαιριών για άτομα με προβλήματα ακοής να αποκτήσουν δεξιότητες υψηλής ποιότητας που συνδέονται με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας και μπορούν να οδηγήσουν σε μελλοντική απασχόληση.

Οι συμμετέχοντες από οργανισμούς απάντησαν ότι τα κύρια εμπόδια στον προγραμματισμό μαθημάτων κατάρτισης για άτομα με προβλήματα ακοής θα είναι η δυσκολία του μαθήματος (90%) καθώς και η έλλειψη χρόνου και πόρων (90%). Αυτό αναμένεται καθώς η διδασκαλία των μαθητών με αναπηρία είναι δύσκολη, ειδικά η διδασκαλία της επιστήμης των υπολογιστών και του προγραμματισμού, που απαιτούν πολλή πρακτική και ομαδική εργασία (βλ. Γενική Επισκόπηση).

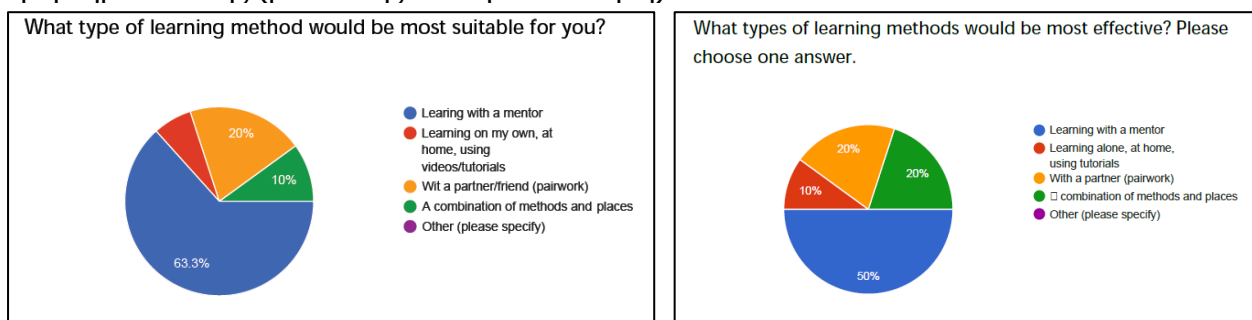
Ενδιαφέρον για εκπαιδευτικά μαθήματα

Όλοι οι συμμετέχοντες με προβλήματα ακοής δήλωσαν ότι θα ενδιαφερόταν να παρακολουθήσουν ένα συγκεκριμένο εκπαιδευτικό σεμινάριο για να αναβαθμίσουν τις

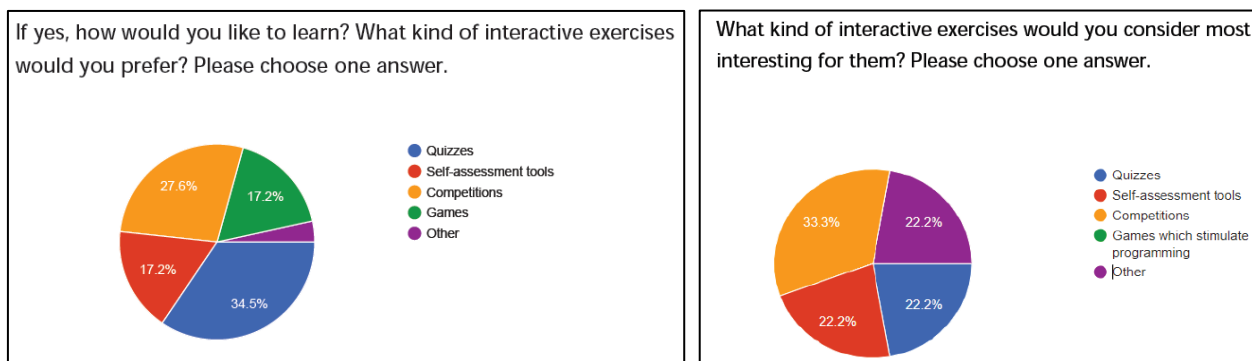
<diversamente="coding">

ψηφιακές τους δεξιότητες και να μάθουν περισσότερα σχετικά με τον προγραμματισμό όπως αναμενόταν από τους συμμετέχοντες από οργανισμούς.

Όσον αφορά τις μεθόδους μάθησης, όλοι οι συμμετέχοντες απάντησαν ότι η εκμάθηση με έναν μέντορα θα ήταν ο πιο αποτελεσματικός τρόπος μάθησης για τέτοια προγράμματα. Η εκμάθηση με συνεργάτες ή φίλους ήταν επίσης μια δημοφιλής απάντηση. Αυτό το αποτέλεσμα υποστηρίζεται στην έρευνα των Distant & Huang (2007) που τονίζουν ότι απαιτείται στενή επαφή και συνεργασία μεταξύ των συμμετεχόντων για να παρακολουθείται συνεχώς η μαθησιακή εξέλιξη των ατόμων με προβλήματα ακοής (βλ. Επίσης Γενική Επισκόπηση).

Τέλος, τα κουίζ και οι διαγωνισμοί φαίνεται να είναι το πιο δημοφιλές είδος διαδραστικών ασκήσεων που οι συμμετέχοντες θεωρούν σημαντικό να συμμετέχουν σε τέτοια προγράμματα.

Συμπέρασμα

Από τη μελέτη και την ανάλυση της υπάρχουσας έρευνας, καθώς και τα αποτελέσματα της έρευνας που διενεργήθηκε, είναι προφανές ότι υπάρχει θεμελιώδης ανάγκη να παρέχονται ίσες ευκαιρίες για άτομα με προβλήματα ακοής όσον αφορά τον αλφαριθμητισμό και συγκεκριμένα τον ψηφιακό γραμματισμό. Βελτιώνοντας τις δεξιότητες ψηφιακού γραμματισμού τους, τα άτομα με προβλήματα

<diversamente=“coding“ >

ακοής θα είναι σε θέση να ξεπεράσουν τις δυσκολίες που προκαλεί η αναπηρία τους και θα έχουν αντίστοιχες ευκαιρίες για μελλοντική απασχόληση με άτομα χωρίς αναπηρία. Το να είσαι μέρος του ψηφιακού κόσμου θα διευκολύνει την κοινωνική ένταξη ατόμων με προβλήματα ακοής σε όλους τους τομείς της σύγχρονης ζωής.

ΚΟΙΝΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

10 άτομα από οργανισμό που ασχολούνται με άτομα που αντιμετωπίζουν προβλήματα ακοής, απάντησαν στην έρευνα από καθένα:

- 2 δασκάλους
- 3 φροντιστές
- 1 διοικητικό προσωπικό
- 2 εθελοντές
- 2 γενικό προσωπικό
- 2 άλλοι ρόλοι

Όσον αφορά το μέγεθος του οργανισμού:

- Το 60% ασχολείται με λιγότερα από 50 άτομα κάθε χρόνο.
- Το 40% ασχολείται με έναν αριθμό δικαιούχων μεταξύ 50 και 100.

Όλες οι ερωτηθέντες οργανώσεις συνεργάζονται με άτομα ηλικίας 18 έως 54 ετών.

Αξίζει να σημειωθεί το γεγονός ότι το 70% των οργανισμών από την Κύπρο ασχολούνται με άτομα που έχουν σχετικά καλό επίπεδο εκπαίδευσης (Λύκειο ή ισοδύναμο) και μόνο το 30% αφορά άτομα που αποφοίτησαν μόνο από το δημοτικό σχολείο.

Τα άσχημα νέα αφορούν το γεγονός ότι ο αριθμός των εργαζομένων είναι πολύ χαμηλός (όλοι τους έδωσαν ποσοστό απασχόλησης κάτω από το 30%).

- 34% των απασχολούμενων κωφών εργάζονται στο Γραφείο και στη διοικητική υποστήριξη.
- 4% στην ανάπτυξη λογισμικού και πληροφορικής.
- 8% στις δραστηριότητες πωλήσεων.
- 22% στο Δημόσιο Τομέα.
- 17% στην Εκπαίδευση.
- 8% στον τουρισμό.
- 4% στην εκπαίδευση

<diversamente=“coding“ >

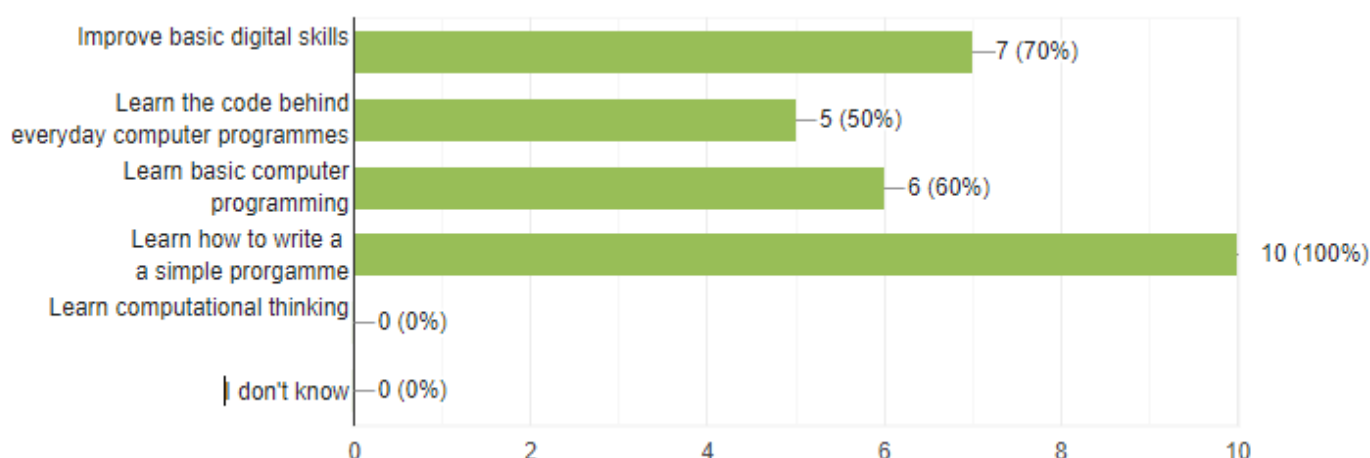
Μόνο το 20% του ερωτηθέντος οργανισμού σχεδιάζει να οργανώσει ή να παρέχει μαθήματα κατάρτισης για υπολογιστές ή ψηφιακό γραμματισμό που απευθύνονται σε άτομα με προβλήματα ακοής

Η κατάσταση γίνεται λίγο καλύτερη όσον αφορά την πρόθεση παροχής εκπαιδευτικών μαθημάτων σχετικά με την κωδικοποίηση ειδικά σχεδιασμένα για άτομα με προβλήματα ακοής: 40% από αυτά συμφωνούν να οργανώσουν τέτοια εκπαίδευση και το 30% ακόμη δεν το γνωρίζουν και το 30% της εμπλεκόμενης ένωσης δεν σκοπεύει να οργανώσει την εκπαίδευση κωδικοποίησης καθόλου.

Όλα τα παρεχόμενα μαθήματα παρέχουν τελική πιστοποίηση.

Τι περιμένουν οι οργανισμοί από ένα πρόγραμμα κατάρτισης κωδικοποίησης:

Το κίνητρο που θα μπορούσε να ωθήσει τα άτομα που επηρεάζονται από την κώφωση να παρακολουθήσουν ένα μάθημα κωδικοποίησης αφορούν κυρίως:

<diversamente="coding">

4. Αναφορά Χώρας - ΑΥΣΤΡΙΑ>>

Ο πληθυσμός της Αυστρίας είναι 8.9 εκατομμύρια.

Είναι δύσκολο να βρεθούν ακριβή δεδομένα σχετικά με τον αριθμό των ατόμων με προβλήματα ακοής για διάφορους λόγους. Το 1996, ο αριθμός των ατόμων που ήταν κωφοί, με προβλήματα ακοής ή όψιμη ακοή ήταν 456.000. Ο αριθμός αυτός περιλάμβανε 51.000 άτομα που είχαν μεγάλη δυσκολία να ακούσουν ακόμη και σε ένα ήσυχο περιβάλλον, καθώς και 10.000 άτομα που ήταν πλήρως κωφά.

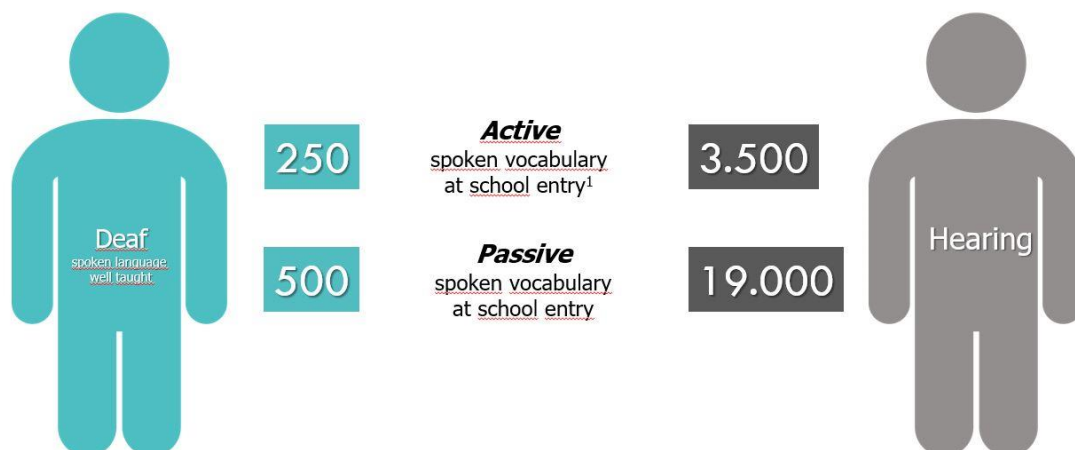
Τα δεδομένα από τις στατιστικές που συλλέχθηκαν το 2007 και το 2015 ποικίλλουν σε μεγάλο βαθμό και δείχνουν σταθερά μειωμένους αριθμούς κωφών, ατόμων με προβλήματα ακοής ή ατόμων με καθυστέρηση. Το 2015, το 2,1% του πληθυσμού στην Αυστρία ηλικίας 15 ετών και άνω (περίπου 157.000 άτομα) επηρεάστηκε από μόνιμη ακοή, συμπεριλαμβανομένων 19.000 ατόμων (0,3%) με σοβαρά προβλήματα ακοής. Το 2007, 2,8% του πληθυσμού στην Αυστρία ηλικίας 15 ετών και άνω (περίπου 198.000 άτομα) επηρεάστηκε από μόνιμη ακοή. Το 2015, οι άνδρες είχαν ελαφρώς περισσότερα προβλήματα ακοής από τις γυναίκες (2,4% και 1,9% αντίστοιχα). το 2007, επηρεάστηκαν περισσότερες γυναίκες (3,1% έναντι 2,6%). Όσον αφορά τη σοβαρότητα των προβλημάτων ακοής, 0,8% ήταν ελαφρά, 1,1% μέτρια και 0,3% σοβαρά (2007: 0,5%, 1,4%, 0,9%).

Η πτώση του αριθμού των κωφών, των ατόμων με προβλήματα ακοής ή των ατόμων με προβλήματα ακοής εξηγείται εν μέρει από το γεγονός ότι το 2015, η έρευνα διεξήχθη μέσω τηλεφώνου, έτσι ώστε άτομα με σοβαρές ακοές να μην μπορούν να πάρουν συνέντευξη.

Η εκτίμηση σοβαρών προβλημάτων ακοής (βαθμός εξασθένησης 50% ή περισσότερο) στον αυστριακό πληθυσμό ηλικίας 15 ετών και άνω, με βάση την έρευνα DESTATIS 2013, έδειξε ποσοστό 32.500 ατόμων (0,4% των ατόμων ηλικίας 15 ετών και άνω) στην κατηγορία "Ομιλία ή Διαταραχές ομιλίας, κώφωση, ακοή, διαταραχές ισορροπίας".

Τα περισσότερα κωφά παιδιά γεννιούνται από γονείς με ακρόαση (περίπου 90%), πράγμα που σημαίνει ότι όταν ξεκινούν το σχολείο, συχνά βρίσκονται ήδη σε μειονεκτική θέση για τους συνομηλίκους τους, όπως φαίνεται στο διάγραμμα:

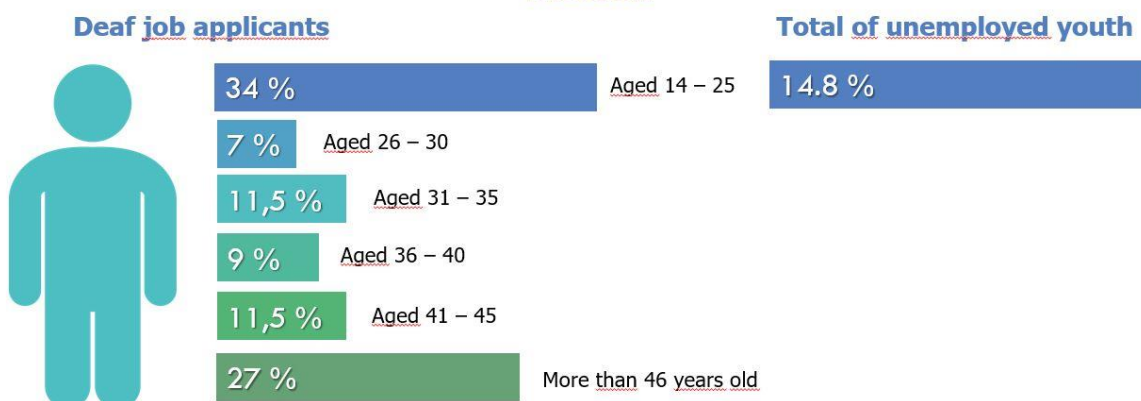
<diversamente=“coding“ >

Το σχολικό έτος 2013/14, υπήρχαν 683.006 παιδιά υποχρεωτικής σχολικής ηλικίας που φοιτούσαν στο σχολείο στην Αυστρία. 1.422 εκ των οποίων ήταν κωφοί ή άτομα με προβλήματα ακοής. Ένας δυσανάλογα μεγάλος αριθμός κωφών και ατόμων με προβλήματα ακοής παρακολούθησαν σχολείο στη Βιέννη - 424 ή 30% όλων των παιδιών με προβλήματα ακοής και ακοής σε ολόκληρη τη χώρα). Μόλις το 50% φοιτούσε σε ένα γενικό σχολείο, ενώ το υπόλοιπο φοιτούσε σε ειδικό σχολείο για παιδιά με αναπηρία. 29 κωφά παιδιά παρακολούθησαν ένα γυμνάσιο.

Στην Αυστρία, η επικρατούσα τάση στη διδασκαλία, ακόμη και σε ειδικά σχολεία, είναι ο προφορικά. Υπάρχουν μόνο περιορισμένες θέσεις στα σχολεία χωρίς αποκλεισμούς και μόνο μερικά από αυτά τα σχολεία παρέχουν μαθήματα στη Νοηματική Γλώσσα. Ακόμα και τότε, τα περισσότερα μαθήματα διδάσκονται προφορικά με την παροχή ερμηνείας νοηματικής γλώσσας για κωφούς μαθητές, αντί να προετοιμάζονται και να προσαρμόζονται στις ανάγκες των μαθητών με προβλήματα ακοής και να διδάσκονται δίγλωσσα (σε γραπτή / προφορική γερμανική και αυστριακή νοηματική γλώσσα). Οι μαθητές με προβλήματα ακοής και ακοής επιτυγχάνουν χαμηλότερα επίπεδα εκπαίδευσης και λιγότερα προσόντα από ό, τι οι συνομήλικοί τους. Αυτό αντικατοπτρίζεται στα ποσοστά ανεργίας:

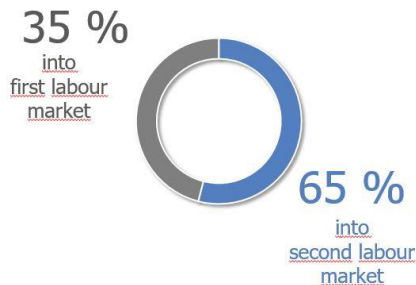
Vienna:

<diversamente=“coding“ >

Όχι μόνο η ανεργία είναι πολύ υψηλότερη στους ανθρώπους σε ηλικία εργασίας που είναι κωφοί, αλλά μόνο το 35% εκείνων που βρίσκουν εργασία βρίσκουν θέσεις στην πρώτη αγορά εργασίας:

Placement of young deaf people:

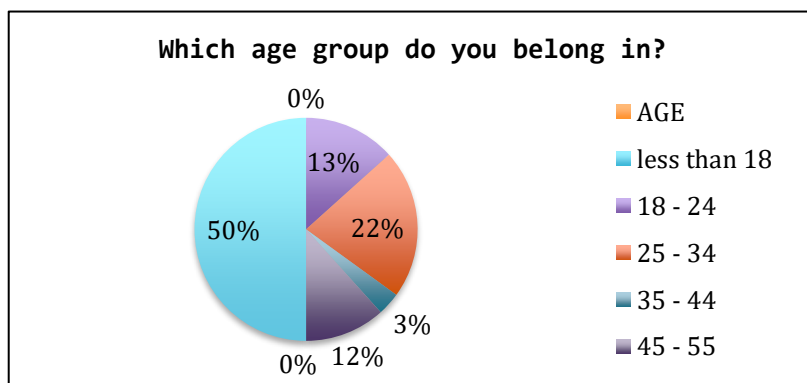

- Low level jobs
- Low salary
- Mainly jobs in second job market
- Higher rate of unemployment

Υπάρχει επίσης σοβαρή έλλειψη εξειδικευμένων διερμηνέων στην Αυστρία. Σύμφωνα με την Αυστριακή Ένωση Κωφών (Österreichischer Gehörlosenbund), υπάρχουν 141 ενεργοί διερμηνείς που εργάζονται στη χώρα και δεν εργάζονται όλοι με πλήρη απασχόληση. Η περιφερειακή κατανομή είναι πολύ άνιση. 89 διερμηνείς εργάζονται επί του παρόντος στην Άνω Αυστρία, στην Κάτω Αυστρία και στη Βιέννη. Οι διερμηνείς στη Βιέννη και την Κάτω Αυστρία τείνουν να εργάζονται και στις δύο περιοχές όπου συγκεντρώνεται περισσότερο από το ήμισυ του κωφού της Αυστρίας. Η Καρινθία είναι η περιοχή με τη χειρότερη εξυπηρέτηση με μόνο τέσσερις διερμηνείς σε 175 κωφούς. Η Άνω Αυστρία είναι η περιοχή με την καλύτερη εξυπηρέτηση με έναν διερμηνέα σε κάθε 25 Κωφά άτομα, γεγονός που πιθανώς μπορεί να αποδοθεί στην ποικιλία δυνατοτήτων περαιτέρω εκπαίδευσης στην Άνω Αυστρία ([GESDO http://gesdo.at/](http://gesdo.at/)) που χρηματοδοτούνται εν μέρει από η περιφερειακή κυβέρνηση. Ωστόσο, η Αυστρία υστερεί πολύ πίσω από τις σκανδιναβικές χώρες.

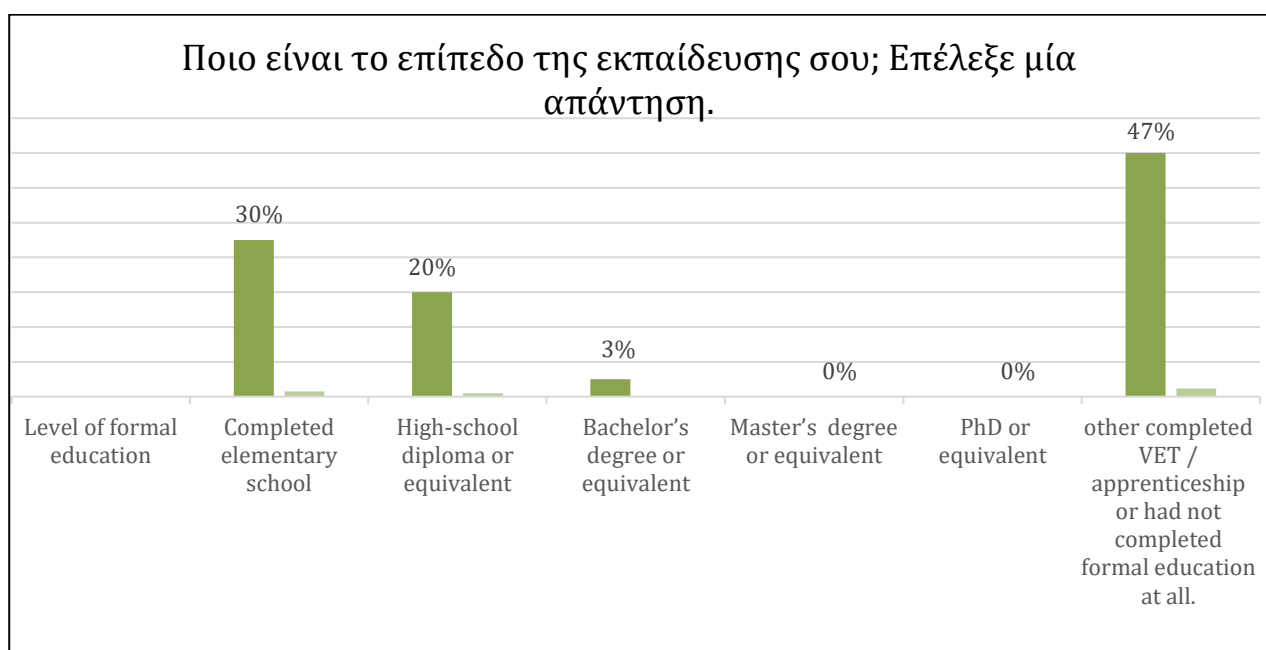
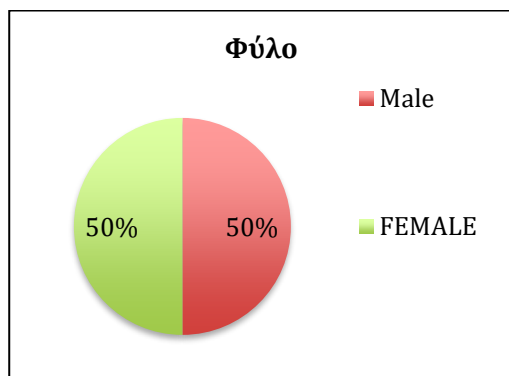
Έρευνα ατόμων - αποτελέσματα

30 κωφοί και άτομα με προβλήματα ακοής συμμετείχαν στην έρευνα, οπότε το μέγεθος του δείγματος είναι 30 στα 30. Όλοι τους είναι ηλικίας 18 - 55 ετών.

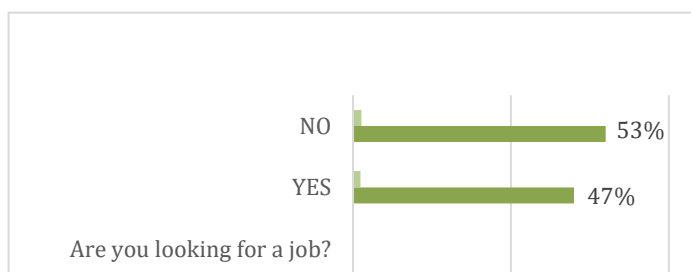

<diversamente=“coding“ >

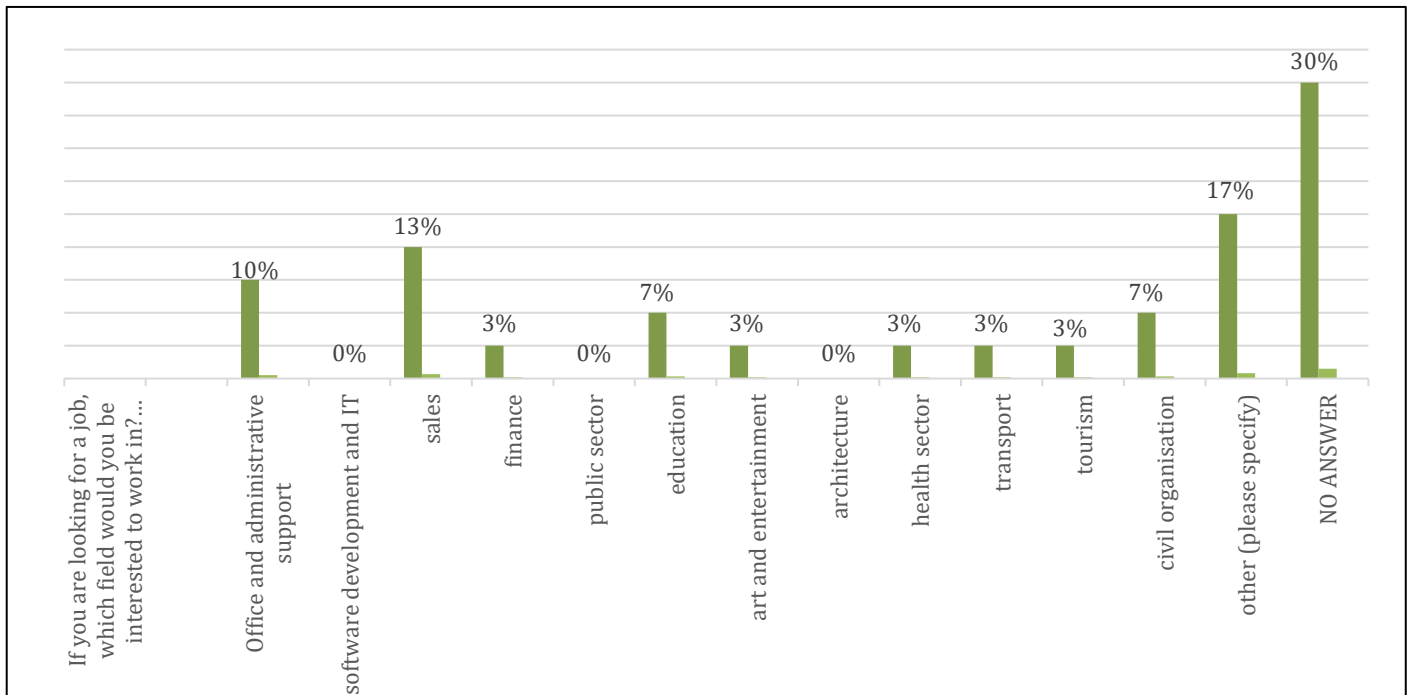
Ίσος αριθμός αρσενικών και θηλυκών:

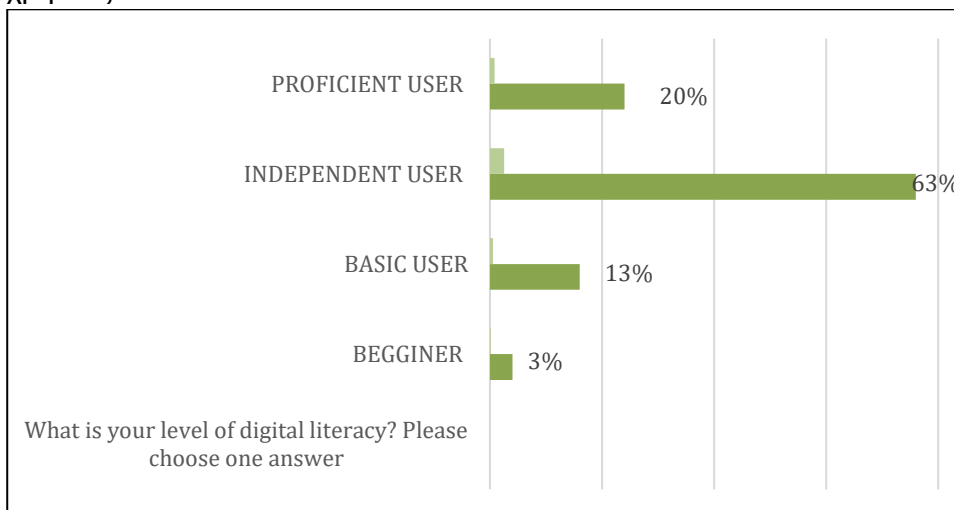
Το 53% των συμμετεχόντων αναζητούν εργασία. Περισσότερο από το 30% είπε ότι δεν ήξεραν ποιο πεδίο είναι κατάλληλο για αυτούς:

<diversamente=“coding“ >

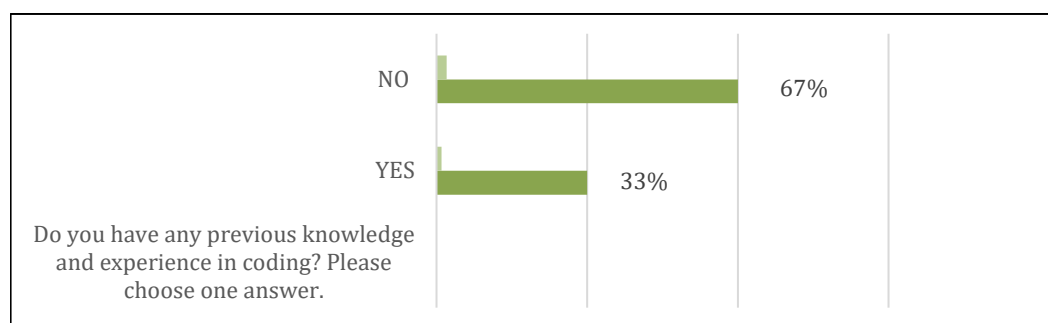
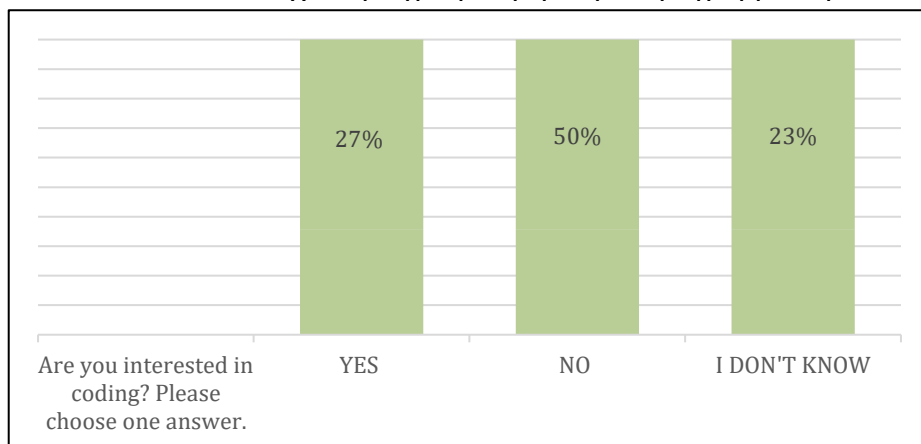

Καλά νέα σχετικά με το επίπεδο γνώσης των υπολογιστών τους - το 63% είπε ότι είναι ανεξάρτητοι χρήστες:

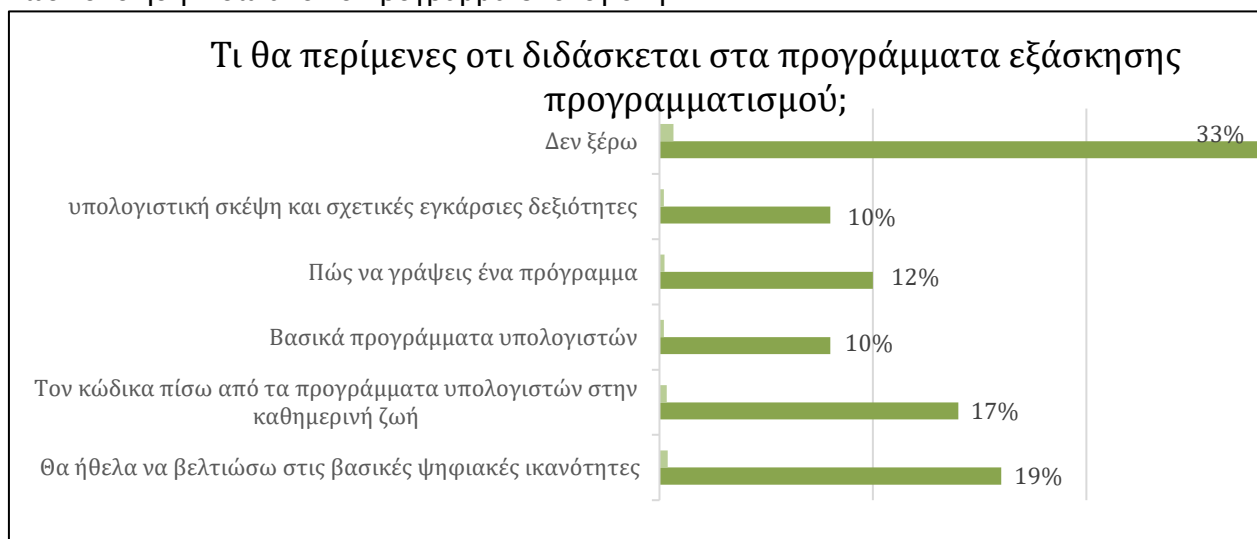

<diversamente=“coding“ >

Το 27% ενδιαφέρεται για κωδικοποίηση, το 23% δεν γνωρίζει, το 50% είπε ότι δεν ενδιαφέρονται. Το 67% είπε ότι δεν είχαν προηγούμενη εμπειρία προγραμματισμού.

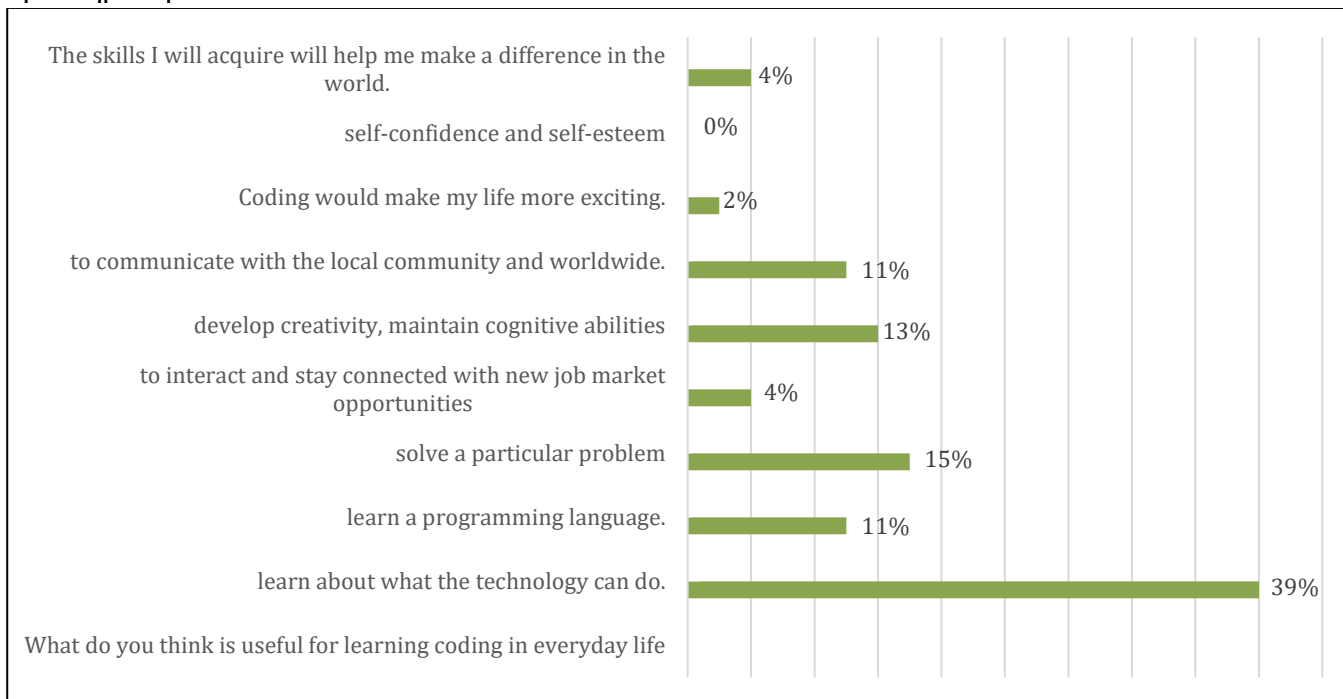

Το 33% των συμμετεχόντων απάντησε ότι δεν ξέρουν τι να περιμένουν από ένα μάθημα κωδικοποίησης. Το 19% θέλει να βελτιώσει τις ψηφιακές του δεξιότητες και το 39% θέλει να μάθει σχετικά με τον βασικό προγραμματισμό, τον τρόπο σύνταξης απλών προγραμμάτων και την κωδικοποίηση πίσω από το πρόγραμμα υπολογιστή.

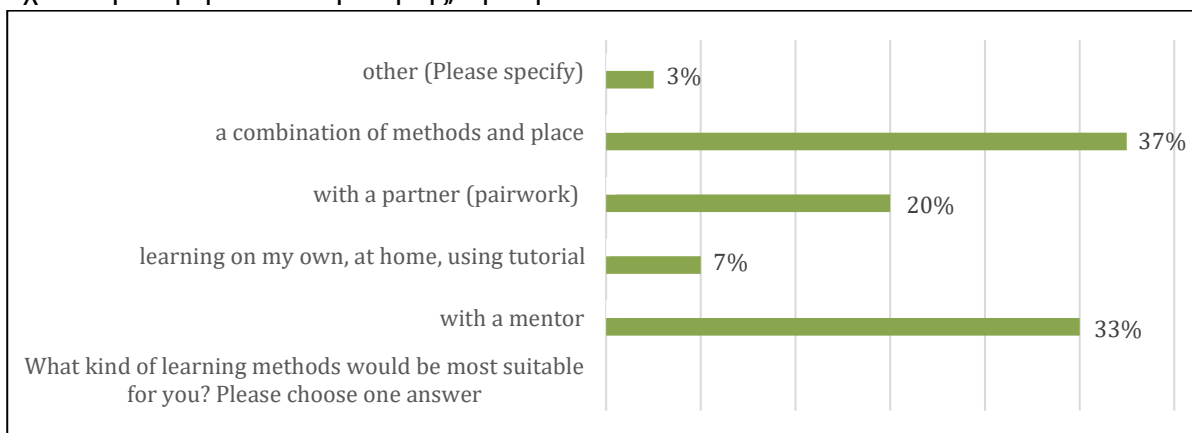

<diversamente=“coding“ >

Οι συμμετέχοντες συμφώνησαν ότι η κωδικοποίηση θα μπορούσε να είναι χρήσιμη στην καθημερινή τους ζωή, παρόλο που μόνο το 50% θα ήθελε να παρακολουθήσει μια τέτοια εκπαιδευτική δραστηριότητα.

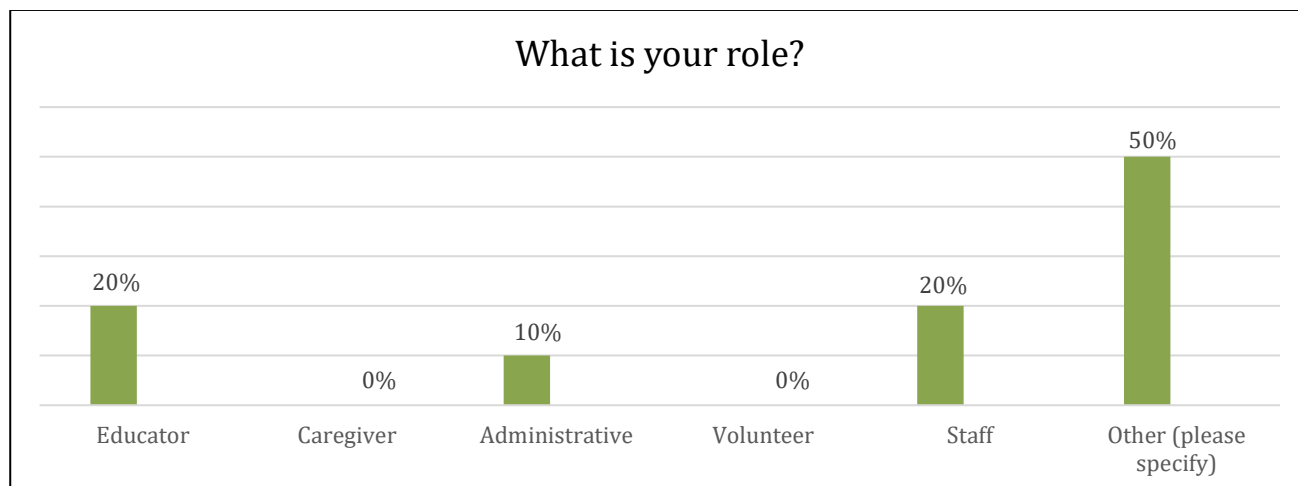

Σχετικά με την μέθοδο εκμάθησης, προτιμούν:

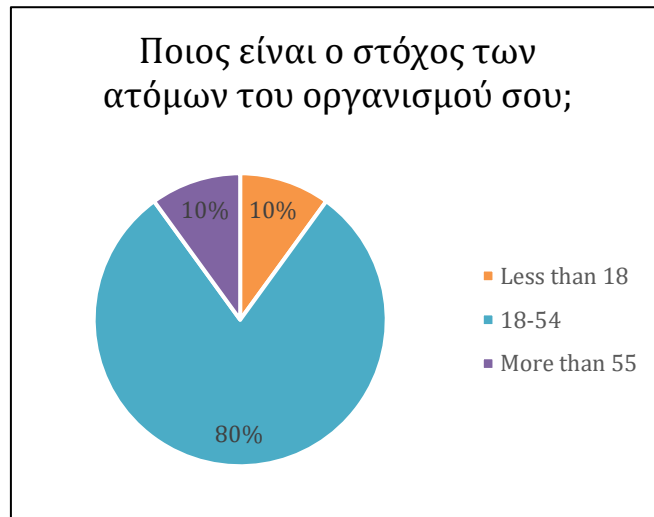
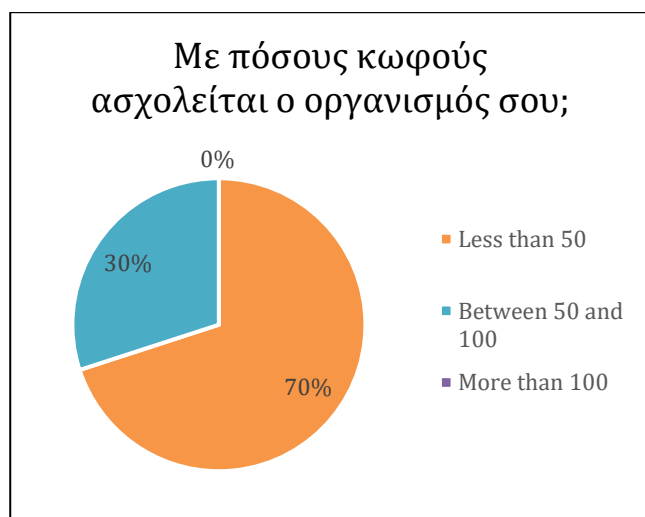
<diversamente=“coding“ >

Όσον αφορά τα δεδομένα από την έρευνα του οργανισμού - 10 οργανώσεις που εκπροσωπούν κωφούς και άτομα με προβλήματα ακοής συμμετείχαν στην έρευνα, οπότε το μέγεθος του δείγματος είναι 10 στα 10.

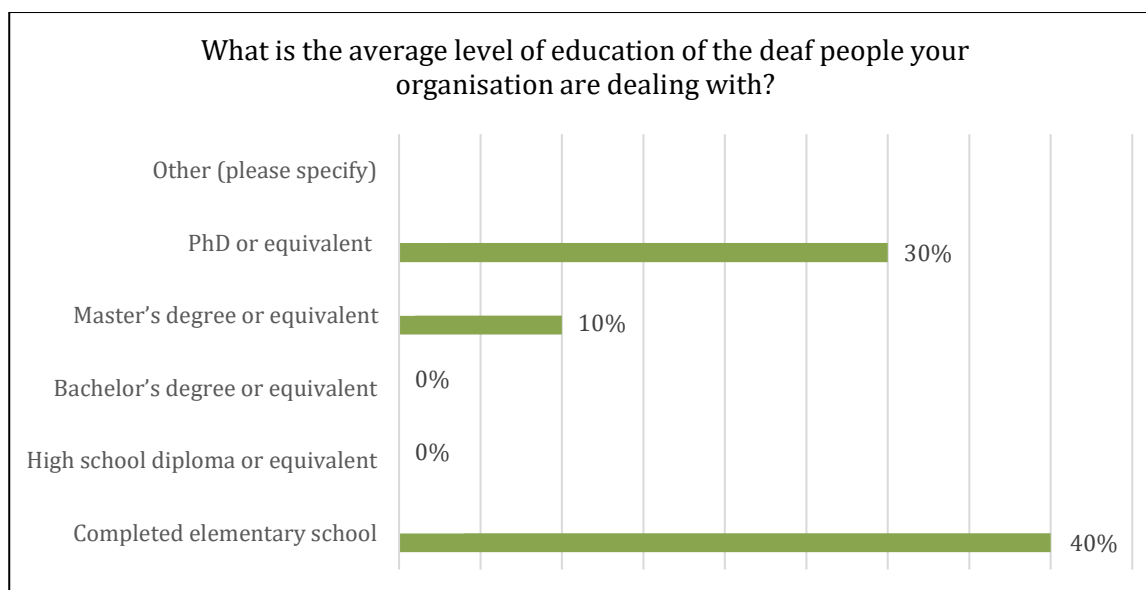

Οι άλλες (στ) απαντήσεις περιλαμβάνουν:

Ο γραμματέας της εθνικής ένωσης κωφών (ÖGLB) που είναι επίσης ιδιώτης επιχειρηματίας και κατέχει εθελοντικές θέσεις σε αρκετούς αυστριακούς κωφούς οργανισμούς · η πρόεδρος μιας περιφερειακής ένωσης κωφών · Διερμηνέας; οι άλλοι δεν διευκρίνισαν.

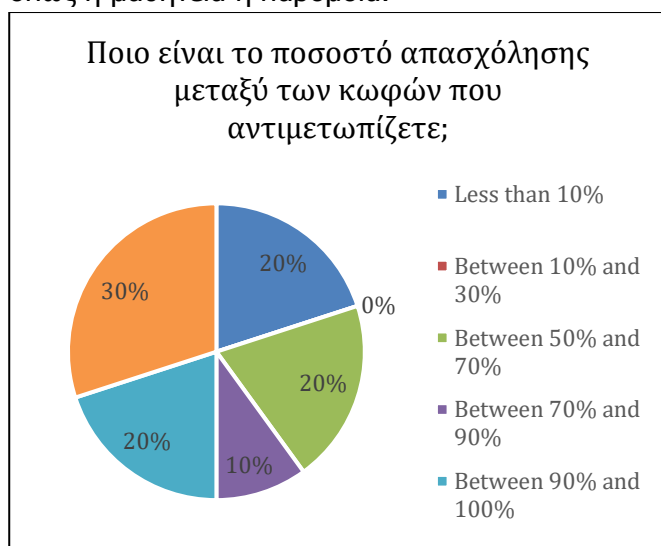

<diversamente=“coding“ >

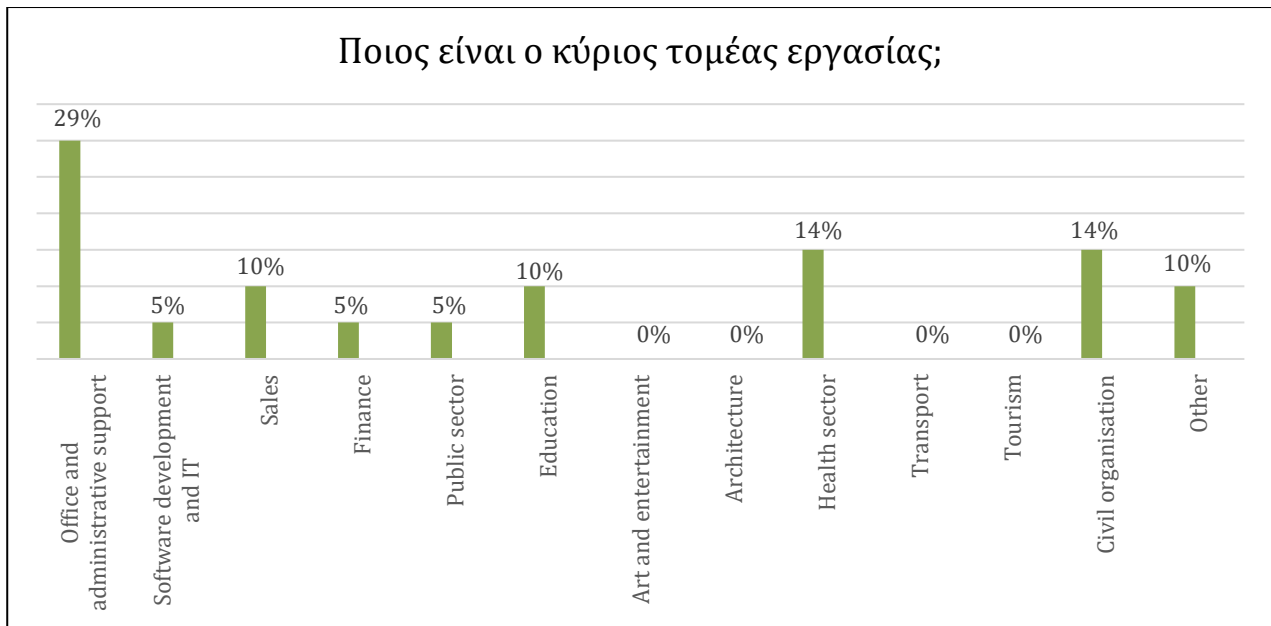

Πρόσθετα σχόλια:

Υπήρξε μεγάλη κριτική για το ερώτημα σχετικά με τα εκπαιδευτικά επίπεδα. Θεωρήθηκε από τους περισσότερους ερωτηθέντες ακατάλληλος για την ομάδα-στόχο. Στην Αυστρία, πολλοί κωφοί και άτομα με προβλήματα ακοής δεν ολοκληρώνουν ούτε την υποχρεωτική εκπαίδευση. Οι ερωτηθέντες μας σχολίασαν ότι υπήρχαν πάρα πολλές ερωτήσεις σχετικά με την ακαδημαϊκή μελέτη (BA, MA και PhD) και πολύ λίγες (όχι μεγάλη διαφορά) σχετικά με τα επαγγελματικά προσόντα όπως η μαθητεία ή παρόμοια.

<diversamente=“coding“ >

Πρόσθετα σχόλια:

Αν και δύο συμμετέχοντες απάντησαν με νη, μόνο ένας καθορίστηκε - κηπουρός

<diversamente=“coding“ >

5. Αναφορά Χώρας - ΕΛΛΑΔΑ >>

Ο πληθυσμός των ατόμων με προβλήματα ακοής είναι αρκετά μεγάλος και ετερογενής εάν περιλαμβάνει το ποσοστό των ατόμων που χάνουν την ακοή τους σε γήρατα αλλά και εκείνων που γεννιούνται με προβλήματα ακοής. Η πλειοψηφία των κωφών (περίπου 90%) προέρχεται από γονείς που ακούνε (Λαμπροπούλου, Χατζηκάκου και Βλαχού, Η ένταξη και συμμετοχή των κωφών και των ακoών μαθητών σε κανονικά σχολεία 2003).

Για διάφορους λόγους, το Ελληνικό Δημόσιο δεν παρέχει πρόγραμμα σπουδών για άτομα με προβλήματα ακοής. Υπάρχουν 2 ειδικά σχολεία για μαθητές με προβλήματα ακοής, ένα στην Αθήνα, το πρώτο στην Ελλάδα από το 1923 και ένα στη Θεσσαλονίκη, από το 1984 (Σταγιόπουλος, Αιδώνα και Ψηφίδης 2006). Σε αυτά τα σχολεία εφαρμόζεται το μοντέλο ένταξης και συνεκπαίδευσης. Οι μαθητές με προβλήματα ακοής σε άλλες περιοχές της Ελλάδας φοιτούν κυρίως σε ειδικά σχολεία. Σε αυτά τα σχολεία οι μαθητές ακολουθούν το ίδιο πρόγραμμα σπουδών, τα ίδια μαθήματα και διδάσκονται τα ίδια μαθήματα με τα αντίστοιχα μαθήματα με άλλα σχολεία, και με τον ίδιο ρυθμό διδασκαλίας. Έτσι όλα αυτά τα σχολεία ακολουθούν το επίσημο κρατικό πρόγραμμα σπουδών, αλλά συνήθως λείπουν εξειδικευμένοι εκπαιδευτικοί στην Πληροφορική.

Περισσότερο από αυτό, η κωδικοποίηση είναι μόνο στο Πρόγραμμα σπουδών της τελικής τάξης της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης όχι ως γενική γνώση αλλά μόνο ως μέρος μιας ειδικής εξειδίκευσης και ακόμη και τότε οι μαθητές μαθαίνουν μόνο βασικές δεξιότητες προγραμματισμού. Το πρωταρχικό ζήτημα που σχετίζεται με την παροχή εκπαιδευτικών υπηρεσιών σε κωφά άτομα είναι ότι η επικοινωνία απαιτεί συχνά πρόσθετη προσπάθεια, γνώση, υπομονή και (όπου υπάρχει) τεχνολογικά βοηθήματα. Τα ελληνικά σχολεία συνήθως στερούνται ειδικευμένου προσωπικού και τεχνολογικών βοηθημάτων.

Άλλες έρευνες κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι οι μαθητές με διαταραχές της ακοής υφίστανται έντονες διακρίσεις λόγω της έλλειψης εξειδικευμένων εκπαιδευτικών και υποδομών, ειδικά όταν πρόκειται για ψηφιακές δεξιότητες και ικανότητες και αυτό τους οδηγεί συνήθως σε ανεργία ή / και εργασία με χαμηλό εισόδημα (Μπουζάκι και Σεϊτανίδου 2014).

Το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής το 2014 πρότεινε ότι οι μόνες ψηφιακές δεξιότητες που έχουν οι μαθητές με προβλήματα ακοής σε όλη τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση είναι:

- Χρησιμοποιώντας το www για να αναζητήσετε πορτρέτα μεγάλων ζωγράφων στο Διαδίκτυο για να τα χρησιμοποιήσετε ως έμπνευση για τις δικές τους δημιουργίες
- Χρησιμοποιήστε μια ψηφιακή κάμερα (φωτογραφίστε τον συμμαθητή τους και επιλέξτε τη λήψη που θέλουν να εκτελέσουν πορτρέτα)
- Εισαγωγή στην εκτύπωση (Καραπαναγιώτου και Χατζοπούλου 2014)

<diversamente=“coding“ >

Στην προηγούμενη έκδοση του αναλυτικού προγράμματος σπουδών (Λαμπροπούλου, Αναλυτικό πρόγραμμα σπουδών για κωφούς 2004) υποστηρίχθηκαν περισσότερες ψηφιακές δεξιότητες για άτομα με προβλήματα ακοής, αλλά δεν υπήρχαν στοιχεία που να υποστηρίζονται από Ειδικά Σχολεία.

Η πιο πρόσφατη έρευνα επισημαίνει ότι παρόλο που τα άτομα με προβλήματα ακοής είναι ένθερμοι χρήστες του Διαδικτύου, δεν διαθέτουν βασικές ψηφιακές δεξιότητες, μεταξύ των οποίων κωδικοποίηση (Strounali, 2016). Η προτεινόμενη λύση για τη μείωση του χάσματος με άτομα χωρίς προβλήματα ακοής είναι η χρήση εργαλείων ηλεκτρονικής μάθησης που βασίζονται σε εικόνα ή / και σε ειδικές εφαρμογές που μεταφράζουν κείμενο σε νοηματική γλώσσα. Ωστόσο, απαιτούνται πολλές ερευνητικές προσπάθειες και ο εποικοδομητικός συνδυασμός εικόνας, βίντεο και κειμένου.

Η μετα-δευτεροβάθμια εκπαίδευση και η επαγγελματική εκπαίδευση δεν διαθέτουν επίσης ένα εθνικό πλαίσιο για άτομα με προβλήματα ακοής, επομένως είναι πολύ δύσκολο για τους κωφούς μαθητές να σπουδάσουν σε πανεπιστήμια ή επαγγελματικές σχολές. Οι στατιστικές του υπουργείου Παιδείας επισημαίνουν ότι συνολικά σχεδόν το 30% των κωφών που αποφοιτούν από το γυμνάσιο σκοπεύουν να βρουν δουλειά αμέσως μετά το σχολείο, το 20% παρακολουθεί τριτοβάθμια εκπαίδευση, το 10% για σπουδές σε κέντρο επαγγελματικής κατάρτισης και σχεδόν το 40% δεν έχουν αποφασίσει για το μέλλον τους.

Κωφοί ελληνικής καταγωγής εγγράφονται σε ελληνικά πανεπιστήμια χωρίς εξετάσεις, αλλά αντιμετωπίζουν τεράστιες δυσκολίες κατά τη διάρκεια των σπουδών τους (Λαμπροπούλου, Χατζηκάκου, & Βλαχού, Η ένταξη και συμμετοχή των κωφών και των ατόμων με προβλήματα ακοής σε κανονικά σχολεία, 2003). Αυτές οι δυσκολίες οφείλονται κυρίως στην αδιαφορία των ελληνικών πανεπιστημίων να παρέχουν υποστηρικτικές υπηρεσίες σε μαθητές με ειδικές ανάγκες. Από εκείνους τους μαθητές με προβλήματα ακοής που επιθυμούν να συνεχίσουν τις σπουδές τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, μόνο το 20% έδειξε προτίμηση για μια σχολή Πληροφορικής.

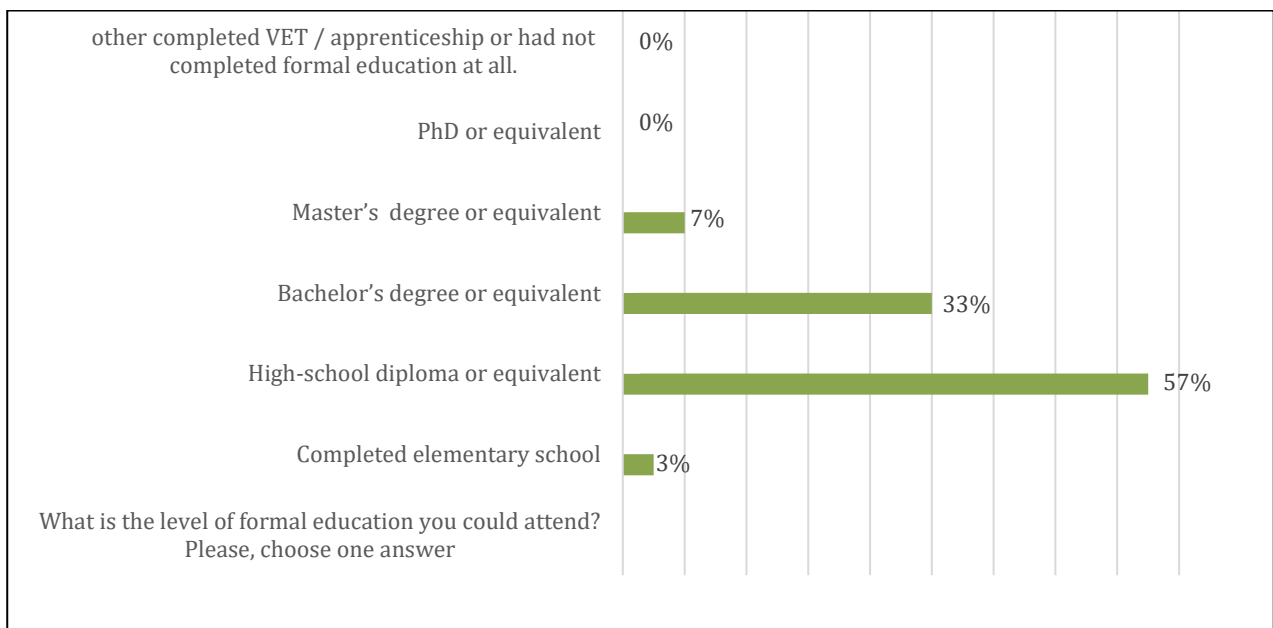
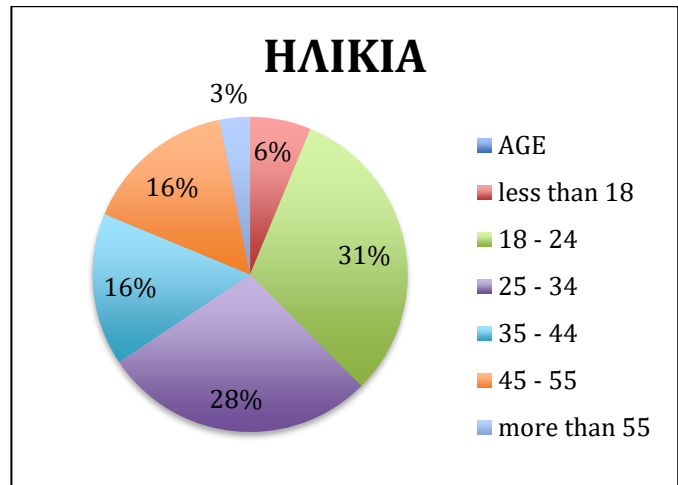
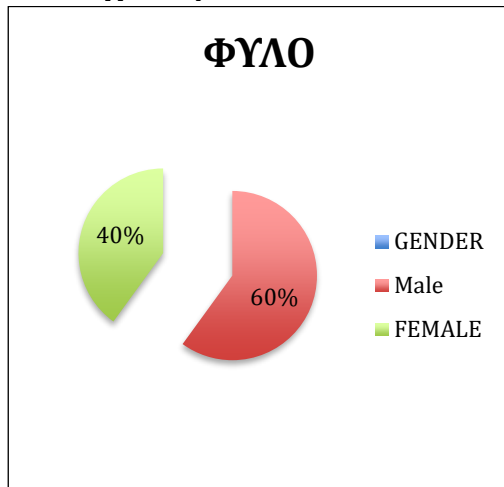
Μέχρι πρόσφατα δεν υπήρχε πλαίσιο για κωφούς που παρακολουθούν Ινστιτούτα Επαγγελματικής Κατάρτισης. Το 2014 ήταν το πρώτο έτος λειτουργίας των δημόσιων Ινστιτούτων Επαγγελματικής Κατάρτισης για άτομα με ειδικές ανάγκες στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη, αν και αυτό δεν προχώρησε αρκετά. Αυτά τα δημόσια Ινστιτούτα Επαγγελματικής Κατάρτισης θα μπορούσαν να παρακολουθήσουν άτομα με προβλήματα όρασης και ακοής και μία από τις προβλεπόμενες ειδικότητες ήταν ο Τεχνικός Εφαρμογών Πληροφορικής. Στόχος του προγράμματος είναι να μπορούν τα άτομα με αναπηρία που

<diversamente=“coding“ >

ολοκληρώνουν Σχολές Ειδικών Αναγκών να αποκτήσουν για πρώτη φορά στην Ελλάδα πρόσθετες δεξιότητες και καταστήματα για να τους βοηθήσουν να ενσωματώσουν περισσότερη ένταση εργασίας στην αγορά εργασίας. Οι απόφοιτοι αυτών των σχολείων δεν έχουν αποκτήσει ακόμη επαγγελματικά δικαιώματα.

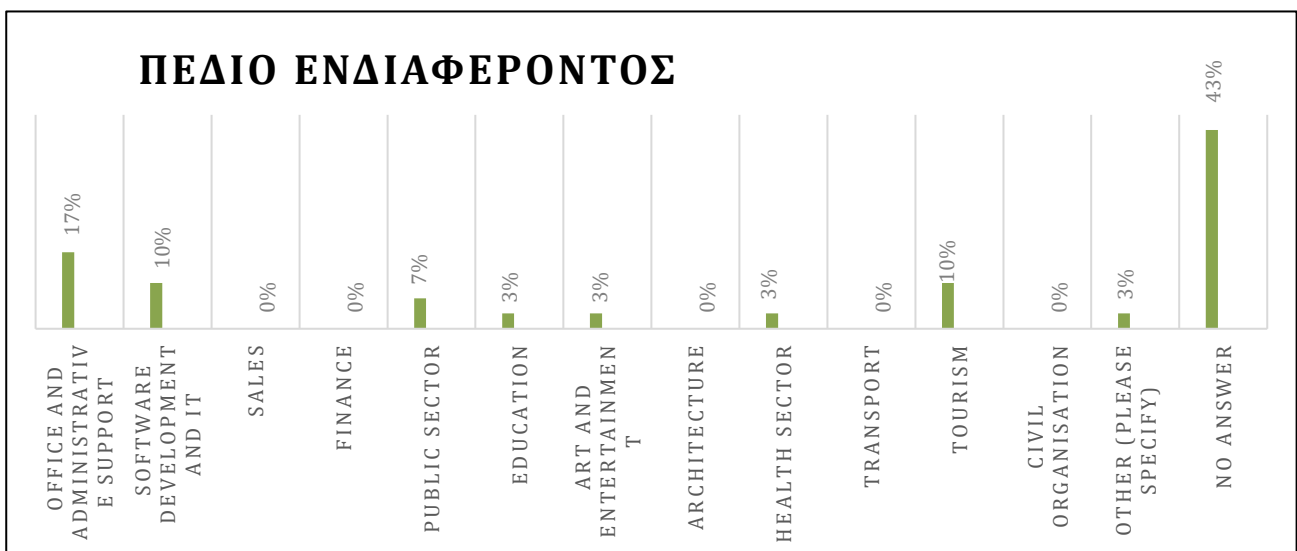
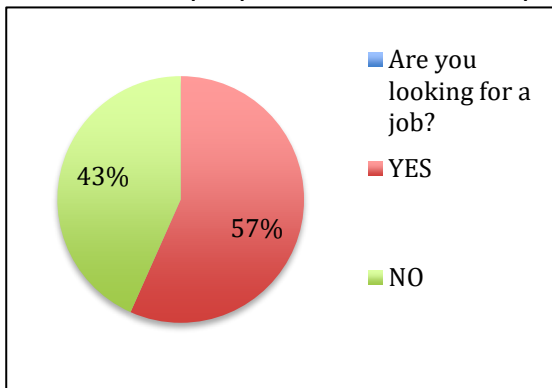
<diversamente=“coding“ >

30 κωφοί και άτομα με προβλήματα ακοής συμμετείχαν στην έρευνα, οπότε το μέγεθος του δείγματος είναι 30 στα 30

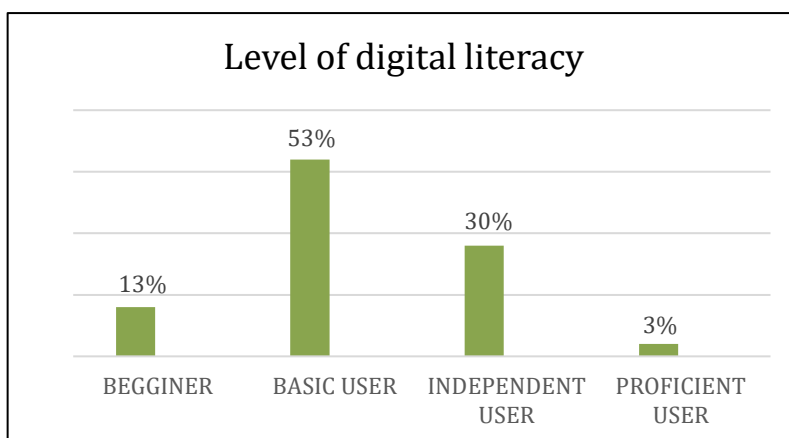
<diversamente=“coding“ >

Το 57% αναζητούν τη δυνατότητα εισαγωγής στην αγορά εργασίας, αλλά η πλειοψηφία δεν ξέρει ποιο πεδίο θα μπορούσε να είναι καλύτερο για αυτούς.

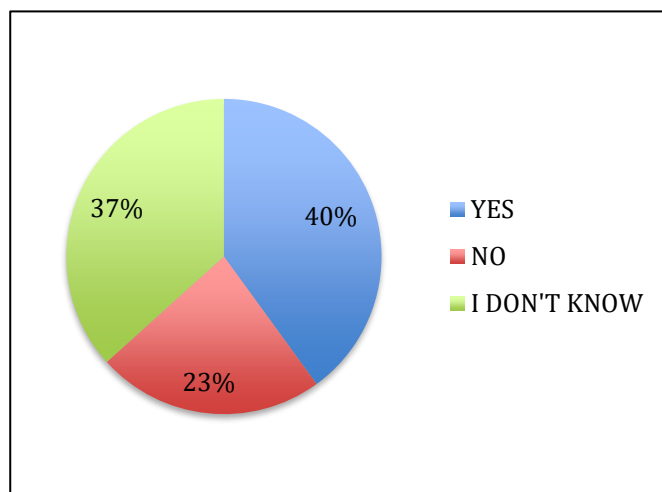

<diversamente=“coding“ >

Η κατάσταση σχετικά με τον αλφαριθμητισμό ηλεκτρονικών υπολογιστών στην Ελλάδα είναι κατά μέσο όρο με την ευρωπαϊκή κατάσταση.

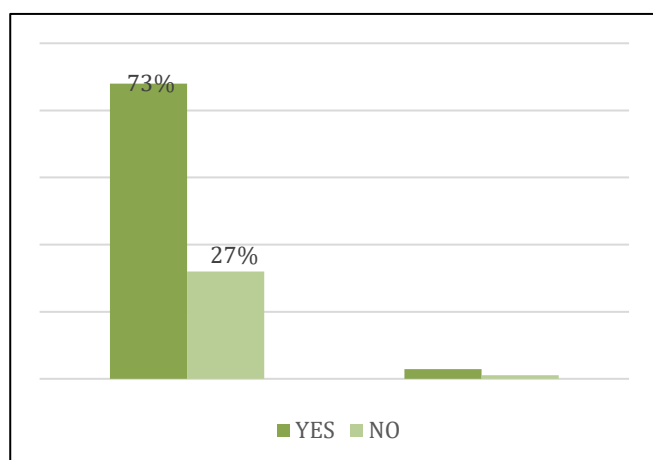

Και το ίδιο για το ενδιαφέρον τους στην κωδικοποίηση.

- Αξίζει να σημειωθεί ότι η κωδικοποίηση τους ενδιαφέρει για τον επόμενο λόγο:
- Το 67% από αυτούς θα ήθελαν να βελτιώσουν τις βασικές τους ψηφιακές δεξιότητες και
- Το 50% από αυτούς θα ήθελαν να μάθουν τον κώδικα πίσω από τα προγράμματα υπολογιστών στην καθημερινή ζωή
- Το 40% θα ήθελε να μάθει τις βάσεις προγραμματισμού υπολογιστή ή να μάθει να γράφει ένα απλό πρόγραμμα.
- Μόνο το 7% αναμένει να μάθει τον

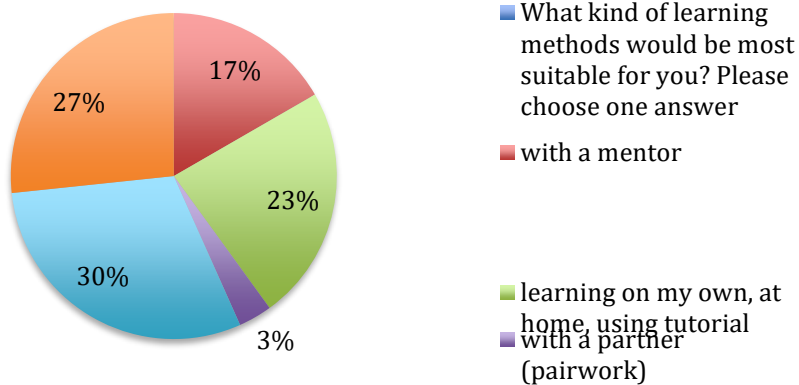
κώδικα πίσω από τα προγράμματα υπολογιστών στην καθημερινή ζωή

Και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο οι περισσότεροι ενδιαφέρονται να παρακολουθήσουν ένα μάθημα κωδικοποίησης **για να μάθουν τι μπορεί να κάνει η τεχνολογία ή να αναπτύξουν τη δημιουργικότητα, να διατηρήσουν τις γνωστικές ικανότητες ή απλά να μάθουν μια γλώσσα προγραμματισμού ή πώς να λύσουν ένα συγκεκριμένο πρόβλημα.**

<diversamente=“coding“ >

Τι είδος μεθόδου εκμάθησης θα ήταν πιο κατάλληλο για εσάς;

<diversamente=“coding“ >

6. Αναφορά Χώρας - ΙΤΑΛΙΑ>> (Ergon, Dlearn)

Περίπου 8-10% ή περίπου 3,5 εκατομμύρια Ιταλοί έχουν κάποια μορφή απώλειας ακοής. Το 1985 η Ιταλία έγινε μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης των κωφών (ΕΕ). Μόλις πάνω από 40.800 από τον βαθιά κωφό πληθυσμό ήταν κωφός από τη γέννησή του. Το ποσοστό επικράτησης της γέννησης κωφών ήταν 0,72 ανά 1000 άτομα. Ο συνολικός επιπολασμός αυτών των αριθμών διαφέρει ανάλογα με το φύλο με 0,78 ανά 1000 να είναι άνδρες και 0,69 να είναι γυναίκες.

Η πλειοψηφία του γεννημένου κωφού πληθυσμού βρίσκεται στις νότιες περιοχές της Ιταλίας.

Η Ιταλία υπήρξε εδώ και καιρό μια διχασμένη χώρα όσον αφορά τις απόψεις των πολιτών της σχετικά με το LIS (Lingua Italiana dei Segni - Ιταλική νοηματική γλώσσα) και την εκπαίδευση των Κωφών.

Η Ιταλία είναι σαν ένα υπαίθριο μουσείο, γεμάτο αρχαία ιστορία και έθιμα. Το φαγητό και ο καιρός είναι εξαιρετικοί. Η Ιταλία είναι ένα ανεπτυγμένο έθνος πρώτου κόσμου, αλλά λείπουν οι υπηρεσίες για τους κωφούς και υπάρχει ευρεία διάκριση εναντίον αυτής της κοινότητας. Είναι η τελευταία μεγάλη χώρα της Δυτικής Ευρώπης (εκτός από το μικροσκοπικό κράτος του Λουξεμβούργου) που αναγνωρίζει την ιταλική νοηματική γλώσσα ή το Lingua dei Segni Italiana (LIS). Πολλές από τις υπηρεσίες υποστήριξης και την εκπαίδευση για τους κωφούς λείπουν ή δεν έχουν αναπτυχθεί στην Ιταλία.

Από το 2008, η Ιταλική Ένωση Κωφών (ENS) πιέζει για αναγνώριση νοηματικής γλώσσας και πρότειναν σχετικό νομοσχέδιο στο ιταλικό κοινοβούλιο. Το νομοσχέδιο έφτασε στην Ιταλική Γερουσία, αλλά σε ένα άλλο σκέλος της νομοθετικής κυβέρνησης, η διατύπωση άλλαξε από «Ιταλική Νοηματική Γλώσσα» σε ένα υποσύνολο «Γλώσσες των Μιμ και χειρονομιών».

Η ένταξη των κωφών στην ιταλική κοινωνία φαίνεται να είναι αναγκαστική και όχι φυσική, επειδή υποχρεώνει την κοινωνία να κάνει συμβιβασμούς λόγω της έλλειψης πόρων.

Υπήρχαν 14 σχολεία κωφών που ιδρύθηκαν το 1800 και σήμερα τουλάχιστον τρία σχολεία κωφών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στη χώρα, τη Ρώμη, το Τορίνο και την Πάδοβα. Υπάρχουν τουλάχιστον 5 δημοτικά σχολεία με προγράμματα κωφών διασκορπισμένα στη χώρα με πολλά ιδιωτικά μαθήματα ημερήσιας τάξης σε θρησκευτικά σχολεία.

<diversamente=“coding“ >

Ιταλική νοηματική γλώσσα. Η ιταλική νοηματική γλώσσα ή το LIS (Lingua dei Segni Italiana) είναι η οπτική γλώσσα που χρησιμοποιείται από τους κωφούς στην Ιταλία. Σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Ένωση για τους Κωφούς, η πλειοψηφία των 60.000-90.000 Κωφών στην Ιταλία χρησιμοποιούν LIS.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ Sordi di Torino - ERGON

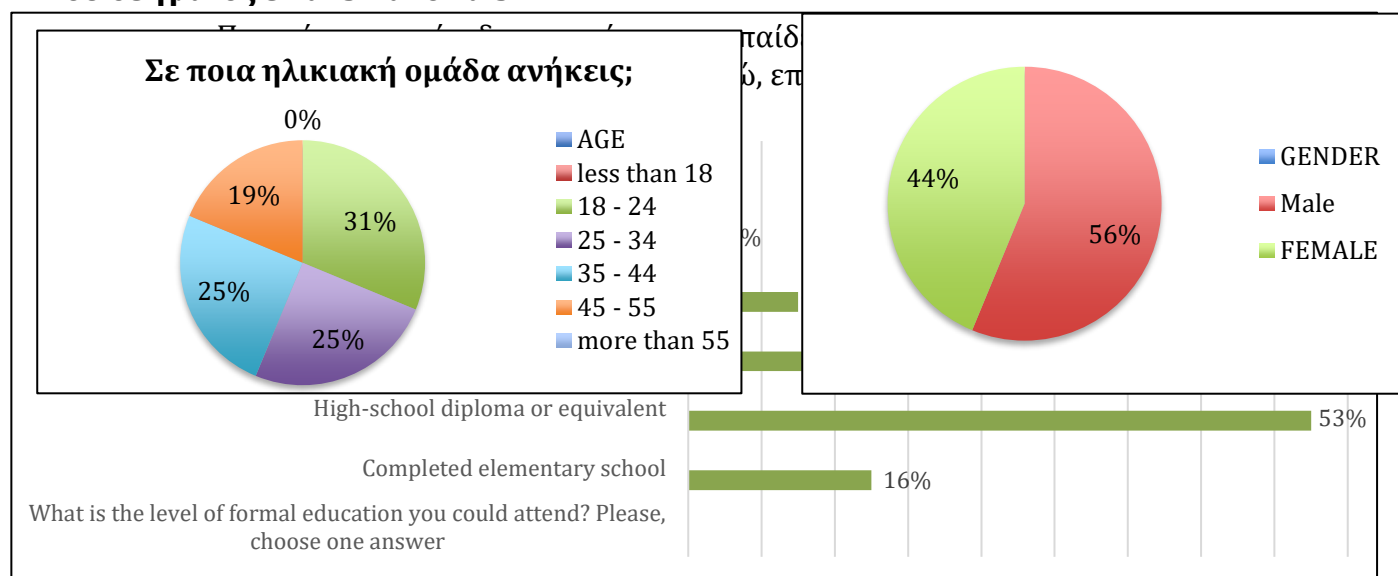
Η προέλευση του Ινστιτούτου χρονολογείται από το 1814, όταν ο βασιλιάς του ευγενή House of Savoy δημιούργησε ένα μη κερδοσκοπικό ίδρυμα για να προσφέρει βασική φροντίδα και υπηρεσίες για κωφούς, χωρίς διάκριση ηλικίας, φύλου, θρησκείας ή εθνικότητας.

Ο πυρήνας της δραστηριότητας του Ινστιτούτου βασίστηκε ανέκαθεν στην Εκπαίδευση, ιδιαίτερα αναπτύσσοντας προγράμματα μάθησης ad-hoc για κωφούς και ακοή μαθητές, ενώ παράλληλα εκπαιδεύει εκπαιδευτικούς να αντιμετωπίσουν τέτοιου είδους αναπηρίες στις τάξεις τους. Σήμερα, το φάσμα των παρεχόμενων υπηρεσιών περιλαμβάνει: εκπαιδευτική βοήθεια για άλλα σχολεία όπου είναι εγγεγραμμένα κωφά παιδιά, επαγγελματική κατάρτιση για νέους κωφούς, μαθήματα ιταλικής και ξένης νοηματικής γλώσσας, κοινωνική στέγαση και εξειδικευμένη βιβλιοθήκη. Επιπλέον, οι στρατηγικές συνεργασίες με τους διαχειριστές της τοπικής πολιτιστικής κληρονομιάς ενισχύουν την προσβασιμότητα πολιτιστικών χώρων στη Βόρεια Ιταλία.

Η ψηφιοποίηση της κοινωνίας μας πρέπει να είναι μια πραγματικά δημοκρατική διαδικασία, η οποία καλείται να βοηθήσει και να προωθήσει τη συμμετοχή ιδιαίτερα μειονεκτουσών ομάδων. Ο τομέας των λύσεων ΤΠΕ για τους κωφούς έχει σημειώσει σημαντική πρόοδο τα τελευταία χρόνια, αλλά υπάρχει ακόμη πολύς δρόμος για να συμβαδίσει με τις τεχνολογικές αλλαγές.

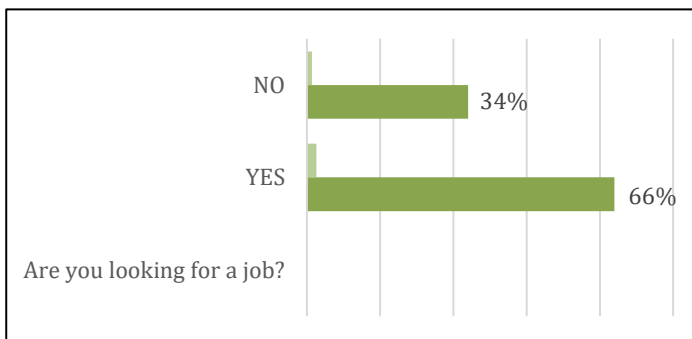
Αναφορά στατιστικής έρευνας: ΙΤΑΛΙΑ

Στην έρευνα συμμετείχαν 32 κωφοί και άτομα με προβλήματα ακοής, οπότε το μέγεθος του δείγματος είναι 32 από τα 32

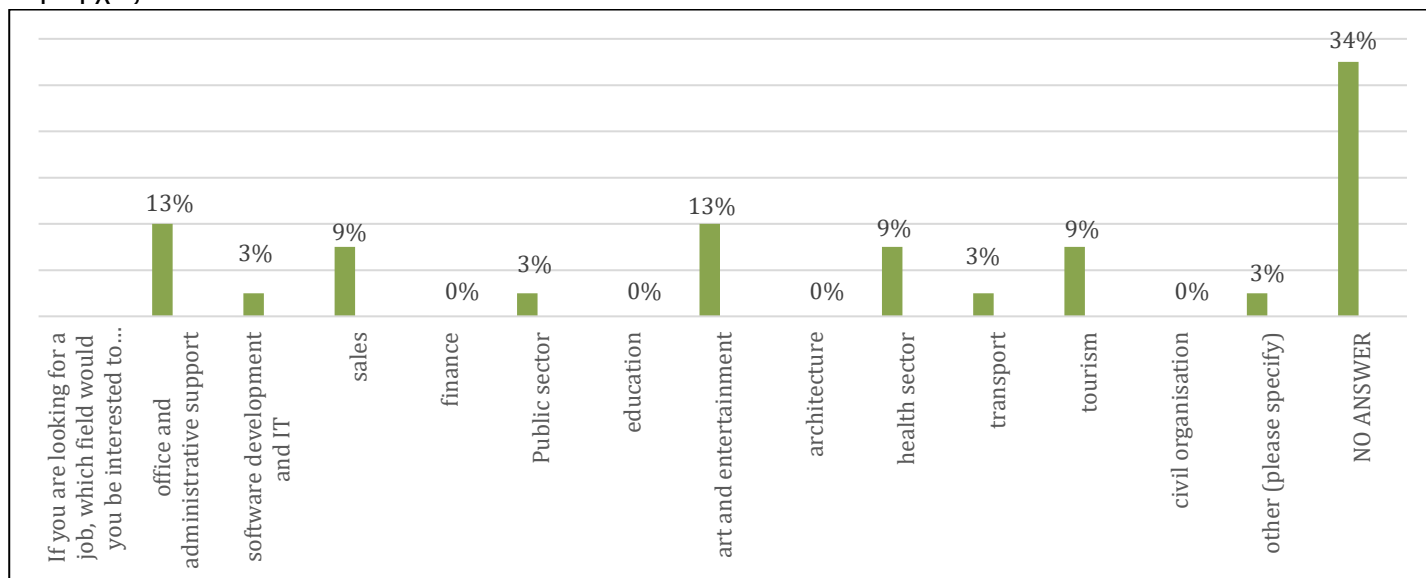

<diversamente="coding">

66% (21 από 32) αναζητούν αυτήν τη στιγμή δουλειά.

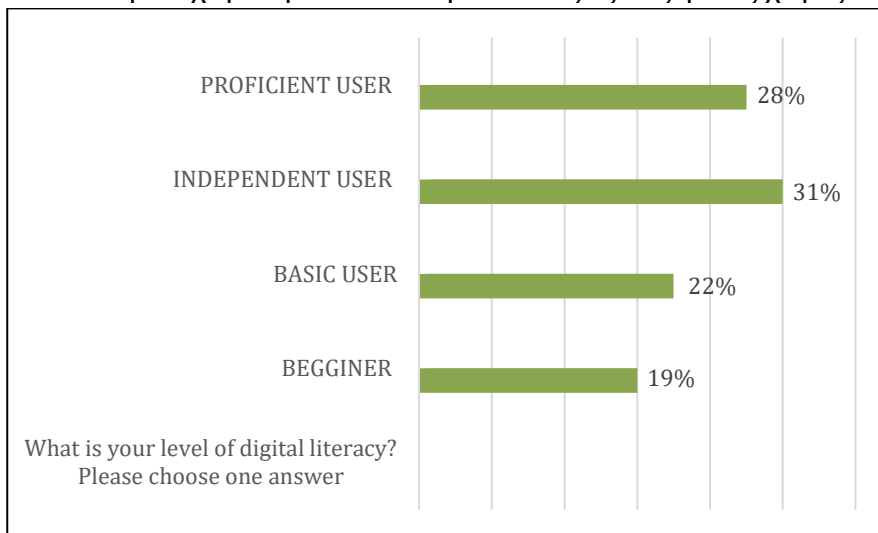

Στην ερώτηση "Σε ποιο πεδίο θα σας ενδιέφερε να εργαστείτε;" κανένας τομέας δεν ήταν κυρίαρχος:

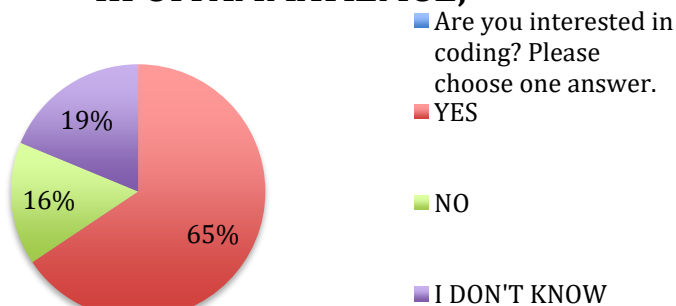

<diversamente="coding">

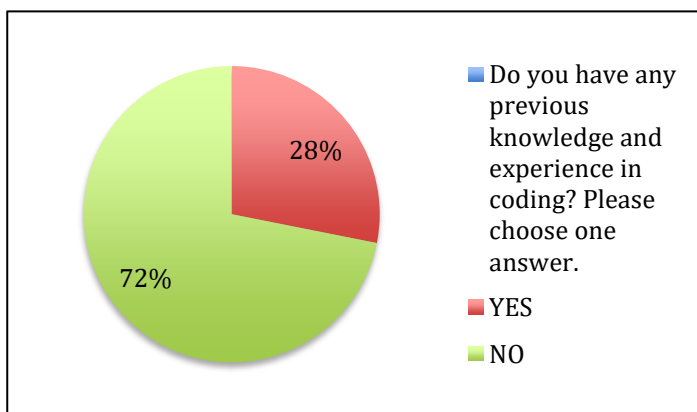
Στην Ιταλία, περισσότεροι από τους μισούς κωφούς θεωρούνται να είναι τουλάχιστον ένας ανεξάρτητος χρήστης στην παιδεία. Η κατάσταση είναι αρκετά αντιφατική δεδομένου ότι στην Ιταλία μόνο το 21% των ατόμων ηλικίας μεταξύ 16 και 65 ετών έχει ένα καλό επίπεδο γνώσης υπολογιστών και καλής ικανότητας υπολογισμού (αυτό σημαίνει ότι έχουν αποκτήσει τουλάχιστον 3 βαθμούς κατά τη διάρκεια του τεστ ψηφιακού γραμματισμού σύμφωνα με το Μέθοδος ΡΙΑΑΑC). Είναι το τρίτο χειρότερο αποτέλεσμα από τις εξεταζόμενες χώρες σύμφωνα με το OCSE).

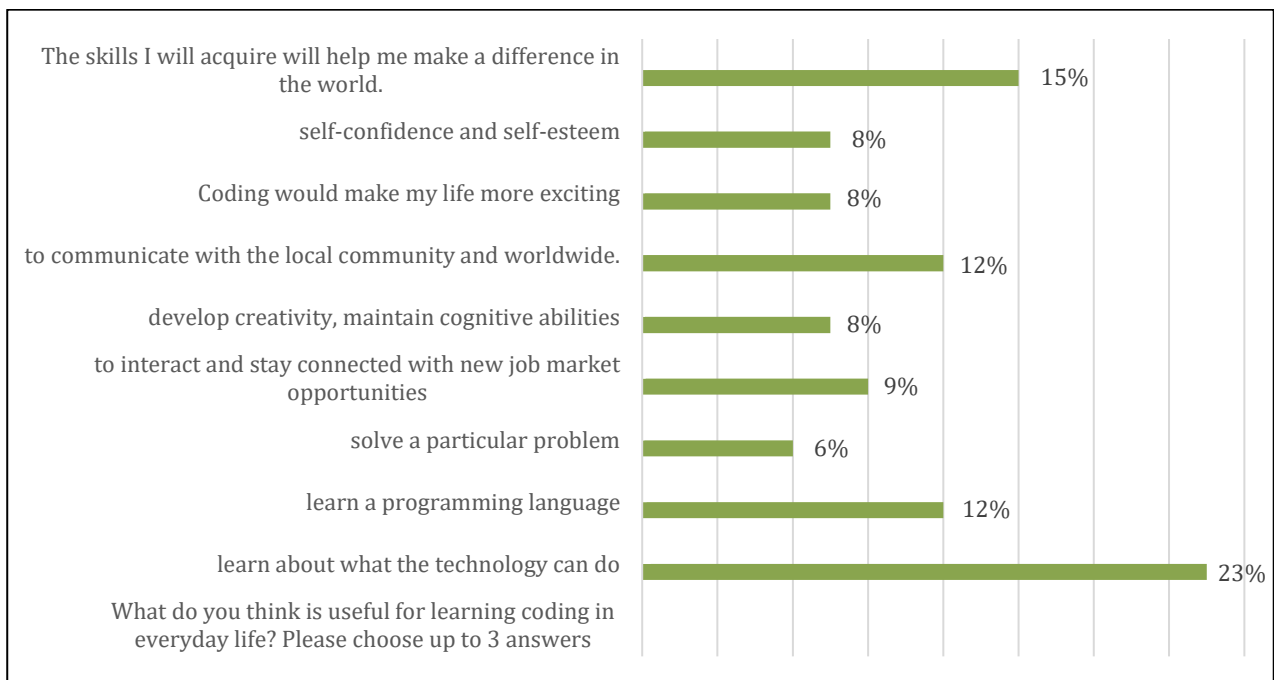
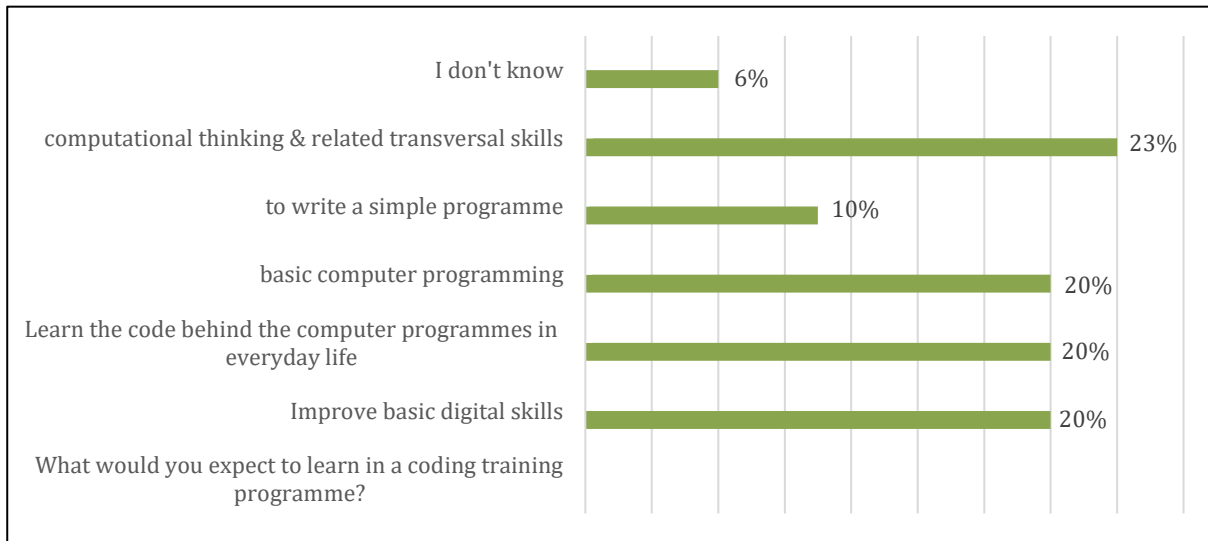
ΣΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ Ο ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ;

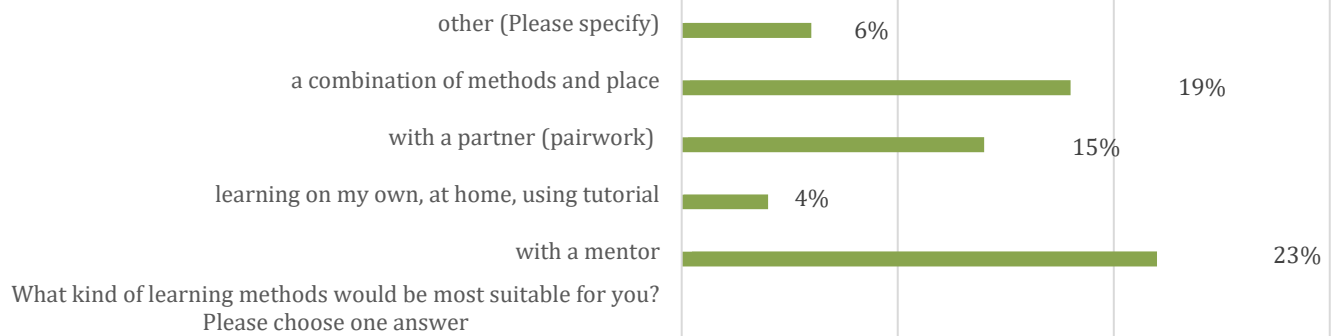
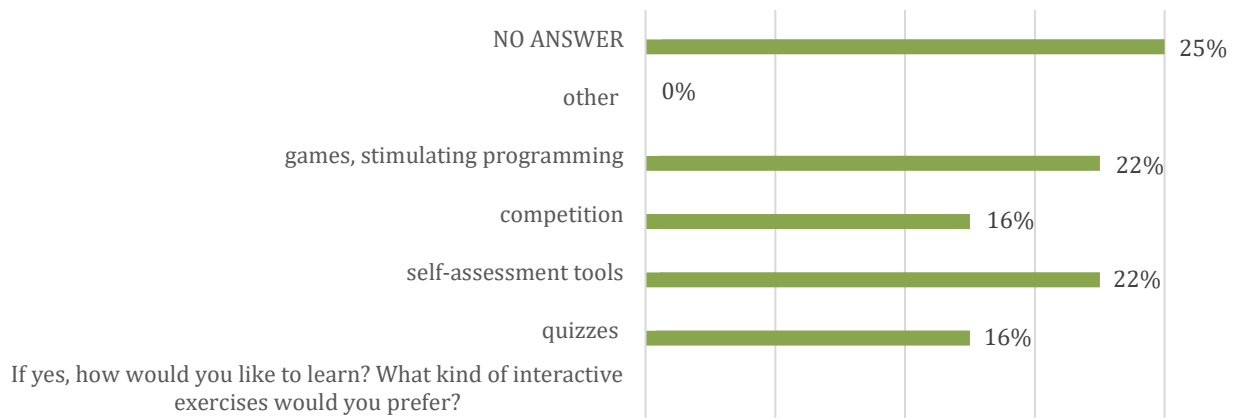
Το 65% των ερωτηθέντων εκφράζουν και ενδιαφέρονται για κωδικοποίηση. Μόνο το 16% δηλώνει ότι δεν έχουν κανένα ενδιαφέρον. Αλλά μόνο το 28% (9 άτομα) έχουν κάποια εμπειρία στις δραστηριότητες κωδικοποίησης.

<diversamente=“coding“ >

<diversamente=“coding“ >

<diversamente=“coding“ >

7. Αναφορά Χώρας - ΙΣΠΑΝΙΑ>>

Οι κωφοί είναι εκείνοι με απώλεια ακοής που βρίσκουν εμπόδια στην επικοινωνία στην καθημερινή τους ζωή (ένα περιοριστικό περιβάλλον). Αυτά τα εμπόδια συχνά δυσκολεύουν ή εμποδίζουν την ανάπτυξη των ικανοτήτων τους και την ίση συμμετοχή τους στην κοινωνία.

Η κώφωση αναλύεται παραδοσιακά μόνο από παθολογική άποψη, θεωρώντας την κατάσταση ως τον μοναδικό παράγοντα που καθορίζει όλα όσα χρειάζεται και χρειάζεται ένας κωφός. Αλλά ο περιορισμός της κατανόησης μόνο στην αισθητηριακή πλευρά του αγνοεί μια πραγματικότητα και έχει προκαλέσει, και εξακολουθεί να προκαλεί, κοινωνικό, πολιτιστικό και εργασιακό αποκλεισμό για τους κωφούς.

Οι κωφοί άνθρωποι είναι πολύ περισσότερα από την απλή απώλεια ακοής, είναι άτομα που, με περισσότερο ή λιγότερο απώλεια ακοής, έχουν τις ίδιες ικανότητες και δικαιώματα με τους άλλους πολίτες, αλλά πρέπει να αντιμετωπίζουν εμπόδια που εμποδίζουν την πλήρη υπηκοότητά τους καθημερινά.

Σε όλη την ιστορία και σε όλο τον κόσμο, οι κωφοί έχουν αναπτύξει φυσικά νοηματικές γλώσσες, μια δημιουργική εναλλακτική λύση για έναν αισθητηριακό περιορισμό. Αυτό έχει δημιουργήσει ορισμένες πολιτιστικές και γλωσσικές αξίες που σχετίζονται με τη νοηματική γλώσσα κάθε χώρας. Για μεγάλο αριθμό κωφών, η νοηματική γλώσσα είναι η μητρική τους, τοποθετώντας την προφορική και γραπτή γλώσσα ως δευτερή γλώσσα.

Στην Ισπανία, η νοηματική γλώσσα υφίσταται διακρίσεις για πολλά χρόνια, απαγορευμένη στις αίθουσες διδασκαλίας. Οι περισσότεροι κωφοί παρακολούθησαν σχολεία όπου απαγορεύτηκε η νοηματική γλώσσα και απέκτησαν μόνο αυτό το εργαλείο επικοινωνίας πολύ αργότερα, γεγονός που επηρέασε την προσωπική τους ανάπτυξη και την κοινωνική συμμετοχή.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, την 1η Απριλίου 2003, προέτρεψε τα κράτη μέλη του να αναγνωρίσουν επίσημα τη νοηματική γλώσσα ως το κύριο εργαλείο για την πλήρη κοινωνική ένταξη των Ευρωπαίων κωφών. Επί του παρόντος, οι ευρωπαϊκές χώρες που έχουν αναγνωρίσει τις αντίστοιχες νοηματικές γλώσσες τους είναι: Φινλανδία, Δανία, Σουηδία, Ηνωμένο Βασίλειο, Βόρεια Ιρλανδία, Γερμανία, Πορτογαλία και Ισπανία, όπου οι απαιτήσεις του CNSE αναγνωρίστηκαν τελικά με την έγκριση του νόμου 27/2007, μέσω των οποίων αναγνωρίζονται οι ισπανικές νοηματικές γλώσσες και ρυθμίζονται τα μέσα υποστήριξης για προφορική επικοινωνία για τους κωφούς, άτομα με προβλήματα ακοής και τυφλούς. Το Κέντρο Γλωσσικής Ομαλοποίησης της Ισπανικής Νοηματικής Γλώσσας (CNLSE) ιδρύθηκε στις 21 Δεκεμβρίου 2010, σύμφωνα με τον Νόμο 27/2007, σύμφωνα με τον οποίο αναγνωρίζονται οι ισπανικές νοηματικές γλώσσες και τα μέσα υποστήριξης της

<diversamente="coding">

προφορικής επικοινωνίας για τους κωφούς, τα άτομα με προβλήματα ακοής και τα τυφλά άτομα έχουν ρυθμιστεί Το CNLSE είναι δημόσιο και αποτελεί μέρος του Βασιλικού Συμβουλίου Αναπηρίας.

Στόχος του είναι να εργαστεί για την ομαλοποίηση της ισπανικής νοηματικής γλώσσας, παρέχοντας ένα χώρο αναφοράς και διάδοσης που διασφαλίζει την ορθή χρήση του και συμβάλλει στην εγγύηση των δικαιωμάτων των ανθρώπων που χρησιμοποιούν αυτήν τη γλώσσα, καθώς και την προώθηση της έρευνας στην περιοχή.

Στην Ισπανία, το ποσοστό των εγγεγραμμένων ατόμων με αναπηρία από την ηλικία των 6 ετών μειώθηκε κατά 0,5% κατά την τελευταία δεκαετία. Σύμφωνα με τα προσωρινά αποτελέσματα της έρευνας για τις αναπηρίες, την προσωπική αυτονομία και τις καταστάσεις εξάρτησης (EDAD) του 2015, το ποσοστό μειώθηκε από 9% σε 8,5%.

Ωστόσο, αυτή η μείωση είναι παραπλανητική. Εάν συμπεριλάβουμε την αύξηση του συνολικού πληθυσμού, θα πάρουμε μια άλλη εικόνα. ο συνολικός πληθυσμός στην Ισπανία αυξήθηκε από 40 εκατομμύρια σε 46 και αντίστοιχα ο αριθμός των εγγεγραμμένων ατόμων με ειδικές ανάγκες αυξήθηκε επίσης, από 3.528.220 σε 3.847.900 (Instituto Nacional de Estadística). Με άλλα λόγια, η αύξηση του πληθυσμού είναι μια παράμετρος για τη μείωση του ποσοστού από 9 σε 8,5%, αλλά αυτό δεν εξηγεί την αύξηση του αριθμού. Για να κατανοήσουμε την αύξηση του αριθμού των εγγεγραμμένων ατόμων, πρέπει να λάβουμε υπόψη τη συνταξιοδότηση ενός μεγάλου μέρους του πληθυσμού (14,4%) άνω των 65 ετών, γεγονός που οδήγησε σε περισσότερα αιτήματα βοήθειας για αναπηρίες και άλλους περιορισμούς κατά την τελευταία δεκαετία.

Επιπλέον, η προώθηση μιας καλύτερης ποιότητας ζωής μέσω της βελτίωσης της κοινωνικής πολιτικής και της πολιτικής για την υγεία είχε επίσης αντίκτυπο, όχι μόνο ως πρόληψη, αλλά και στην παροχή βοήθειας σε όσους πάσχουν από διαφορετικές αναπηρίες³.

Μέσα σε αυτά, 3.847.900 καταγράφηκαν περιπτώσεις αναπηρίας άνω των 6 ετών, πάνω από 900.000 αφορούν προβλήματα ακοής. Αυτό που έχει ειπωθεί για τις βελτιώσεις της κοινωνικής πολιτικής και της πολιτικής υγείας ισχύει και για τα προβλήματα ακοής. ο σημαντικός ρόλος που διαδραματίζει η πρόληψη των ακουστικών αναπηριών, ιδίως κατά την περίοδο της μητρικής κύησης και της βρεφικής ηλικίας, καθώς και η πρόοδος στην υγειονομική περίθαλψη έχουν μειώσει σημαντικά τον αριθμό των κωφών στην Ισπανία.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ για κωφούς στην ΙΣΠΑΝΙΑ

Είναι σημαντικό να υπογραμμιστεί ότι η Ισπανία έχει τη δική της πρωτοπορία στην εκπαίδευση των κωφών. Τον 16ο αιώνα, ο Pedro Ponce de León (1509-1584), ένας Βενεδικτίνος φρόνως, ανέλαβε την εκπαίδευση των κωφών γεννημένων γιων του Condestable της Castilla. Στα έγγραφα, η μέθοδος του για τη διδασκαλία της προφορικής γλώσσας σε κωφούς μαθητές συνέχισε να χρησιμοποιείται στη Μονή Οña στο Burgos, (τα αρχικά έγγραφα χάθηκαν σε πυρκαγιά στο μοναστήρι του Ponce de León τον 17ο αιώνα). Ωστόσο, η εκπαίδευση των κωφών, όπως η

<diversamente=“coding“ >

εκπαίδευση της ακοής, ήταν το προνόμιο μερικών, ειδικά της αριστοκρατίας. Σε εύθετο χρόνο, η μέθοδος διδασκαλίας του Ponce de León, δεν χρησιμοποιήθηκε πλέον για διαφορετικούς λόγους.

Η ίδρυση των πρώτων δημόσιων ειδικών σχολείων για τους κωφούς άρχισε στα τέλη του 18ου αιώνα. Στη συνέχεια ιδρύθηκαν περισσότερα σχολεία. Όλοι ακολούθησαν τα εκπαιδευτικά μοντέλα που χρησιμοποιούνται σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, ιδίως στη Γαλλία.

Ωστόσο, μετά το συνέδριο του Μιλάνου το 1880, η «προφορικότητα», δηλαδή η διδασκαλία της προφορικής ισπανικής γλώσσας στους κωφούς, έγινε πρακτική κατά τα υπόλοιπα τον 19ο και το μεγαλύτερο μέρος του 20ού αιώνα. Αυτή τη στιγμή η Ισπανία εισήγαγε ένα υποχρεωτικό βασικό εκπαιδευτικό σύστημα, η εκπαίδευση των κωφών, αν και εφαρμόστηκε σε συγκεκριμένα κέντρα για άτομα με προβλήματα ακοής μέχρι τη δεκαετία του '80 του 20ού αιώνα, έγινε υποχρεωτική και δωρεάν.

Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '70 του 20ού αιώνα, όταν πραγματοποιήθηκαν κοινωνικές, πολιτικές, οικονομικές αλλαγές στην Ευρώπη και πέρα, συζητήθηκαν και αναθεωρήθηκαν παραδοσιακά μοντέλα παρέμβασης για μαθητές με αναπηρίες. Με βάση ιδέες ομαλοποίησης και ολοκλήρωσης, προτάθηκαν νέες πολιτικές παρέμβασης.

Αν και υπήρχε επαρκές εκπαιδευτικό υλικό και επαγγελματίες, τα αποτελέσματα της διαχωρισμένης ειδικής αγωγής δεν αξιολογήθηκαν ως θετικά. Η προφορική γλωσσική ικανότητα του κωφού μαθητή ήταν, γενικά, χαμηλή. Μαζί με τα κακά ακαδημαϊκά αποτελέσματα (η πλειοψηφία των κωφών μαθητών δεν έφτασαν στα στοιχειώδη επίπεδα) και οι δυσκολίες ενσωμάτωσης στη συνηθισμένη ζωή κατά τη λήξη του σχολείου, οι αμφιβολίες αυξήθηκαν για να συνεχιστούν με ξεχωριστή ειδική εκπαίδευση. Προτάθηκε μια αναδιοργάνωση του σχολικού συστήματος, τα προγράμματα και η εκπαιδευτική παρέμβαση.

Ταυτόχρονα, μια σημαντική μεταρρύθμιση του κανονικού εκπαιδευτικού συστήματος συζητήθηκε τη δεκαετία του 1980, η οποία κατέληξε στον παλαιό νόμο γενικής εκπαίδευσης¹⁵. Ο Εκπαιδευτικός Νόμος υποστηρίζει τη σχολική ένταξη των μαθητών με αναπηρίες, οι οποίοι θα διδάσκονται σε τακτικά κέντρα, λαμβάνοντας την υποστήριξη εξειδικευμένων επαγγελματιών.

Είναι μια πολιτική οργανωτική απόφαση, που στοχεύει στη συγκέντρωση των τεχνικών πόρων, των υλικών μέσων και των απαραίτητων επαγγελματιών για την υποστήριξη των εκπαιδευτικών αναγκών. Τα πρώην σχολεία για τους κωφούς έκλεισαν ή μετατράπηκαν σε κέντρα πόρων για να υποστηρίξουν την ένταξη ή σε κανονικά σχολικά κέντρα.

Πριν ολοκληρώσουμε τις εξελίξεις που οδηγούν στη θεσμοθέτηση της δίγλωσσης εκπαίδευσης στην Ισπανία, τώρα θα στραφούμε στην εφαρμοζόμενη πολιτική σχετικά με την αξιολόγηση της κώφωσης στο αρχικό στάδιο και το εύρος των προσφερόμενων δυνατοτήτων παρέμβασης.

<diversamente=“coding“ >

ΔΙΜΙΛΟΓΡΑΦΙΑ: ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

Στο πρόσφατο εκπαιδευτικό νόμο, διατυπώνονται κανόνες για την εκπαίδευση των κωφών μαθητών στο ισπανικό γενικό ή κανονικό εκπαιδευτικό σύστημα. Εκτός αν οι κωφοί μαθητές έχουν άλλες αδυναμίες που απαιτούν παρέμβαση σε κέντρα ή εκπαίδευση σε συγκεκριμένες τάξεις, κάθε κωφός μαθητής πρέπει να ακολουθήσει την κοινή εκπαιδευτική πορεία.

Σύμφωνα με το Instituto Nacional de Estadística 17.305 μαθητές με προβλήματα ακοής παρακολούθησαν τακτικά σχολικά κέντρα, ενώ 799 παρακολούθησαν μαθήματα στα Ειδικά κέντρα Ειδικής Αγωγής.

Όσον αφορά τον προσανατολισμό της διδασκαλίας, ο κυρίαρχος «προφορικά» έχει δώσει τη θέση του στη διγλωσσία, που σημαίνει παράλληλη διδασκαλία της νοηματικής και της προφορικής γλώσσας. Μέσω της διγλωσσης ενθαρρύνθηκε, ιδιαίτερα, η γραπτή γλώσσα.

Με κάποιες προσαρμογές και υποστήριξη από ειδικούς όπως καθηγητές γλωσσών, διερμηνείς νοηματικής γλώσσας και άλλους εκπαιδευτικούς υποστήριξης, ο κωφός μαθητής ακολουθεί το γενικό πρόγραμμα σπουδών.

Σύμφωνα με τις νομικές κατευθυντήριες γραμμές, κάθε εκπαιδευτικό κέντρο πρέπει να δημιουργήσει έναν οργανισμό για την υποστήριξη μεμονωμένων αναγνωρισμένων αναγκών με τους διαθέσιμους πόρους. Σε κάθε σχολείο καταβάλλονται μεγάλες προσπάθειες για τη σύζευξη προγραμμάτων, τύπων διδακτικού υλικού και της προβλεπόμενης υποστήριξης που απαιτείται από κάθε μαθητή προκειμένου να οργανωθεί η πολιτική παρέμβασης όσο το δυνατόν πιο ευεργετική για κάθε περίπτωση.

Η παροχή γλωσσικής υποστήριξης και προσαρμοσμένου προγράμματος σπουδών πραγματοποιείται κυρίως κατά τη διάρκεια των κανονικών σχολικών ωρών. Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις, η υποστήριξη παρέχεται μετά από κανονικές σχολικές ώρες στο σχολείο ή έξω από το σχολείο κατά τη διάρκεια δραστηριοτήτων που οργανώνονται από τις διάφορες ενώσεις. Αν και αυτές οι δραστηριότητες μπορεί να έχουν μεγάλη αξία για την εκπαιδευτική ανάπτυξη του παιδιού, η ρύθμιση και ο έλεγχός του δεν αποτελούν μέρος της πολιτικής της εκπαιδευτικής διοίκησης.

Ο συντονισμός της υποστήριξης που παρέχεται από κάθε επαγγελματία ή ειδικό είναι πολύ σημαντικός όσον αφορά την παρέμβαση στην ανάπτυξη κωφών μαθητών και παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Όχι μόνο είναι απαραίτητο να σχεδιάζουμε προσεκτικά αποφάσεις σχετικά με τις διαδικασίες, προσαρμογές στα προγράμματα σπουδών, να μοιράζουμε εκπαιδευτικό υλικό και άλλη υποστήριξη, αλλά και να τεκμηριώνουμε αυτές τις αποφάσεις και να αξιολογούμε περιοδικά την εφαρμογή και την αποτελεσματικότητά του.

Ο τρόπος οργάνωσης και εκτέλεσης αυτών των καθηκόντων στα σχολικά κέντρα περιγράφεται με σαφήνεια στις νομικές οδηγίες. Επιπλέον, η πλήρης διαδικασία πρέπει να αιτιολογείται στα σχέδια που κάθε εκπαιδευτικό κέντρο στην Ισπανία πρέπει να υποβάλλει στη δημόσια διοίκηση κάθε χρόνο

<diversamente=“coding“ >

(Συγκεκριμένα, το Ετήσιο Σχέδιο του Κέντρου και το Σχέδιο Προσανατολισμού και Υποστήριξης). Στο τέλος κάθε έτους απαιτείται έκθεση αξιολόγησης.

Στο επίπεδο κάθε μεμονωμένου μαθητή, οι κανονισμοί ορίζουν για την τεκμηρίωση της εξατομικευμένης προσαρμογής των μαθημάτων. Περιλαμβάνει τα αποτελέσματα της αρχικής ψυχο-εκπαιδευτικής αξιολόγησης, την τροποποίηση των στόχων, του περιεχομένου, των μεθόδων, των δραστηριοτήτων και του υλικού σε κάθε εκπαιδευτικό τομέα, τις οργανωτικές πτυχές της παρεχόμενης υποστήριξης και μια αξιολόγηση των εκπαιδευτικών που συνεργάστηκαν με τον κάθε μαθητή. Η εξατομικευμένη αναλυτική προσαρμογή περιλαμβάνει επίσης μια αξιολόγηση σχετικά με την εξειδικευμένη υποστήριξη, τις αναθεωρήσεις που έγιναν σε σύγκριση με το αρχικό σχέδιο και τις προτάσεις για το εγγύς μέλλον.

Η αναθεώρηση των μέτρων παρέμβασης και των σχεδίων γραφής είναι κοινή ευθύνη όλων των επαγγελματιών που συμμετέχουν στην υποστήριξη που παρέχεται σε κάθε μαθητή. Με βάση αυτά τα σχόλια και τα σχέδια, οι γονείς πρέπει να ενημερώνονται για τις εκπαιδευτικές παρεμβάσεις που λαμβάνουν τα παιδιά τους. Ο διευθυντής του σχολείου πρέπει να διασφαλίσει ότι αυτή η διαδικασία διεξάγεται επαρκώς και ότι οι γονείς ενημερώνονται. Τέλος, ο επιθεωρητής της περιφέρειας ως νόμιμος εκπρόσωπος της δημόσιας διοίκησης ελέγχει την εφαρμογή των προβλεπόμενων κανονισμών και θα εγκρίνει ή θα απορρίψει ανάλογα.

Οι γονείς είναι οι νόμιμοι εκπρόσωποι των μαθητών. ως έχουν, έχουν δικαιώματα και υποχρεώσεις στην εκπαιδευτική παρέμβαση. Το σχολείο είναι υποχρεωμένο να τους ενημερώνει για οποιοδήποτε πρόβλημα εντοπίζεται και για κάθε είδους εξαιρετική παρέμβαση. Οι γονείς πρέπει να ενημερώνονται εάν έχει προγραμματιστεί μια διαγνωστική εξερεύνηση ή εάν το παιδί θα λάβει ιδιαίτερη προσοχή ή πρόκειται να παρακολουθήσει μαθήματα υποστήριξης σε μια ειδική τάξη. Επίσης, όταν το παιδί θα λάβει ένα προσαρμοσμένο εκπαιδευτικό πρόγραμμα ή υποστήριξη από έναν ειδικό, το σχολείο πρέπει να επικοινωνήσει μαζί του αμέσως.

Το σχολείο δεν επιτρέπεται να ενεργήσει εάν οι γονείς δεν έχουν ενημερωθεί προηγουμένως και δεν έχει δοθεί συγκατάθεση.

Εάν οι γονείς δεν συμφωνούν με την παρέμβαση που προτείνεται στο σχολικό κέντρο, μπορούν να υποβάλουν το παράπονό τους στον περιφερειακό εκπαιδευτικό επιθεωρητή. Ο επιθεωρητής θα μπορούσε να μεσολαβήσει τη διαμάχη και αν δεν είναι δυνατόν θα πρέπει να αναζητήσει λύση σε άλλο κέντρο.

Εκτός από αυτά τα γονικά δικαιώματα, οι γονείς έχουν επίσης ορισμένες υποχρεώσεις. Πρώτα απ' όλα, πρέπει να είναι συνεργατικοί και να διατηρούν την επικοινωνία με τους εκπαιδευτικούς. Αναμένεται επίσης ότι θα παρίστανται σε συναντήσεις, συνεντεύξεις και σεμινάρια και όταν λαμβάνουν εκπαιδευτικές οδηγίες για υποστήριξη στο σπίτι, θα τις εφαρμόσουν. Όπως αναφέρθηκε παραπάνω, το περιεχόμενο της εξατομικευμένης προσαρμογής στα προγράμματα σπουδών πρέπει να γνωστοποιηθεί στους γονείς προκειμένου να διασφαλιστεί η καλύτερη δυνατή εφαρμογή όχι μόνο στο σχολείο αλλά και στο σπίτι.

<diversamente=“coding“ >

Είναι σημαντικό να δηλωθεί ότι η έλλειψη συμφωνίας μεταξύ σχολείου και γονέων είναι κάτι μάλλον εξαιρετικό. Γενικά οι γονείς συμφωνούν με την εκπαιδευτική παρέμβαση και συνεργάζονται ενεργά με τους εκπαιδευτικούς στην εκπαίδευση των παιδιών τους. Ωστόσο, είναι σημαντικό να αναγνωρίσουμε ότι, συχνά, η επαγγελματική υποστήριξη που παρέχεται είναι αρκετά ανεπαρκής λόγω της έλλειψης πόρων στα σχολικά κέντρα.

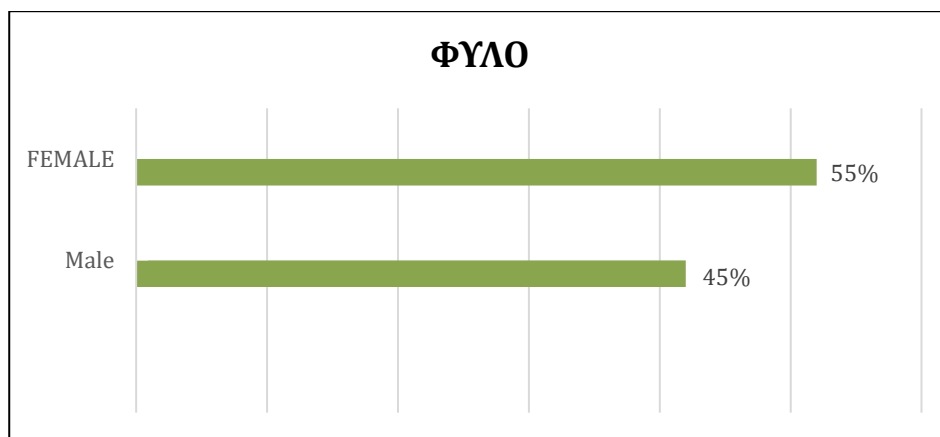
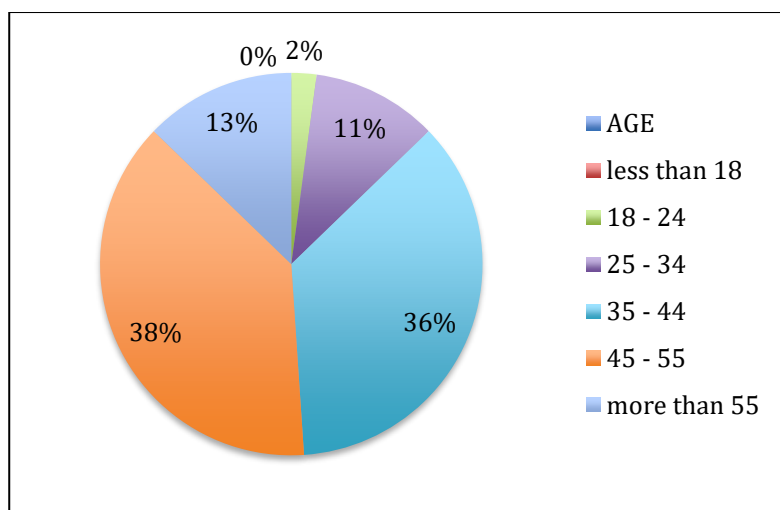
ΤΕΛΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Παρόλο που ο αριθμός των διγλωσσών και πολιτισμικών εμπειριών στην εκπαίδευση αυξάνεται, μπορείτε να πείτε ότι ο ισπανικός δρόμος για τη διγλωσση εκπαίδευση εξακολουθεί να είναι μάλλον νέος. Στην Κόρδοβα άρχισε να παρέχει διγλωσσες και πολιτιστικές εγκαταστάσεις για να επιτρέψει την εκμάθηση των κωφών.

Είναι πολύ σημαντικό να υπάρχει ένα κατάλληλο σχολικό πλαίσιο που βελτιώνει τις μαθησιακές επιλογές των κωφών καθώς και των μαθητών ακοής. Η ενεργός συμμετοχή αποτελεί προϋπόθεση για κάθε κουλτούρα, έτσι και για την κωφή κουλτούρα. Ο κωφός πολιτισμός δεν μπορεί να μειωθεί μόνο στη γλώσσα. Είναι μια έννοια που δείχνει την κατανόηση των πρακτικών των κωφών. Οι μαθητές σε αυτά τα πλαίσια έχουν την ευκαιρία να βιώσουν τη σύνδεση μεταξύ γλώσσας και πολιτισμού. Αν και οι πρακτικές αποκλεισμού εξακολουθούν να είναι ορατές τόσο στην ακοή όσο και στην κωφή κοινότητα, η εστίαση στην ένταξη γίνεται όλο και πιο αποδεκτή στην κοινωνία. Η πολιτιστική ποικιλομορφία στην κοινωνία που προκύπτει από τη θρησκεία, τη γλώσσα, τη φυλή, την εθνικότητα προσφέρει τη δυνατότητα δημιουργίας ενός πολυπολιτισμικού σκελετού στο οποίο η ταυτότητα και η έκφραση κάθε ομάδας πρέπει να προωθηθεί και να ενισχυθεί. Αλλά αυτή είναι μια περίπλοκη ανάθεση, που απαιτεί την ευελιξία μας. Μόνο, εάν η εκπαίδευση μπορεί να αλλάξει την πολιτιστική ελαστικότητα των ανθρώπων, είναι δυνατή η κατάλληλη διαμόρφωση της σημερινής και της μελλοντικής κοινωνίας.

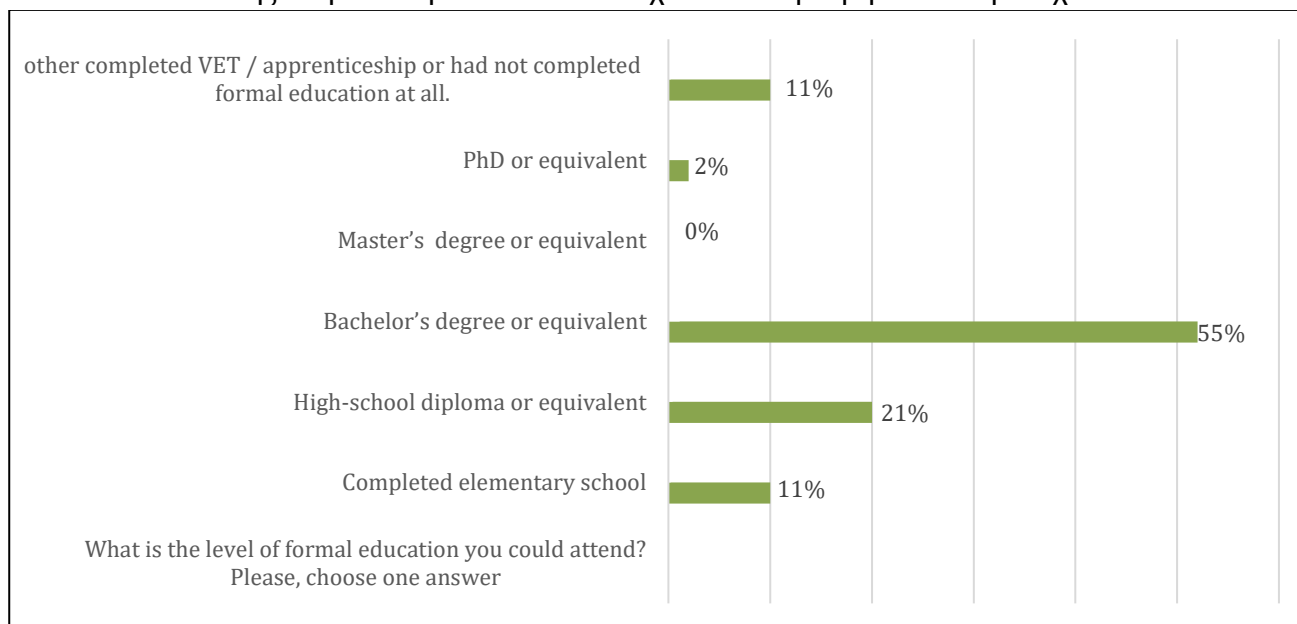
Στην Ισπανία, 47 άτομα απάντησαν στην έρευνα μαζί με 10 οργανισμούς.

<diversamente=“coding“ >

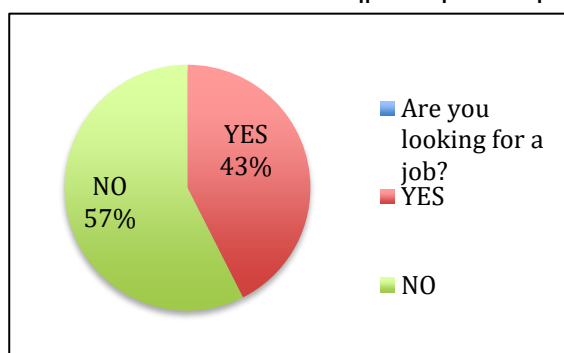

<diversamente="coding">

Στην Ισπανία, διαφορετικά από τις άλλες χώρες, ένα καλό μέρος των κωφών έχουν καλό ή υψηλό επίπεδο εκπαίδευσης: Περισσότερο από το 75% έχουν δίπλωμα γυμνασίου ή πτυχίο.

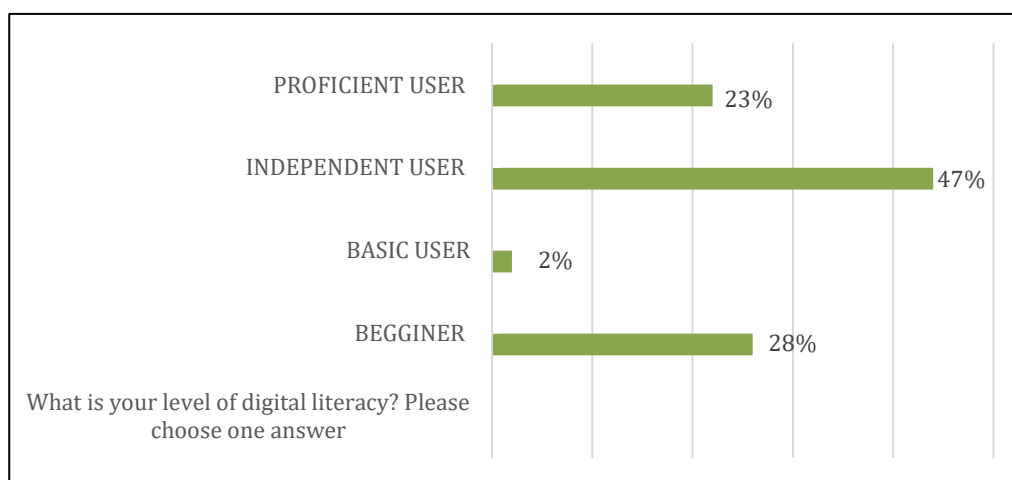
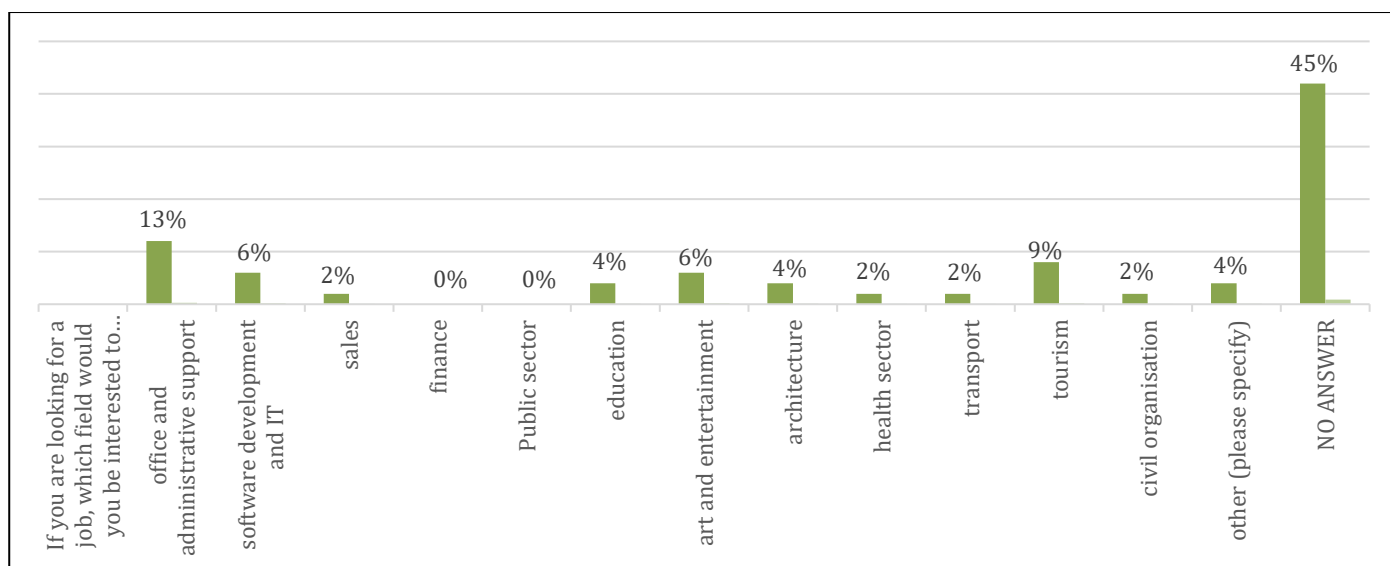

Μόνο το 43% από αυτούς αναζητούν εργασία, αφήνοντας να καταλάβουμε ότι το 53% είτε έχει δουλειά είτε είναι ικανοποιημένοι με αυτήν που έχουν ήδη.

Στην πραγματικότητα, το 45% των ερωτηθέντων δεν έδωσαν καμία απάντηση στην ερώτηση "Αν ψάχνετε για δουλειά, σε ποιο πεδίο θα σας ενδιέφερε να εργαστείτε;"

<diversamente=“coding“ >

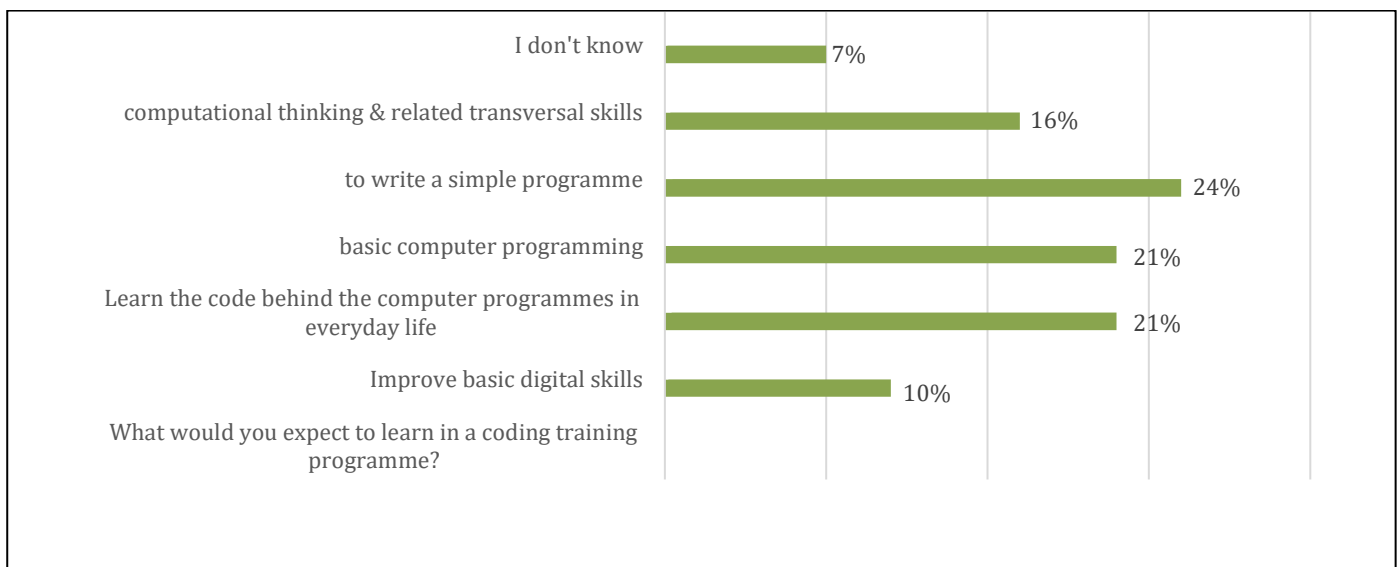
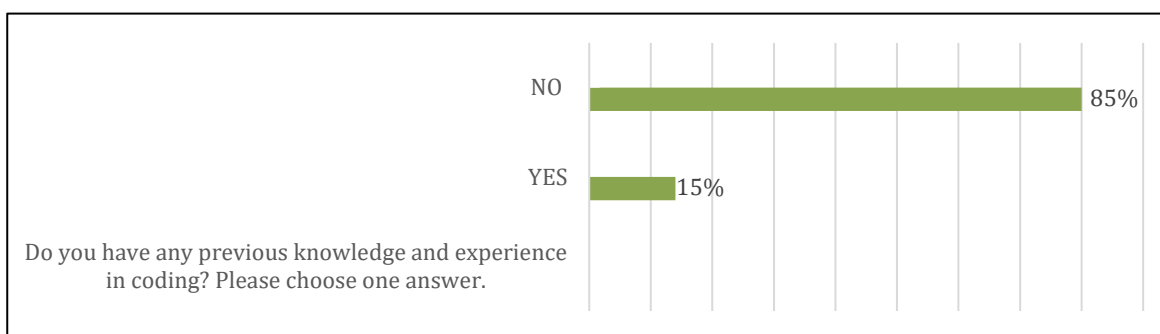
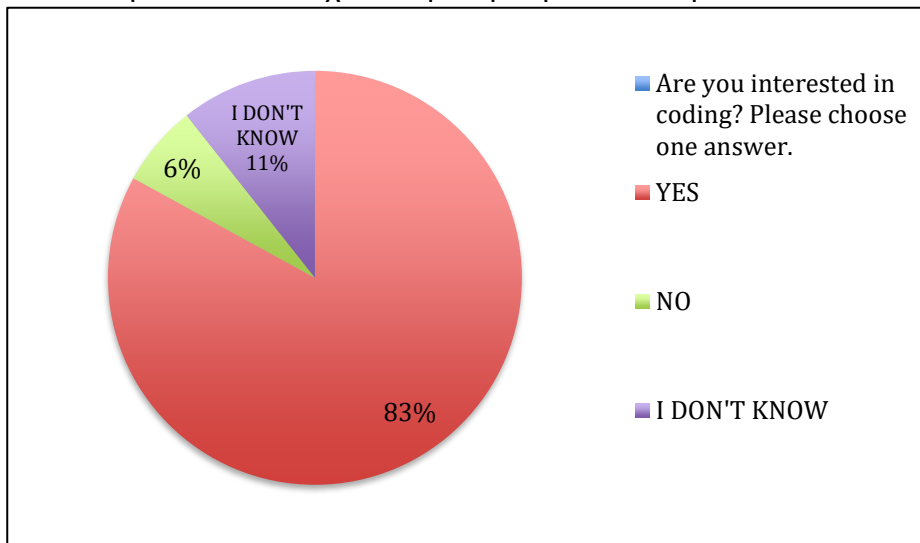

Στην Ισπανία, όπως και στην Ιταλία, περισσότερο από το 65% θεωρούν ότι είναι τουλάχιστον ανεξάρτητοι χρήστες όσον αφορά το επίπεδο του ψηφιακού γραμματισμού. Μόνο το 2% θεωρεί τους βασικούς χρήστες και το 28% ως αρχάριους.

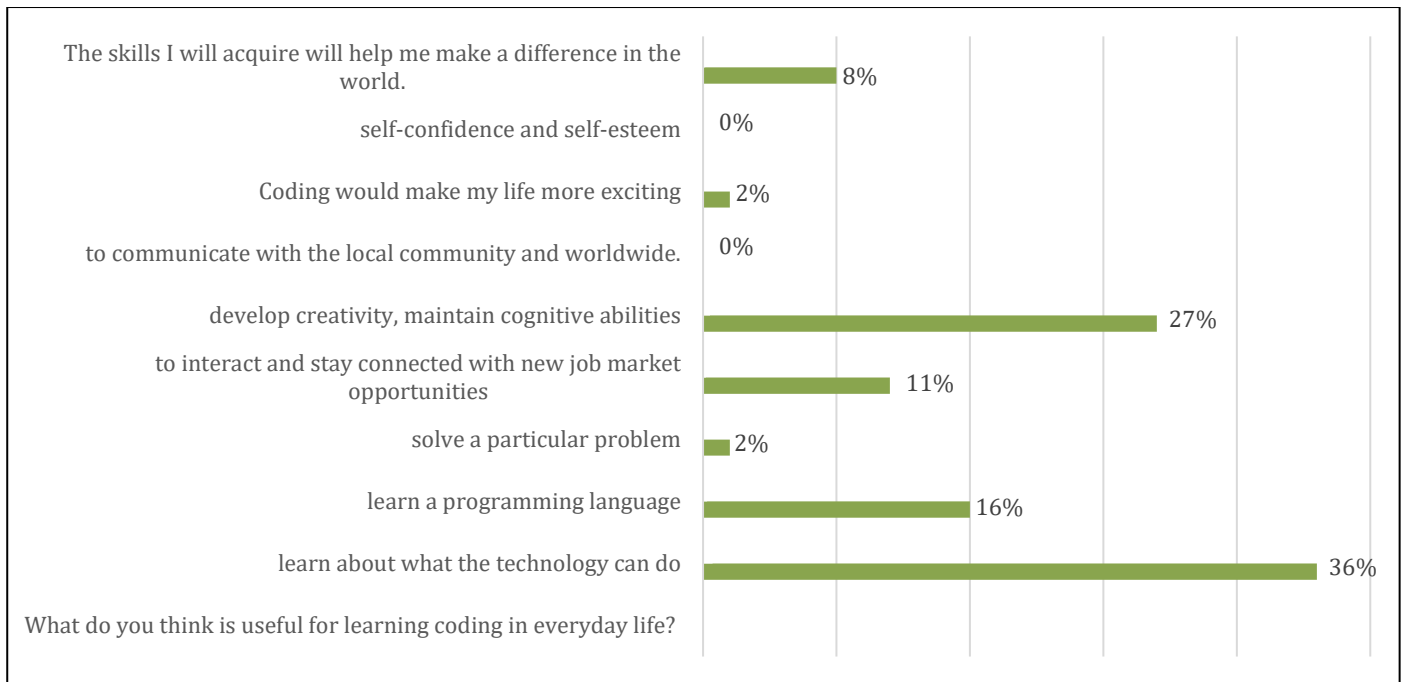
Η κατάσταση είναι πιο ρεαλιστική στην Ισπανία επειδή το 54% των Ισπανών έχει βασικές ψηφιακές δεξιότητες.

<diversamente=“coding“ >

Ένα πολύ υψηλό μέρος των συμμετεχόντων ενδιαφέρεται για δραστηριότητες κωδικοποίησης - 83% - παρόλο που δεν έχουν καμία εμπειρία στον τομέα.

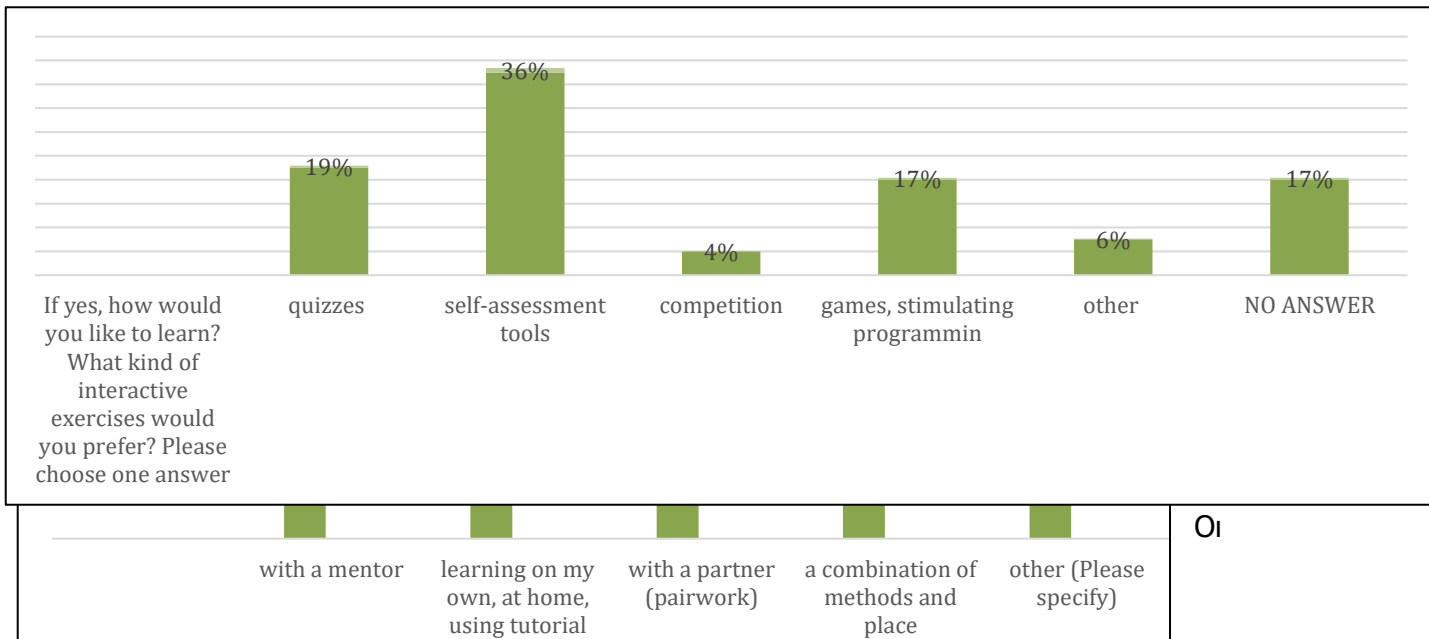

<diversamente=“coding“ >

<diversamente=“coding“ >

Η προσδοκία τους από μια δραστηριότητα εξάσκησης κωδικοποίησης διακρίνεται εξίσου μεταξύ των δεδομένων επιλογών.

συμμετέχοντες φαίνεται να είναι επίσης αρκετά ανεξάρτητοι, δεδομένου ότι σχεδόν οι μισοί από αυτούς προτιμούν να μαθαίνουν μόνοι τους:

<diversamente=“coding“ >

8. European NEEDS ASSESSMENT RESULTS >>

<diversamente=“coding“ >

Number of people in EU countries with a disabling hearing loss (Total and untreated)

Country	People with a disabling hearing loss - 35 dB or greater (1,000)	People with an untreated disabling hearing loss - 35 dB or greater (1,000)
 Germany	5,794	3,844
 Italy	4,818	3,139
 United Kingdom	4,484	3,007
 France	4,367	2,873
 Spain	3,184	2,085
 Poland	2,296	1,484
 Romania	1,229	796
 Netherlands	969	647
 Greece	805	526
 Portugal	761	502
 Belgium	721	475
 Czech Republic	658	428
 Hungary	627	407
 Austria	530	353
 Sweden	511	341
 Bulgaria	488	316
 Finland	337	223
 Denmark	308	207
 Slovakia	291	189
 Croatia	285	185
 Ireland	211	140
 Lithuania	199	127
 Latvia	137	88
 Slovenia	135	88
 Estonia	91	58
 Cyprus	58	39
 Luxembourg	28	19
 Malta	28	18
 Total EU	34,350	22,604

Source: Report "Hearing loss – Numbers and Costs"
Published by hear-it AISBL

<diversamente=“coding“ >

ΜΕΡΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΕ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ

- Ο ευρωπαϊκός πληθυσμός ανέρχεται σε 741 εκατομμύρια άτομα
- Σχεδόν 47 εκατομμύρια άνθρωποι πάσχουν από απώλεια ακοής και περίπου 900.000 είναι εντελώς κωφοί.
- είναι περίπου 0,0012%

Ο επιπολασμός της ακοής διαφέρει ελαφρώς ανάλογα με το φύλο.

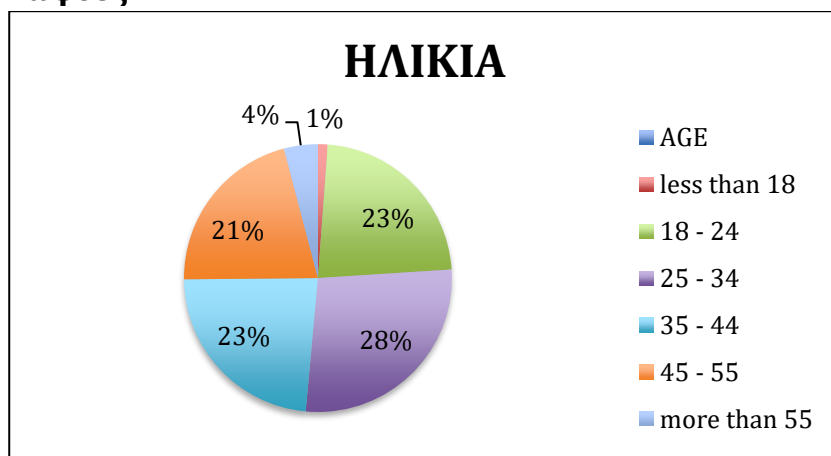
Ο συνολικός επιπολασμός είναι 10,5 τοις εκατό για τους άνδρες και 6,8 τοις εκατό για τις γυναίκες. Ενώ τα αρσενικά σε όλες τις ηλικίες είναι πιο πιθανό από τα θηλυκά να είναι κωφά ή με προβλήματα ακοής, το χάσμα διευρύνεται μετά την ηλικία των 18 ετών.

Υπάρχει μια Ευρωπαϊκή Ένωση Κωφών. (EUD) που εδρεύει στις Βρυξέλλες, το Βέλγιο είναι ένας μη κερδοσκοπικός ευρωπαϊκός μη κυβερνητικός οργανισμός (ENGO) του οποίου τα μέλη περιλαμβάνουν Εθνικούς Συνδέσμους Κωφών (NAD). Είναι ο μόνος υπερεθνικός οργανισμός που εκπροσωπεί κωφούς σε ευρωπαϊκό επίπεδο και είναι ένας από τους λίγους ENGO που εκπροσωπούν ενώσεις και από τα 28 κράτη μέλη της ΕΕ, εκτός από τις χώρες της ΕΖΕΣ: Ισλανδία, Νορβηγία και Ελβετία.

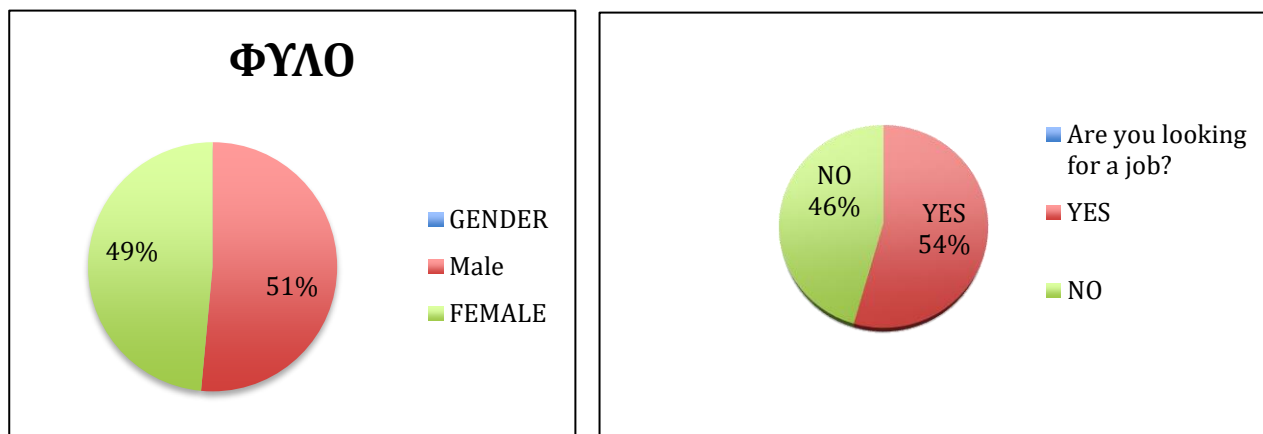
Η EUD στοχεύει στην καθιέρωση και διατήρηση διαλόγου σε επίπεδο ΕΕ με τα σχετικά θεσμικά όργανα και υπαλλήλους της, σε συνεννόηση και συνεργασία με τα μέλη της NAD. Η EUD είναι πλήρες μέλος του Ευρωπαϊκού Φόρουμ Αναπηρίας (ETA) και είναι Περιφερειακό Συνεργαζόμενο Μέλος της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Κωφών (ΟΠΥ) για την αντιμετώπιση ζητημάτων παγκόσμιας σημασίας και έχει επίσης συμμετοχικό καθεστώς με το Συμβούλιο της Ευρώπης (CoE).

Σχεδόν 170 κωφοί από όλη την Ευρώπη ανταποκρίθηκαν στην έρευνα.

Στην έρευνα συμμετείχαν περίπου 50 οργανισμοί και ενώσεις που ασχολούνται με κωφούς.

<diversamente="coding">

Το Παρατηρητήριο της Αγοράς Εργασίας πραγματοποίησε ακρόαση, "Κατάσταση της απασχόλησης των Ατόμων με Αναπηρία" στις 12 Ιουνίου 2008, παρουσιάζοντας αριθμούς, οι οποίοι εξακολουθούν να ισχύουν και σήμερα. Η ΓΔ EUROSTAT παρουσίασε στοιχεία για την απασχόληση ατόμων με ειδικές ανάγκες στην ΕΕ, αναφέροντας ότι το 17% του πληθυσμού της ΕΕ είναι άτομα με ειδικές ανάγκες (εξαιρουμένων εκείνων που ζουν σε ιδρύματα). Ωστόσο, επισημαίνουν ότι είναι δύσκολο να βρεθούν δεδομένα σχετικά με τα άτομα με αναπηρίες, επειδή δεν υπάρχει κοινός ορισμός της «αναπηρίας». Το Ευρωπαϊκό Φόρουμ για την Αναπηρία, ανέφερε τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία καθώς αναζητούν θέσεις εργασίας: χαμηλά επίπεδα εκπαίδευσης, απρόσιτοι χώροι εργασίας, έλλειψη υποστήριξης, ανεπαρκείς πόροι και χαμηλή ευελιξία. Το EDF πιστεύει ότι «η ΕΕ πρέπει να στοχεύει στην επίτευξη του ίδιου ποσοστού απασχόλησης των ατόμων με ειδικές ανάγκες με τον υπόλοιπο εργαζόμενο πληθυσμό. Τέλος, συμπεριφέρεται ότι είναι πραγματικά φθηνότερο να φιλοξενηθούν άτομα με αναπηρία παρά να συμπεριληφθούν στην αγορά εργασίας. Ωστόσο, δεν υπήρχαν συγκεκριμένα δεδομένα για κωφούς.

Αυτά τα δεδομένα χρησιμοποιούνται για την προώθηση της αγοράς εργασίας χωρίς αποκλεισμούς. Επομένως, για να διασφαλιστεί ότι συμπεριλαμβάνονται τα κωφά άτομα, πρέπει να συλλέγονται και να κοινοποιούνται δεδομένα σχετικά με το κόστος των ανέργων κωφών.

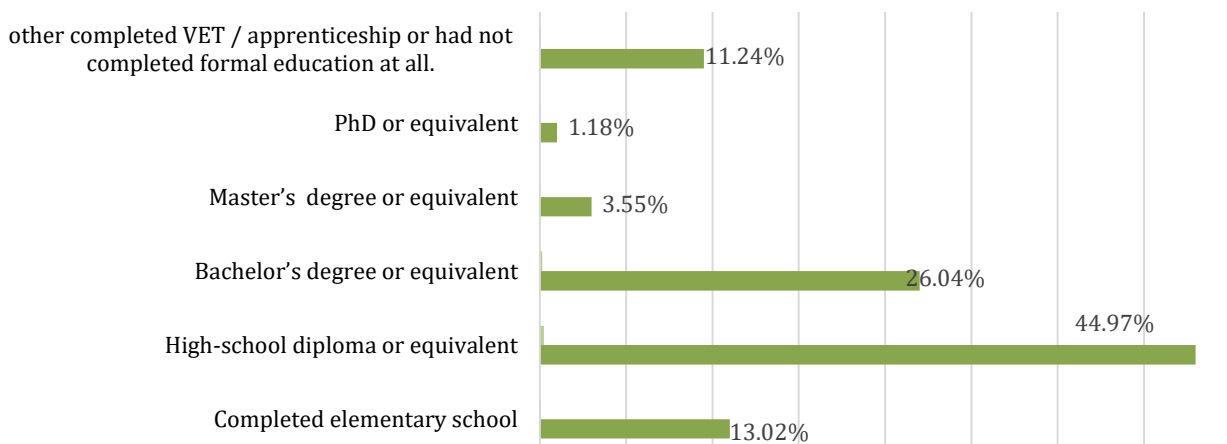
Προκειμένου να βελτιωθεί η κατάσταση της απασχόλησης για τα άτομα με αναπηρία, ιδίως για τους κωφούς, τα δεδομένα για τους κωφούς στην αγορά εργασίας, την εφαρμογή των νομοθεσιών για τα άτομα με αναπηρίες, τις νέες νομοθεσίες που προωθούν τη στέγαση, τα προγράμματα που θα υποστηρίζουν άτομα με αναπηρία και θα εκπαιδεύσουν τους εργοδότες, εκπαιδευτικά προγράμματα για παιδιά με αναπηρίες και η προσβασιμότητα είναι απαραίτητη.

Σε ορισμένα κράτη μέλη της ΕΕ, τα παιδιά και οι νέοι με αναπηρία μπορούν να επωφεληθούν από το γενικό εκπαιδευτικό σύστημα. Σε άλλες χώρες, η κατάσταση είναι πολύ διαφορετική και σε ορισμένες περιπτώσεις, οι μαθητές με αναπηρίες αποκλείονται εντελώς από σχολεία και πανεπιστήμια.

Τα άτομα με προβλήματα ακοής φαίνεται να είναι πιο τυχερά από τα άλλα (πάνω από το 80% φαίνεται να έχουν ολοκληρώσει τουλάχιστον το γυμνάσιο ή το αντίστοιχο).

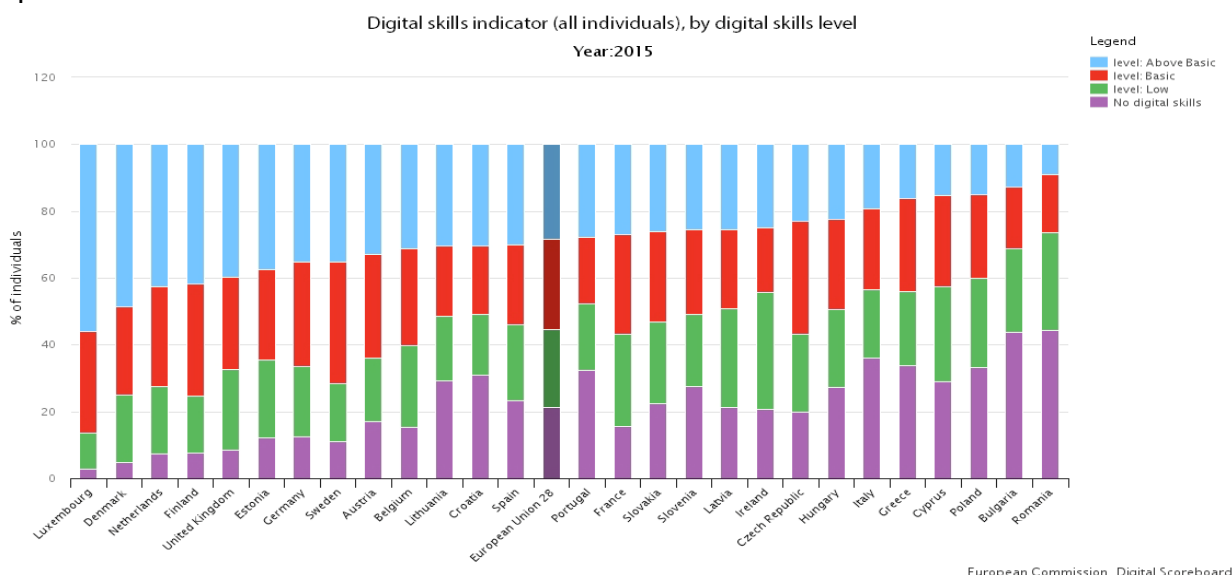
<diversamente=“coding“ >

ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Η εξεύρεση ευρωπαίων πολιτών με ψηφιακές ικανότητες αποτελεί τον πυρήνα της στρατηγικής της ΕΕ: το 2006 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αναγνώρισε τον ψηφιακό γραμματισμό ως μία από τις οκτώ βασικές ικανότητες που πρέπει να αποκτήσει κάθε ευρωπαίος πολίτης και ως μία από τις τέσσερις θεμελιώδεις δεξιότητες για μάθηση. Επιπλέον, η ενίσχυση του ψηφιακού γραμματισμού είναι ένας από τους επτά πυλώνες στο ψηφιακό θεματολόγιο για την Ευρώπη του 2010 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

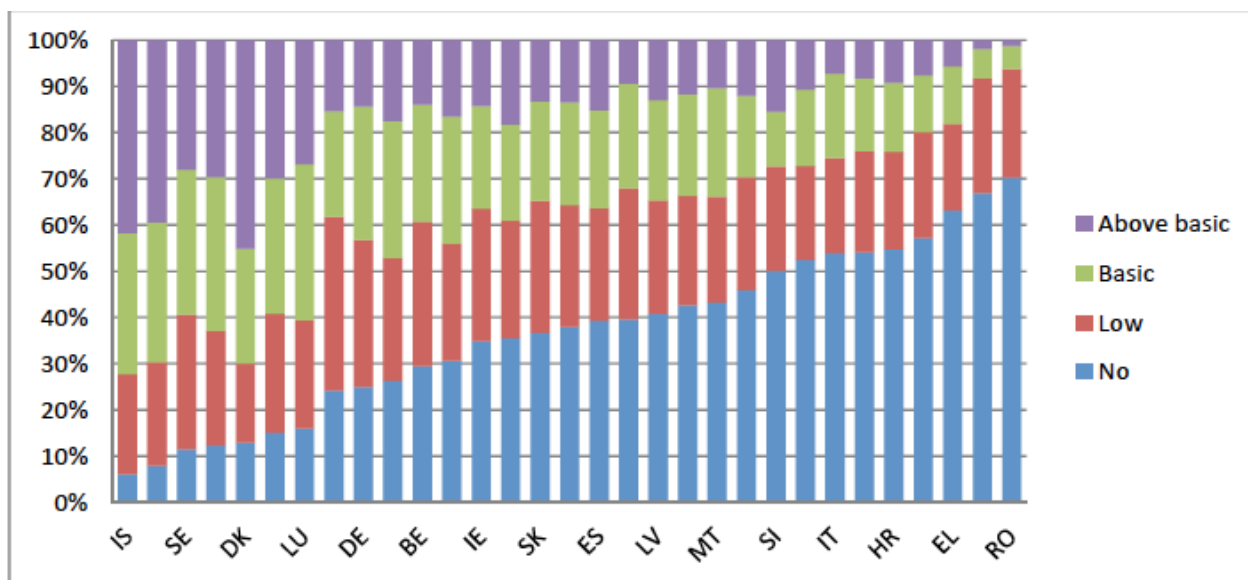
Στον παρακάτω πίνακα υπάρχει η κατάσταση σχετικά με το επίπεδο ψηφιακής παιδείας σε ευρωπαϊκό επίπεδο:

<diversamente=“coding“ >

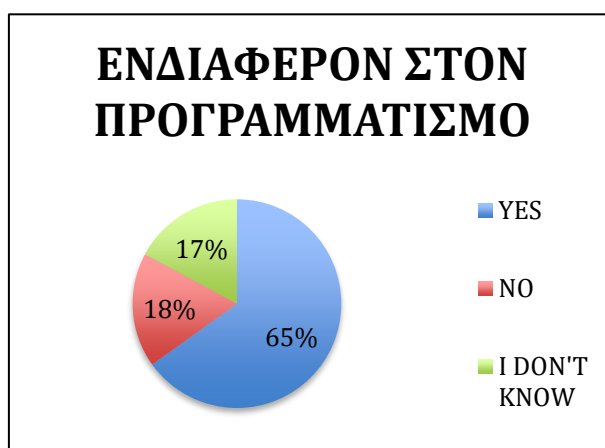
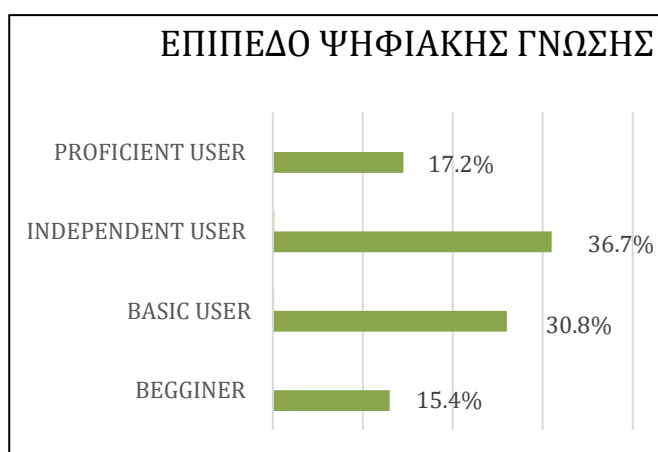
<diversamente="coding">

Οι ψηφιακές δεξιότητες των μειονεκτούντων ατόμων είναι γενικά χαμηλότερες από εκείνες του μέσου πληθυσμού. Σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία της ΓΔ CONNECT, το 38% των μειονεκτούντων στην ΕΕ-28 δεν έχουν ψηφιακές δεξιότητες. Η Σουηδία (11%), οι Κάτω Χώρες (12%) και η Δανία (13%) έχουν τα χαμηλότερα ποσοστά μειονεκτούντων ατόμων χωρίς δεξιότητες, ενώ η Ρουμανία (70%), η Βουλγαρία (67%) και η Ελλάδα (63%) έχουν τα υψηλότερα τιμές. Με βάση τις περιγραφές που ορίζουν το «βασικό» επίπεδο δεξιοτήτων ως απαραίτητο για εργασία και διαβίωση, το 64% των μειονεκτούντων χωρών της ΕΕ είναι κάτω από αυτό το επίπεδο.

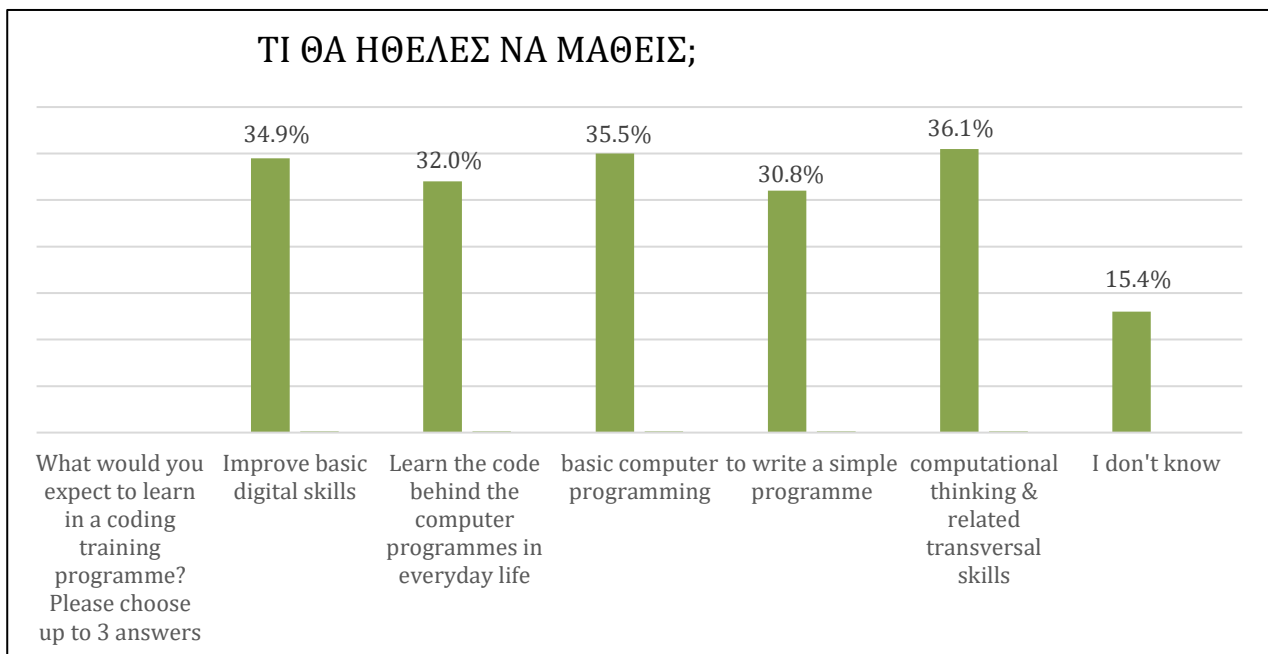
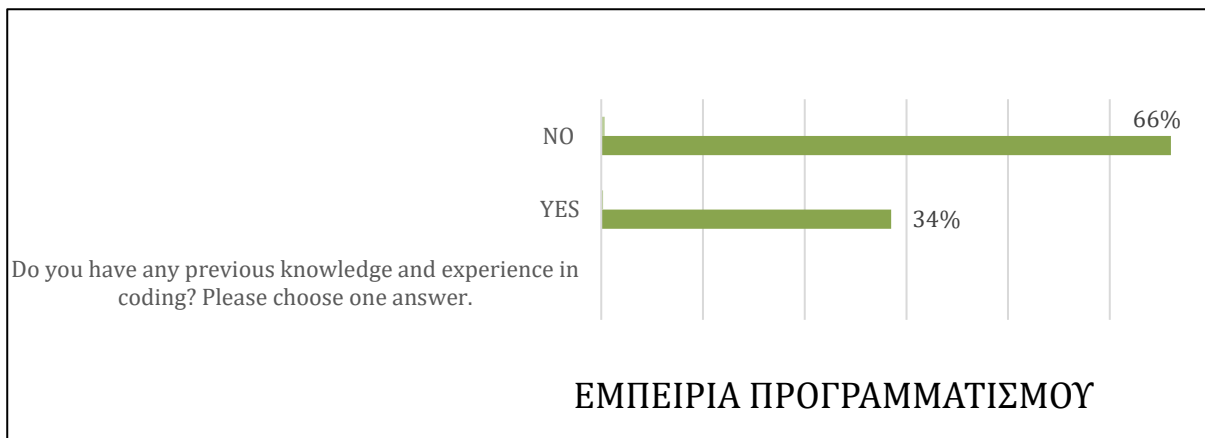

Η κατάσταση είναι αντίθετη με στατιστικά στοιχεία σχετικά με το επίπεδο ψηφιακής παιδείας μεταξύ κωφών ατόμων:

Οι περισσότεροι από αυτούς θεωρούν τους εαυτούς τους «καλούς χρήστες» της πληροφορικής και ενδιαφέρονται να μάθουν περισσότερα για την κωδικοποίηση, παρόλο που δεν διαθέτουν εμπειρία.

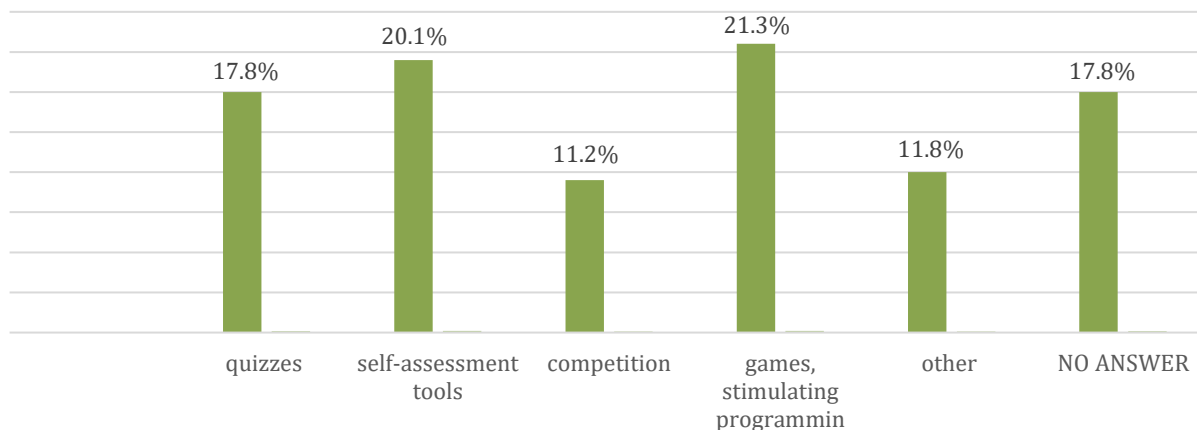

<diversamente=“coding“ >

<diversamente=“coding“ >

ΤΙ ΘΑ ΗΘΕΛΕΣ ΝΑ ΜΑΘΕΙΣ ΣΤΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟ

other (Please specify)

10.1%

a combination of methods and place

24.3%

with a partner (pairwork)

16.0%

learning on my own, at home, using tutorial

19.5%

with a mentor

30.2%

ΠΩΣ ΘΑ ΗΘΕΛΕΣ ΝΑ ΜΑΘΕΙΣ;

Όλοι οι συμμετέχοντες με προβλήματα ακοής δήλωσαν ότι θα ενδιαφερόταν να παρακολουθήσουν ένα συγκεκριμένο εκπαιδευτικό σεμινάριο για να αναβαθμίσουν τις ψηφιακές τους δεξιότητες και να μάθουν περισσότερα σχετικά με τον προγραμματισμό, όπως αναμενόταν από τους συμμετέχοντες από οργανισμούς. Όσον αφορά τις μεθόδους μάθησης, όλοι οι συμμετέχοντες απάντησαν ότι η εκμάθηση με έναν μέντορα θα ήταν ο πιο αποτελεσματικός τρόπος μάθησης για τέτοια προγράμματα. Η μάθηση με συνεργάτες ή φίλους ήταν επίσης μια δημοφιλής απάντηση.

<diversamente=“coding“ >

9. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ και Τελικές Παρατηρήσεις >>

Η κωδικοποίηση παρέχει εμπιστοσύνη στην ικανότητα να μαθαίνει και να καινοτομεί, εκτός από την υπερηφάνεια που δημιουργεί πραγματικά κάτι, σε αντίθεση με άλλους τύπους μάθησης που μπορούν να προκαλέσουν σύγχυση και απογοήτευση στις εμπειρίες πολλών μαθητών με αναπηρίες.

Εάν εφαρμόσουμε αυτές τις έννοιες και στους **κωφούς**, μπορούμε να καταλήξουμε στα ίδια συμπεράσματα, αλλά με μια ακόμη πιο θετική πτυχή: **η κωδικοποίηση είναι μια δραστηριότητα που μπορεί να τεθεί σε καθημερινή πρακτική** για αυτούς. Και **εύκολα**.

Οι κωφοί έχουν χρησιμοποιηθεί για την αποκρυπτογράφηση του κόσμου γύρω τους, για να «οπτικοποιήσουν» όλους τους ήχους και τους θορύβους στις κοινές ζωές, συμπεριλαμβανομένων των «λέξεων». Και είναι ήδη «ειδικευμένοι» να χρησιμοποιούν διαφορετικές γλώσσες για να επικοινωνούν.

Η κωδικοποίηση προσφέρει σε αυτούς τους μαθητές «**ειδικές**» **πραγματικές δεξιότητες**, όπως ισχυρίζονται ορισμένες μελέτες που έγιναν την τελευταία δεκαετία, **καθώς μετατρέπονται τόσο σε παραγωγούς ψηφιακής κουλτούρας**, αφού απλώς θα εφαρμόζουν τις δεξιότητες που ήδη διαθέτουν. Η κωδικοποίηση "[...] περιλαμβάνει επίσης και τις καθιστά πιο διαθέσιμες και ανοιχτές στην κοινωνικοποίηση", δημιουργώντας συχνά τις σημαντικές δεξιότητες της ομαδικής εργασίας και της κοινωνικοποίησης, που συχνά λείπουν, λόγω των εγγενών ελλειμμάτων επικοινωνίας τους.

Σε μια έρευνα, StackOverflow 2017, αναφέρεται ότι 2,7% των επαγγελματιών προγραμματιστών λογισμικού υπολογιστών έχουν αναγνωριστεί ως άτομα με ειδικές ανάγκες. Και αυτό δείχνει ότι η κωδικοποίηση μπορεί να είναι μια δεξιότητα και για αυτόν τον ειδικό πληθυσμό. Αυτή είναι μια βασική γραμμή που αξίζει μια εμβάθυνση. Οι ψηφιακές τεχνολογίες μπορούν να δημιουργήσουν νέες ευκαιρίες για άτομα, εργαζόμενους ή άτομα που αναζητούν εργασία, να αποκτήσουν καλύτερες ψηφιακές δεξιότητες και κατά συνέπεια να αποκτήσουν καλύτερες ευκαιρίες εργασίας στον ψηφιακό τομέα. Αφαιρώντας τους περιορισμούς του χώρου και του χρόνου, αυτές οι τεχνολογίες μπορούν να ανοίξουν πολλές νέες ευκαιρίες για αυτοκατευθυνόμενη μάθηση και συνεχή επαγγελματική ανάπτυξη.

Από τη μελέτη και ανάλυση της υπάρχουσας έρευνας καθώς και τα αποτελέσματα της διεξαγόμενης έρευνας, είναι προφανές ότι υπάρχει θεμελιώδης ανάγκη να παρέχονται ίσες ευκαιρίες για άτομα με προβλήματα ακοής όσον αφορά τον αλφαριθμητισμό και συγκεκριμένα τον ψηφιακό γραμματισμό. Βελτιώνοντας τις δεξιότητες ψηφιακού γραμματισμού τους, τα άτομα με προβλήματα ακοής θα είναι σε θέση να ξεπεράσουν τις δυσκολίες που προκαλεί η αναπηρία τους και θα έχουν αντίστοιχες ευκαιρίες για μελλοντική απασχόληση με άτομα χωρίς αναπηρία. Το να είσαι μέρος του ψηφιακού κόσμου θα διευκολύνει την κοινωνική ένταξη ατόμων με προβλήματα ακοής σε όλους τους τομείς της σύγχρονης ζωής.

<diversamente="coding" >

Η συγκριτική ανάλυση δείχνει:

- ίση κατανομή σχετικά με την ηλικία και το φύλο των κωφών μεταξύ των συμμετεχόντων στην έρευνα ·
- τα περισσότερα από αυτά έχουν καλό επίπεδο σπουδών.
- μόνο οι μισοί αναζητούν εργασία.
- Τα καλά νέα είναι ότι περισσότερο από το 80% χρησιμοποιούν ήδη τον υπολογιστή στην καθημερινή ζωή και το 65% ενδιαφέρεται να μάθει περισσότερα για την κωδικοποίηση προκειμένου να βελτιώσει τις βασικές ψηφιακές δεξιότητες και τον προγραμματισμό υπολογιστών
- ενδιαφέρονται πολύ για τις ευκαιρίες που μπορεί να προσφέρει η τεχνολογία.
- οι πιο ενδιαφέρουσες εφαρμογές κωδικοποίησης είναι: Κουίζ, παιχνίδια και εργαλεία αυτοαξιολόγησης και θα ήθελαν να μάθουν με έναν μέντορα ή με έναν συνεργάτη. Μόνο το 19% θέλει να μάθει μόνος του.

Φαίνεται ότι η έλλειψη άμεσης πρόσβασης στη γλώσσα υπήρξε ιστορικά προβληματική για άτομα με προβλήματα ακοής. Για το λόγο αυτό, οι νέες τεχνολογίες και το Διαδίκτυο μπορούν να λειτουργήσουν ως καταλύτες για αυτές, σε κοινωνικό, εκπαιδευτικό και επαγγελματικό επίπεδο, καθώς βασίζονται κυρίως σε πληροφορίες κειμένου και εικόνες. Οι κωφοί μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους και τον γενικό πληθυσμό μέσω γραπτής γλώσσας και οι νέες τεχνολογίες μπορούν να εφαρμόσουν πλήρως αυτήν τη δυνατότητα. Μπορούν να συμμετάσχουν σε διαδικτυακές συζητήσεις, να έχουν πρόσβαση και να ανταλλάσσουν πληροφορίες με άλλους χρήστες του Διαδικτύου, να παρακολουθούν διαδικτυακά μαθήματα και να διεξάγουν επιχειρηματικές δραστηριότητες. Οι ΤΠΕ μπορούν επίσης να διαδραματίσουν καθοριστικό ρόλο στην παροχή λύσεων στα προβλήματα που σχετίζονται με την επικοινωνία στο χώρο εργασίας, προσφέροντας εναλλακτικά μέσα επικοινωνίας και συνεργασίας.

Σε αυτό το πλαίσιο, το πρότζεκτ <diversamente="coding" > στοχεύει στην ανάπτυξη ενός εκπαιδευτικού μαθήματος που απευθύνεται σε άτομα με προβλήματα ακοής, προκειμένου να βελτιώσουν τις ψηφιακές τους δεξιότητες και την κωδικοποίηση χρησιμοποιώντας μια μεθοδολογία που εφαρμόζει τις ευρωπαϊκές συστάσεις ή την επικύρωση επίσημης και μη-επίσημης μάθησης για την αναγνώριση και μεταφορά μαθησιακών αποτελεσμάτων. Καθ 'όλη τη διάρκεια των εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων κωδικοποίησης θα διευκολύνουμε την κοινωνική ένταξη και θα αυξήσουμε τις ευκαιρίες απασχόλησης των ατόμων με προβλήματα ακοής σε ένα καινοτόμο πλαίσιο.